

မှိုက်မှိုက်(ဗြည့်)

BURMESE CLASSIC

အညာသား

မြို့ပတ်ရထားက နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို
သယ်ဆောင်သွားပေမယ့်
လျှောက်စာရုံးရဲ့ စိတ်ကွေ့ကလေး
တစ်နေရာမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့သလို

BURMESE CLASSIC

တစ်နေရာဆိုတာက နဲ့ အိမ်ပေါ်
ရုန်းကန်ပြီးစွန့် မြို့သစ်တစ်ခုမှာ
ရှိတဲ့ နဲ့ အိမ်

J

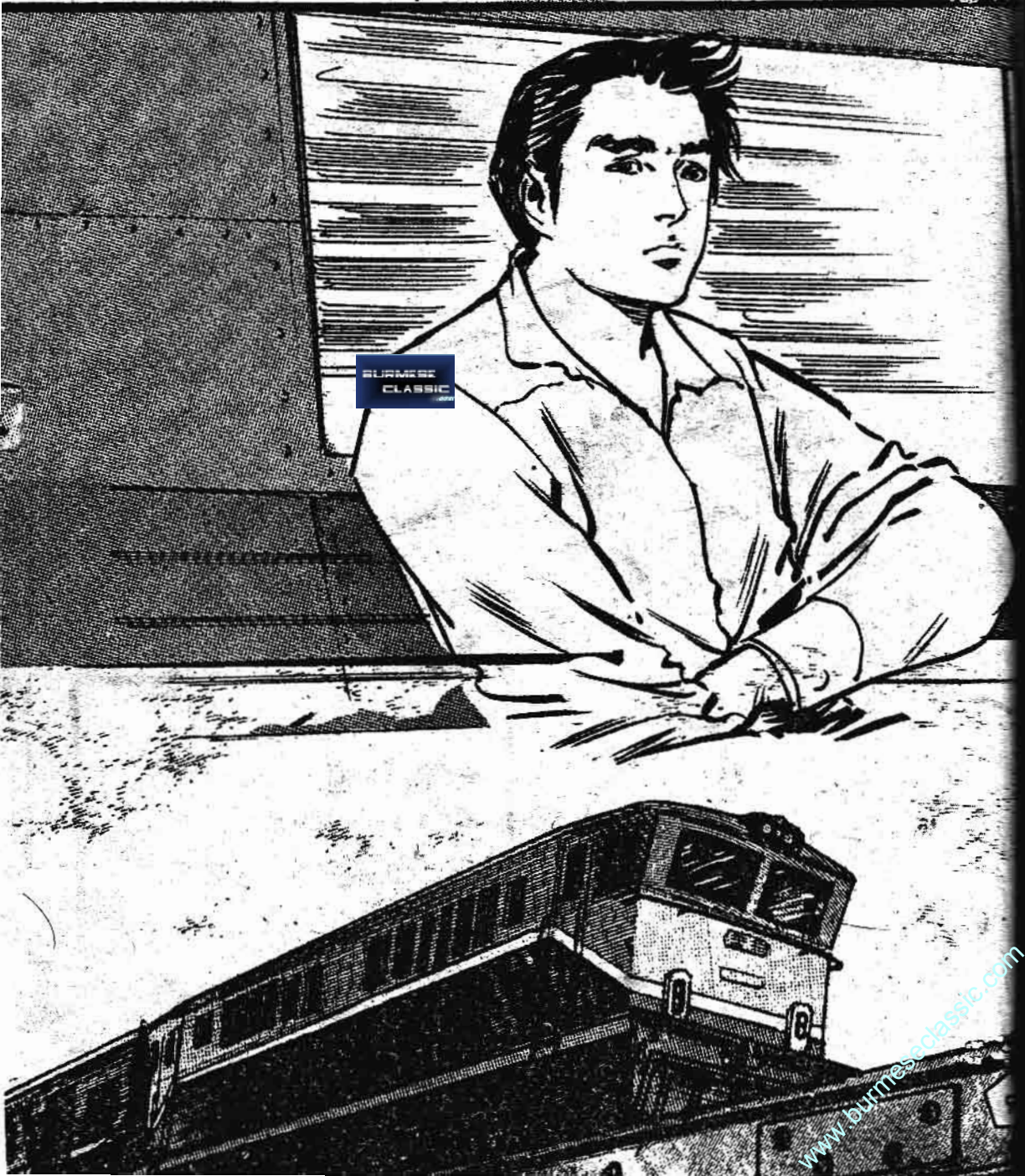
အိမ်ဟုဆိုရသော်လည်း ပိုက်ဆံ
ချမ်းသာသူတွေရဲ့ တို့ကိတာတွေမှာ
ကျေးဇူးခန်းလောက်သာ ကျယ်တတ်
နေမို့ ဝါးထင်္ဂလာ တိတစ်လုံး
ပေါ့လေ ..

BURMESE CLASSIC

အခုတော့ နဲ့အိမ်ဟု ပြောရင်
ခက်နေလေပြီ အဘယ်ကြောင့်
ဆိုသော် နဲ့သည့် အိမ်က
ထွက်ပြေးခဲ့သောကြောင့် ..
ဖြစ်သည့်

ပူပူဆူဆူ ကျောင်းသားတို့၏ လူမမယိလေးမဟုတ်ဘဲ ဖိတ်ဖိတ်ခေါ်ခေါ် ကလေး
တစ်ယောက်ဟု ဖြစ်နေပါလျက် အာကြောင်း ဖိတ်က ထွက်ပြေးခဲ့ရသနည်း
နောက်ကြောင်းဖြင့်ရမည်ဆိုလျှင်
မြို့ပတ်ရထားက ပူပူဆူဆူကို သယ်ဆောင်သွားနေဆဲ ..

ကျောင်းမားသည့် ငယ်စဉ်ကပင်
ဆင်းရဲမွှေးပါးသူဟု ဆိုနိုင်သည့်
ပျိုမိဘတွေက လက်လှုပ်
လက်စားတွေ ..

တောမှာ ဖာနေကြပါလို့ မြို့ကို
ပြောင်းလာခဲ့ကြတာ မြို့ထစ်
ရပ်ကွက်ကလေး တစ်ခုတွင်
ခိုကပ်နေထိုင်ခဲ့ကြသည် ..

BURMESE
CLASSIC

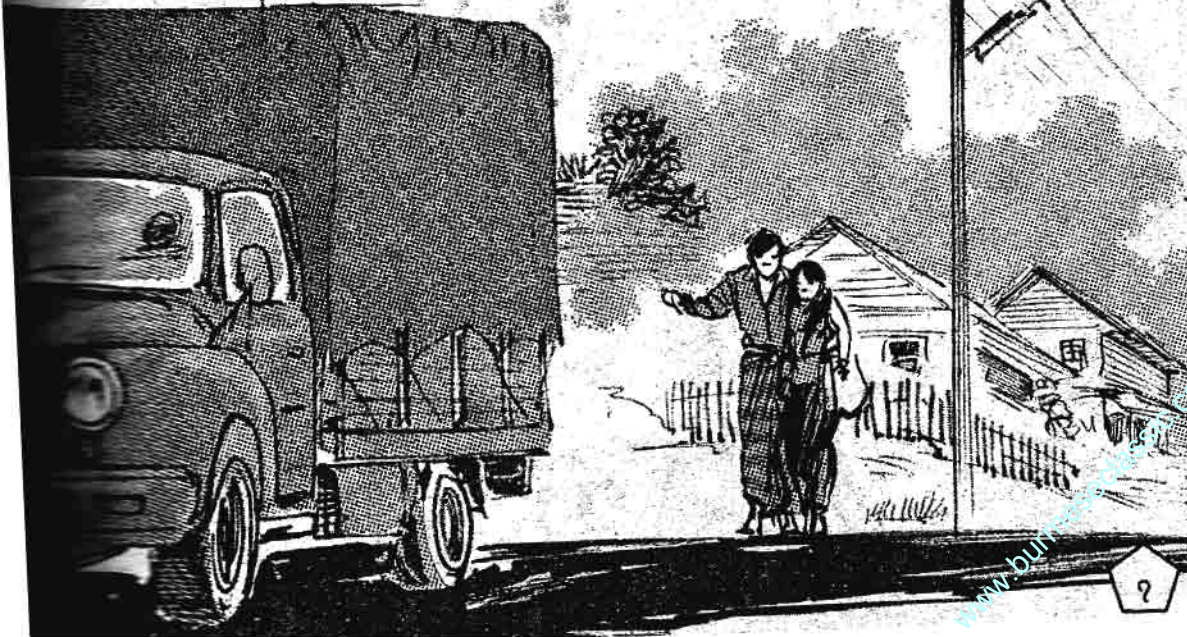
တောတိုင်းက ပျံ့အဖေက လယ်ထွန်၏
အဖေက ကောက်ခိုက်သည်။ ပျံ့အဖေ
ကလေးငယ်ကြီးစားသူ ဖြစ်သော်လည်း
လယ်ပိုင်မရှိသဖြင့် သူများလယ်ကို
အခစား လုပ်ရသည်။ ..

ဒါကြောင့် ယူဒါဝေ၏ မိဘတွေက
လူပျောက်ဖွင့် ဆိုသော ယူဒါဝေ
နှင့် အသိအမှတ်မဲ့ ..

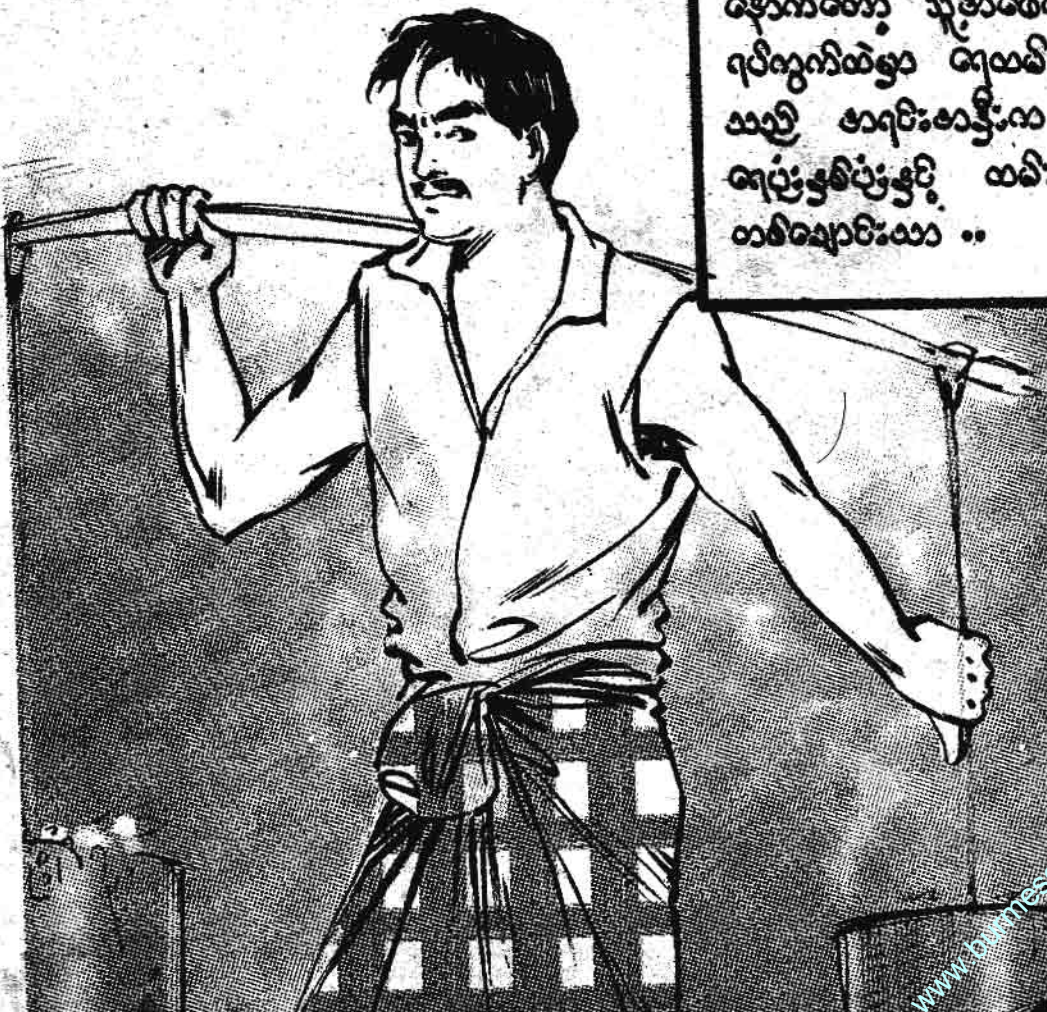

လယ်ဦးရှင်တစ်ယောက်နှင့် လေးစား
ရရှိကြစေချင်သောကြောင့် ယူဒါဝေ
မယ်မာကို ယူဒါဝေက မြို့ကို
ဦးပြေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည် ..

ဒီကတည်းက သူတို့ လောကီ ဖြစ်
 မရောက်ခဲ့ကြတော့ မြို့တွင်
 ကြွရာအလုပ် လုပ်ကြရသလို

ရောက်တော့ သူ့အဖေက
 ရုပ်ကွက်ထဲမှာ ကျေမင်းရောင်း
 သလို ဇာရင်းဇာနီးက များ
 ကျည်းနှစ်ပဲနှစ် ဖမ်းပြီး
 တစ်ချောင်းသာ ..

သူ့အမေက ရဝိက္ခာကိလိက
အိမ်တွေမှာ လှည့်လည်ကာ
အာတိလျှော်ပါသည် ..

သားတစ်ယောက်
သမီးတစ်ယောက်
မွေးလာသည်

သူက အကြီး
တောင်မား
ညီမလေး
နာမည်က
မိခင်

ငါ့အားသမီးတွေ
ဇနီး၊ ခြားပြင်းတာ
ဒီတော့ ဟို စာမတတ်ပေ
မယ်၊ မူမို့တော့
တတ်ဖို့ လိုတယ်

အာဖေက အမျှော်အကြင် ကြီးစွာ
ပြောကာ မူမို့ မောင်နှမ
နှစ်ယောက်ကို ကျောင်းထား
ပေးခဲ့သလို ..

ကျောင်းမင်းက ယေယေကတည်းက
ထုံထုံအာအာ ခပ်စိုနုံးကတော့
နှုတ်သွက် ဘာသွက် ..

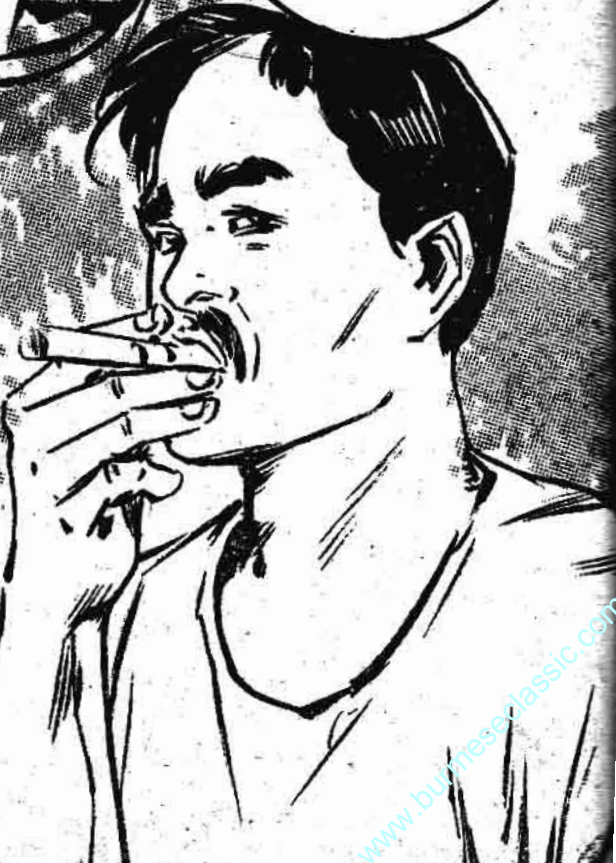
အာဖေနှင့်အမေ၏ အလုပ်က
ကြမ်းတမ်းသော်လည်း ဝင်ငွေက
မသိနဲ့ ဒီတော့ တိကလေး
တစ်လုံး ဝယ်နိုင်ခဲ့သည်
စုဆောင်းတတ်ကာလည်း ပါပေ
သည် ..

အဖေက အခုကိ မသောက်
လောင်းကစား မလုပ်ဘူး..

အဖေက ရွာမှာ
ကစားစဉ်းက
အိမ်ထဲက
မလုပ်ဘူးကွ

သူ့ ငယ်စဉ်က ဂုဏ်ယူကာ ..
မြောင်း ဖြိုကြားယောင်ရေခါ
ဆေးပေါ့လိပ်လော့ ကြိုက်သလို
ဆေးပေါ့လိပ်ကို လက်ကြား
က မချချင်ဘူး..

ရေထမ်းလို့ မော
နေတုန်း ဆေးပေါ့လိပ်
ကလေးများ ဖွာရိုက်လိုက်
ရရင် ဗာဇောကို ..
ပြောသွားတာပဲ ..

ဟဲ့ ပြောတာကိစ္စ
မျှက ..

ဘဝ
ရေထမ်းရတာ
ပင်ပန်းဖွာ
ပေါ့!

ပြောသောအခါ

ဤဗွာတုန်းက
ဆယ်ထွန်တာ
ဆောက် အပင်ပန်း
ပျော့လွှာ ..

လယ်ထွန်တယ် ဆိုတာ
ရှည် နှစ်မှာ မိုးရွာနေမှ
မရွာင် နွားနဲ့ ဖက်ရှင်းခဲ့ရ
တာက ဒီတော့ ဒီမှာ ရေ
ထမ်းရတာလောက်တော့
အလျော့ပေါ့ ..

အဖေက အလုပ်ကို
မခိုမကပ် လုပ်တာဟာ
အသုံးအဖြုန်း ..
နည်းသူ ..

တစ်ခုတော့ ဒီအညွှန်း သူတို့လင်မယား
နှစ်ယောက်လုံးပင် လက်ဖက်ရည်
ကြိုက်တတ်ကြသေးညွှန်း

ပထမတော့ ဂေဇွတ်
ကြမ်း ယောက်ချစ်လို့
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်တာ
ပေါ့ကွာ လောက်တော့
လက်ဖက်ရည်မယောက်ရ
မနေနိုင်တော့ အဆင့်
ရောက်တာပဲ

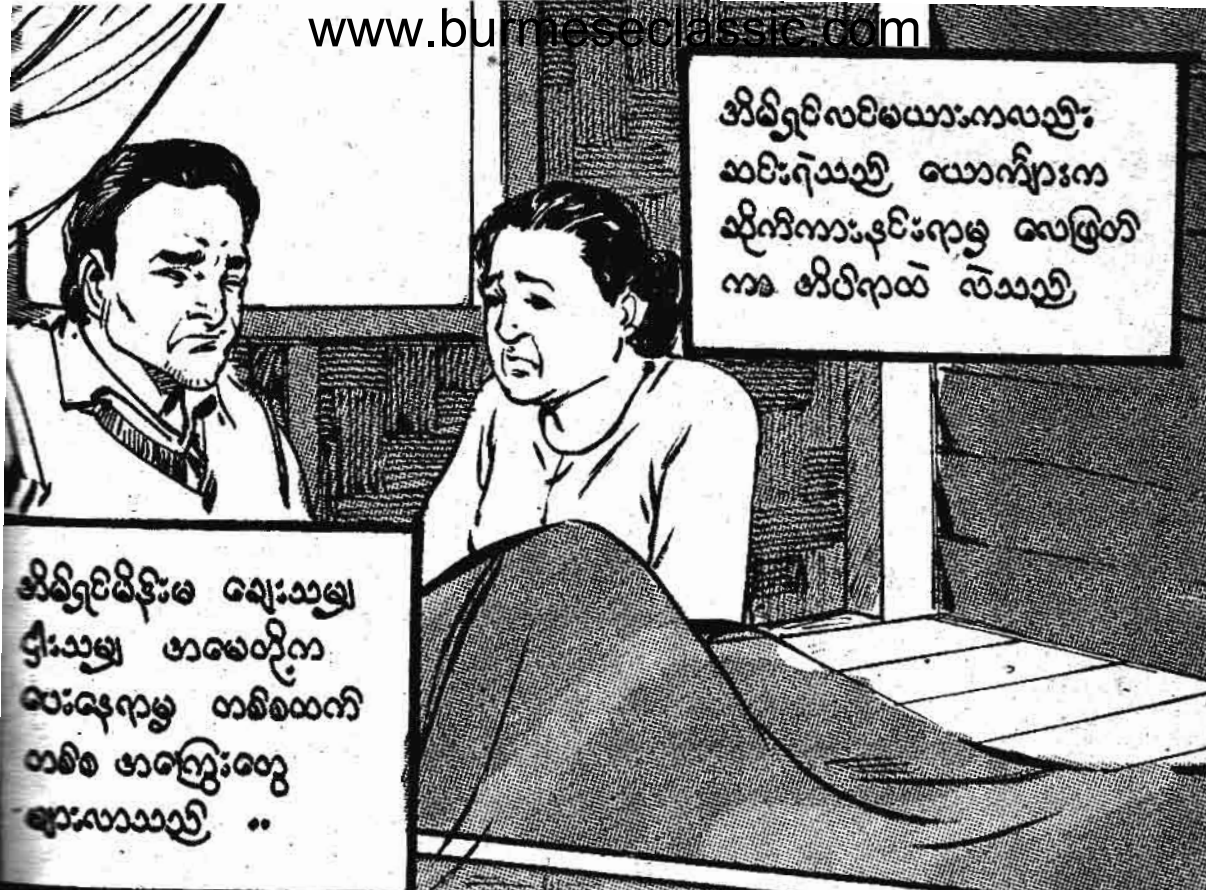
ဒီလိုနှင့် သူတို့ ဓမ္မာဓိဗွမ
နှစ်ယောက်ပါ ငယ်ငယ်
အထူးက လက်ဖက်ရည်
ယောက်တတ်လာကြသေးညွှန်း

သူဟို ကျောင်းနေစာအုပ်
ကျောက်တော့ သူ့ မိဘတွေက
အိမ်ကလေး တစ်လုံး
ပိုင်နေလေပြီ ..

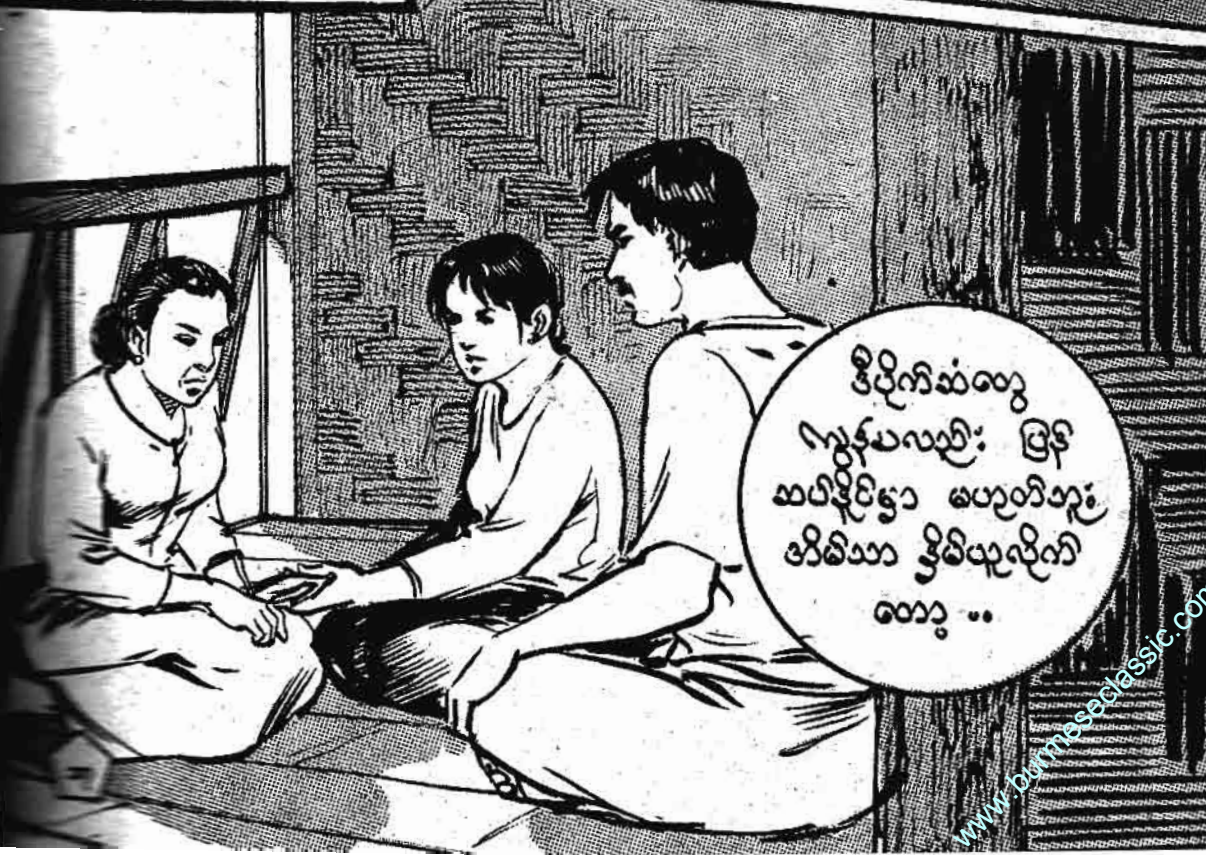
တ ငှ. ငါတော့ တိကလေးပါပဲ
ဒုက္ခိက ထိုတိကလေး၏
တစ်ခြမ်းကို သူဟို ငှားနေ
ကြခြင်း ဖြစ်သည် အိမ်ရှင်
ကတစ်ခြမ်း နေသည် ..

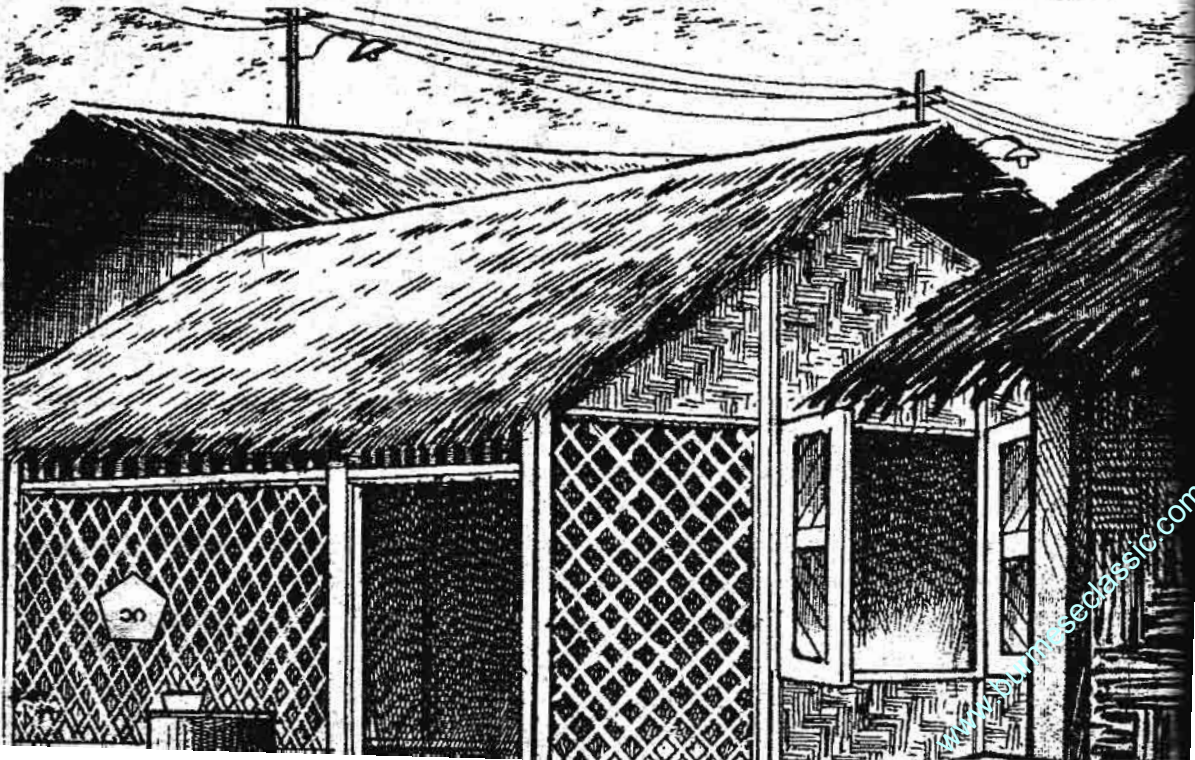
အိမ်ရှင်လင်မယားကလည်း
ဆင်းရဲသည့် ယောက်ျားက
ဆိုက်ကားနင်းရာမှ လေဖြတ်
ကာ အိပ်ရာထဲ လဲသည့်

အိမ်ရှင်မိန်းမ ချေးသမျှ
ငှားသမျှ ဖာမေတို့က
ပေးနေရာမှ တစ်စထက်
တစ်စ ဖာကြွေးတွေ
ချားလာသလို ..

ဒီလိုကိစ္စတွေ
လွန်ပလည်း ဖြန့်
ဆပ်နိုင်ဋ္ဌာ မဟုတ်ဘူး
အိမ်သာ နှိမ်ယူလိုက်
တာ့ ..

ဒီလိုနှင့် အိမ်ရှင်မိန်းမကို လွန်နည်းနည်းထပ်ပေးလိုက်ရကာ ရွေးပေါ်ပေါ်နှင့်
ဤတံလေးကို သူတို့ ရလိုက်ခြင်းဖြစ်သည့် သူ့မိဘတွေကတော့ ဘဝတွင်
ပထမဆုံး အိုးပိုင်အိမ်ပိုင် ဖြစ်လာတော့ ပျော်ရွှင်နေကြသလို ..

တစ်ခါတလေ သူ့ဖွင့်
မိခန်းက အေးတတ်၏

အဝေတို့
ရွာမပြန်ကြ
ဘူးလား

မပြန်တော့ပါဘူး
ဟေ့ ရွာမှာ ဘာ
လုပ်စားရမှာလဲ
ဒီမှာ အနေချောင်
သားပဲ

ရွာက
မိဘတွေမျိုးတွေကို
မအောက်စေ
ဘူးလား

လင်တစ်ချက်နဲ့
အနိစ္စလွတ် လိုက်လာ
တာပဲ သူကလည်း
ထောင်းရှာပါ
တယ် ..

မူလို့ ဆောင်ရွက်မိလောက်ကို
အေးအေးလူလူ ကျောင်းထား
နိုင်သည့် အဖေက သိမလေး
ထက် မူကို ပိုအားထားသည့်

ငါ့အားကယောက်ျားလေး
ပညာပိုတတ်ဖို့ အရေး
ကြီးတယ် ဒါမှ စာရေးစာချီ
ကြီးဖြစ်မှာ အဖေတို့လို
ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်
မစားရတော့ဘူးပေါ့ကွယ်

ပညာရပ်ဆိုင်ရာပေးပို့

ဆိုသော် တကယီတမ်း ကျောင်း
နေတော့ ညီမလေးက မျှထက်
ပို၍ထူးချွန်နေသည့် နဂါး
ကတည်းက သွက်သွက်လက်လက်
ခိုက် ကောင်မလေးကိုး

မျှက ဟိုဒါတန်းကျ ဒီဒါတန်း
ကျနှင့် မျှရောက်မှ ကျောင်း
နေရသော ညီမလေးက
မျှကိုမိ၍ လာရုံမက..

နောက်တော့ ကျော်တက်သွားသည့်
သူက ခုနှစ်တန်း သို့မဟုတ်
ကိုးတန်း ကျော်နေသည့် ..

ဒါကလည်း မဆန်း သူက
ကျောင်းစာကို စိတ်မဝင်စား
ဒီတော့ ညံ့သည့် သူ့အဖိက
ညံ့ဖျင်းတာက အင်္ဂလိပ်စာ
ဖြင့် သင်္ချာ ..

အာဖေက

မင်း မသိတာ
ကို မင်းညီမကို
မေးခဲလေ ..

ကိုယ်တော်
အထက်ကို စာဖြင့်
မေးရမ္မာလား
ရှက်စရာကြီး
အဖေရာ ..

ဒါကြင်လည်း
လျှင်လည်း
တက်ပေါ့!

လျှင်လည်း မတက်ချင်
အဖေက ကောင်းဆိုလျှင်
အကြောက်ပေးမည် ..

ဒီတော့ တတန်းတန်း ကျနေတာ
ရှစ်တန်းမှာ ဖြစ်ခဲ့ရတာ ကျပြီး
တော့ ကျောင်းထွက်လိုက်ပါပြီ

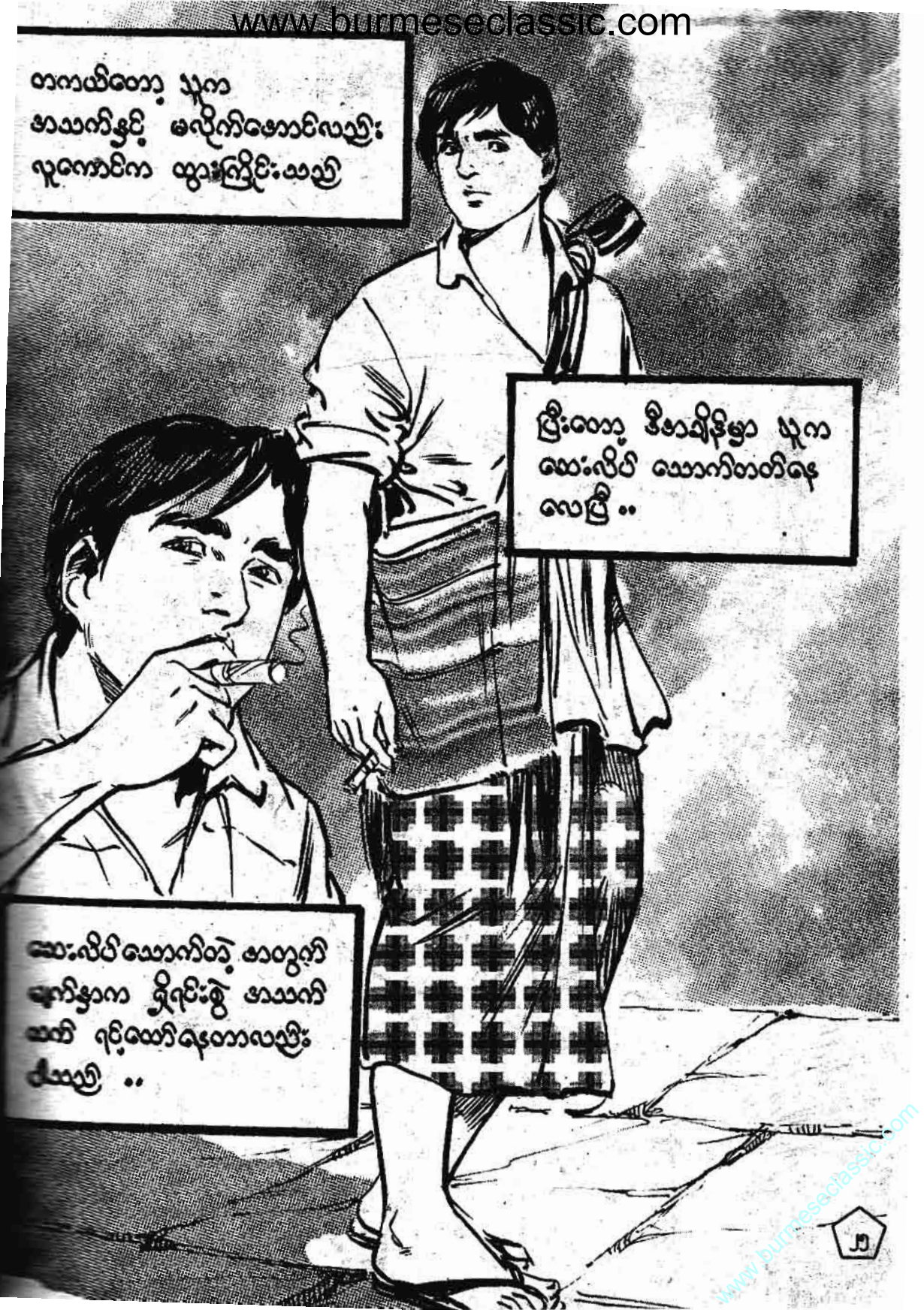

ဒီတော့ သူ့အထက်က မငယ်တော့
အထက် (၁၈) ဖြစ်ထဲ ကျောက်
နေပြီ အတန်းထဲမှာ သူက
အထက်အကြီးဆုံး ကျန်တာက
ကလေးတွေ

တကယ်တော့ ယူက
အသက်နှင့် မလိုက်အောင်လည်း
လူကောင်က ထွားကြိုင်းအညှိ

ဦးတော့ ဒီအချိန်မှာ ယူက
ဆေးလိပ် သောက်တတ်နေ
လေပြီ ..

ဆေးလိပ်သောက်တဲ့ အတွက်
ချက်နွားက ရှိရင်းစွဲ အသက်
ဆက် ရင့်ထော်နေတာလည်း
ပါအညှိ ..

ကျောင်းက ဆရာ
ဆရာမတွေကတော့
ပျက်စီး အားလုံးက

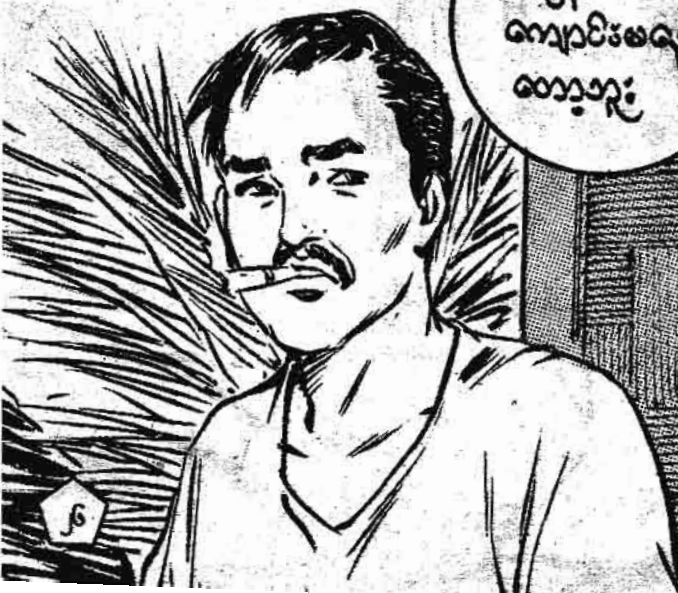

ကျောင်းစောင့်
နတ်ကလေး

ဟုသိကြသည်

ဒီတော့ ပျက်စီးကြာတော့
ရှက်လာသည် တစ်နေ့
အဖေ့ကို ..

အဖေ
လွန်လျှင်
ကျောင်းမနေ
တော့ဘူး

အေးလေ ဒီဇာမပါ
ရင်လည်း ထွက်လိုက်ပေါ့
မင်းကြည့်ရတာ ဒီဘက်မှာ
ထူးချွန်မယ်ပုံလည်း မရှိ
ဘူး မင်းညှိမလေးပဲ
အားကိုးရတာမှာပဲ

ပျူက ဒီကားကိုတော့ မခံချင်
ရှက်လည်း ရှက်အပ်ပြီ ဇာပေက
သားကြီးကို ပညာတတ် ဖြစ်
ချင်တဲ့ ရုညိဌယံချက်ကတော့
ပျက်ပြီ ..

သို့သော် မကြာခင် မှု့အဖေ၏
နောက်ဆွဲလင်ချက် တစ်ခုမှာ
လည်း ပျက်စီးပြန်လေသဖြင့်

အသွက်လွန်နေသော ညီမလေး
သည် ဆယ်တန်းဖြေမယ်
နှစ်မှာပဲ လင်နောက်လိုက်ပြေး
ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ..
အဖေက ရင်ဒုက္ခရောက်ခဲ့သဖြင့် ..

အမေကတော့ အရာရာ
ဖြေလွှား လွှားတတ်သူ
ပိုပို..

သမီးတစ်ကောင်
မွေးတစ်ထောင်တဲ့ ဇာနည်
ဖြစ်သွားတော့လည်း
လွန်မတို့ တစ်ပုဂ္ဂိုလ်
တာပေါ့ လူနဲ့ဟာလွန်
ရယ် ..

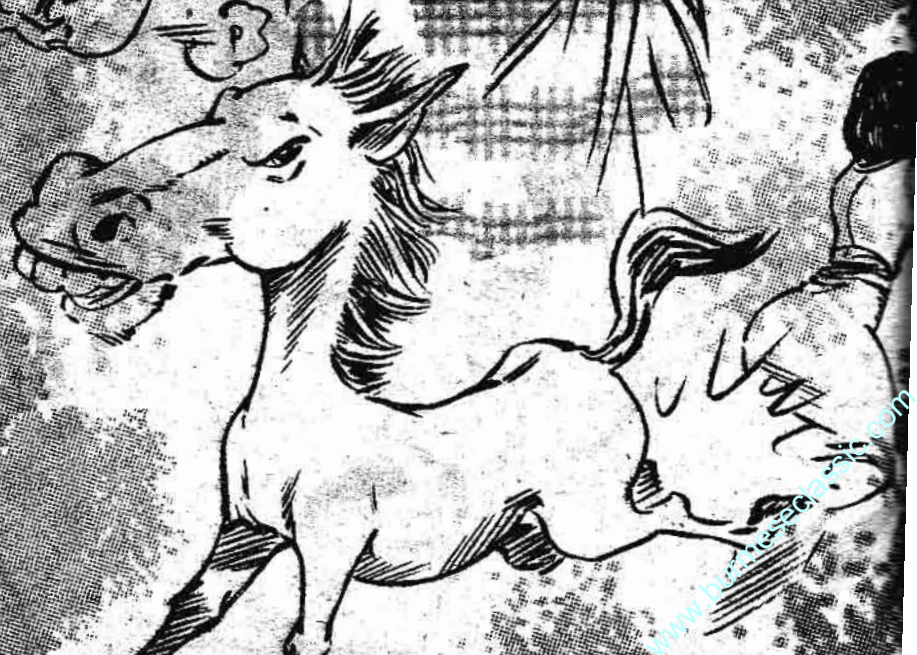
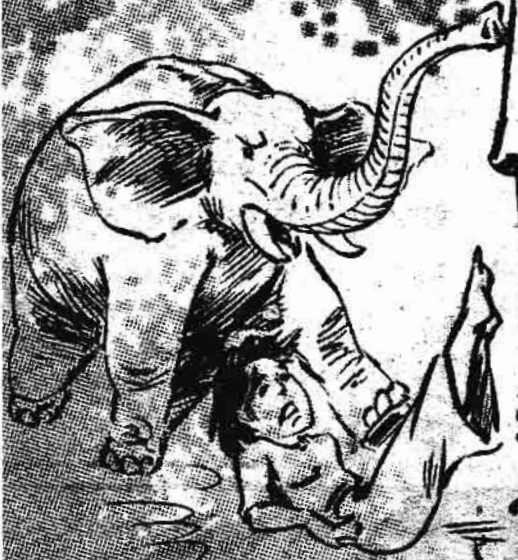
ငါကတော့
ငါ့ သမီး ကို
နှစ်ခြိုက်တယ်

အဖေ့စိတ်ကို မျှ နားလည်သည့်
ကိုယ်က ဘယ်လောက်ပဲ
အဆင့်အတန်း နှိမ်ပါးပါစေ
မိဘများသည် မျှ နားသမီး
ကို အဆင့်အတန်း ခြုံငုံအုတ်သွင်သာ
ရကြစေချင်သည်။ ..

ကိုယ်သားသမီးကို ဆင်စီး
ခြင်းရံတာသာ ခြင်္စေချင်သည့်
ဇာတိက ဆင်နင်း ခြင်းကန်
ခံရတာနှင့် သိပ်မထူး ..

ပျို့မင်းဆန်း လက်ထပ်သွား
တယ်လူက ကားပေါ်ထဲမှာ
လှည့် ဆိုတဲ့ကောင် ဖြစ်သလို

လှည့်က တောက ..
ဆိုကောင်ကြွက် ဖြစ်သလို
တက်လာကာ ဖာဖော်လုပ်သူ
တွေ နှိပ်နပ်ရင်း
ဆိုကားလှိုင်း တစ်လှိုင်းတွင်
ပေါ်ထဲမှာ လှုပ်သလို ..

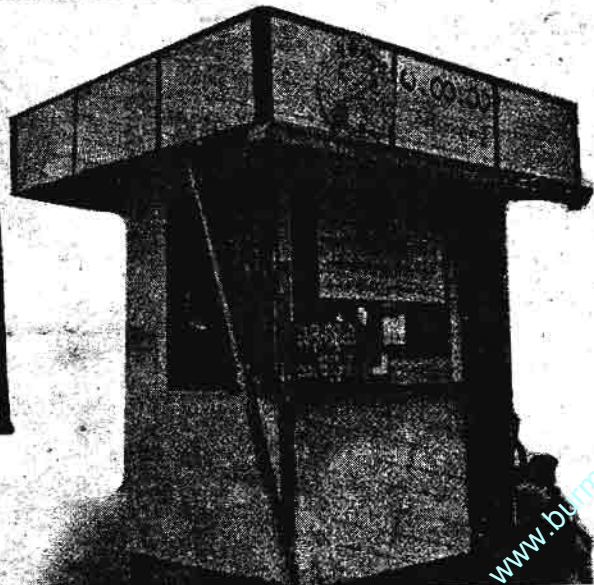

ပညာမတတ် အခြေအနေနဲ့
ရူပဗေဒ အတွက် အသုခေတ်
အကောင်းဆုံး အလုပ်ခွာ
ပေါ်ပေါက်လာအလုပ် ဖြစ်နေသည်။

တရားဗျူဟာကို လေ့ထိုး
အလုပ်တွေကို မပစ်ပန်း
အိမ်နဲ့ ငွေကြေး
ဖောဖောသီသီ သုံးစွဲ
ရသည်။

ပျားနီ နဂါးငွေ့ကပင်
မဆိုးလှ ဦးရေရတဲ့
ငွေနှစ်ဆိုင်တာ
တော်တော်လေး ..
မိမိဖြစ်ဖြစ်လေး
ရှိသည် ..

ကားလောကမှာ စကား
တစ်စွန်း ရှိသည်။ ..

ချီပေါက်တဲ့
ယုန်သာ ရှိဖို့ ရှိ
လာမယ် မနိုးဘဲ
ပေါ့ပေါ့သာ .
မရှိဘူး ..

ဒီက သူတို့အဖို့
အမင်းစား ရေအောက်
သူတို့နိုး ဖြစ်နေသည်။

ဒီတော့ လူကြီးက လူငယ်
လူလွတ်ပီပီ အဝတ်အစား
ကြော့ကြော့ မော့မော့
ဝတ်တတ်သည်။ ..

ငွေကလေး ဂွင်ဂွင်ကိုငါက
သုံးတတ်သလို ဒီတော့
ဂုဏ်ကွက်ထဲက ကောင်မလေး
တွေက မျက်စိကျကြသလို.

ဒီအထဲတွင် သွက်သွက်လက်လက်
ဒီသော ခပ်စန့်နွင့် ငြိတွယ်
သွားကြခြင်း ဖြစ်သလို
ဒါလည်း လေးသွားတာပါပဲ

အိမ်မှာ ဂုဏ်ထောက် လျှော့
သွားသလို နုပျိုက တစ်ဖက်
လမ်းမှာ အိမ်ငါးနေကြသလို

ပျားကလေး အာအာလုပ်ဖို့ မရှိ
နဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆိုင်လား
အာလုပ်က လွန်လို့ပေါ့ .
အိမ်ထားလား ပညာကလေးနဲ့
ဟိုဖရောကီ ဒီဖရောကီ ..

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဆိုင် စီးကရက်
လက်ကြား ညှပ်ပြီး သတင်းစာ
ဖတ်ကာ ရုအာထပ်ကြီးဝေထပ်
အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ ဟိုပြော
ဒီပြော လုပ်တတ်သလို

ဆိုင်းတွင် ရုရှင်းသွားဖြင့်
စားပွဲလွတ် တစ်လုံးတွင်
ထိုင်ကာ ကျားထိုးမညှိ
ပါပဲ ..

ဗိုက်ဆာဖြင့် အိမ်ပြန်
ထမင်းစား လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်းကလည်း လမ်းထိပ်
မှာလည်း ရှိတာကိုး

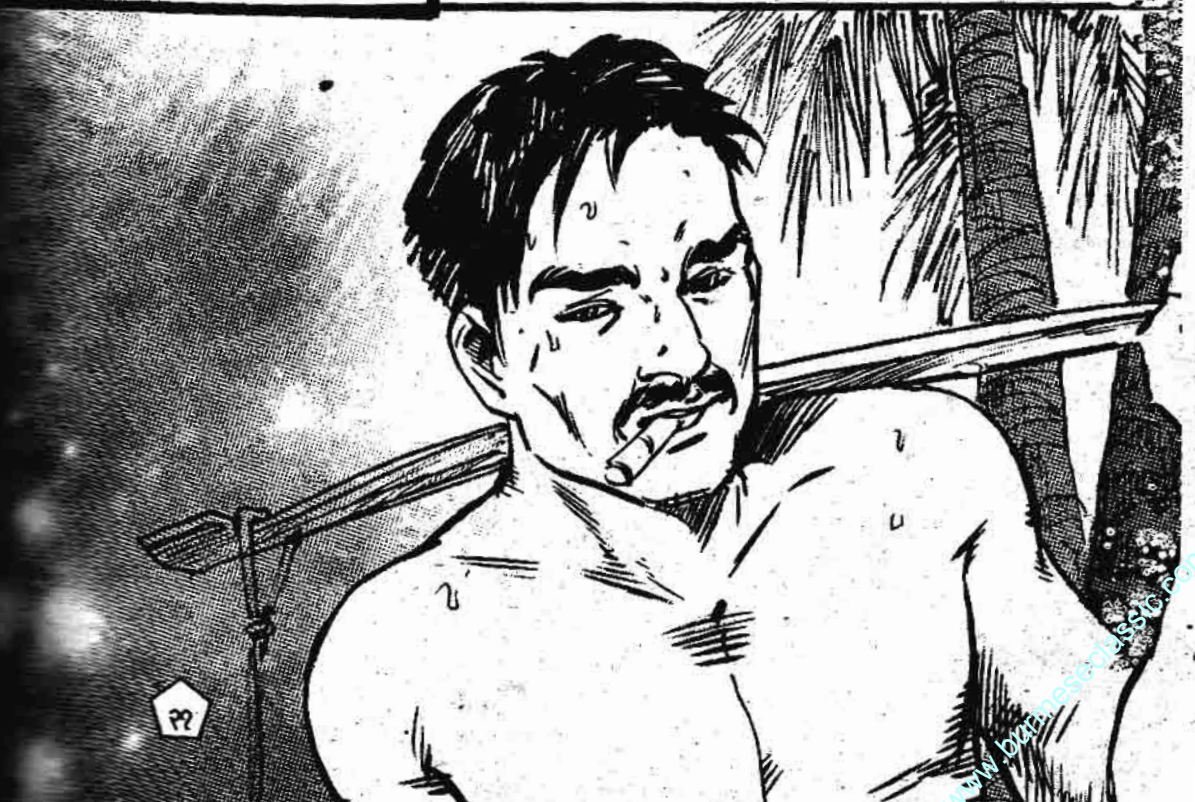
မင်းက ဇနကျွန်
လက်ဖက်ရည် ဆိုင်
မှာပဲ အိမ်ကလေး
ပါ ယူသာသွား
တော့ ..

အမေကတော့
ပြောမညှိ

သို့သော် သူက လက်ထက်ရည်
ဖြင့် လက်ဖြင့် လိုက်လျှင်
ထုတ်ပေးဖို့ ဝန်ခံပေး
အာစေ့ဆီမှာ ကောင်းရတာ
များနေလျှင် အာစေ့ဆီ
လက်ဖြင့်ရုံသာ ..

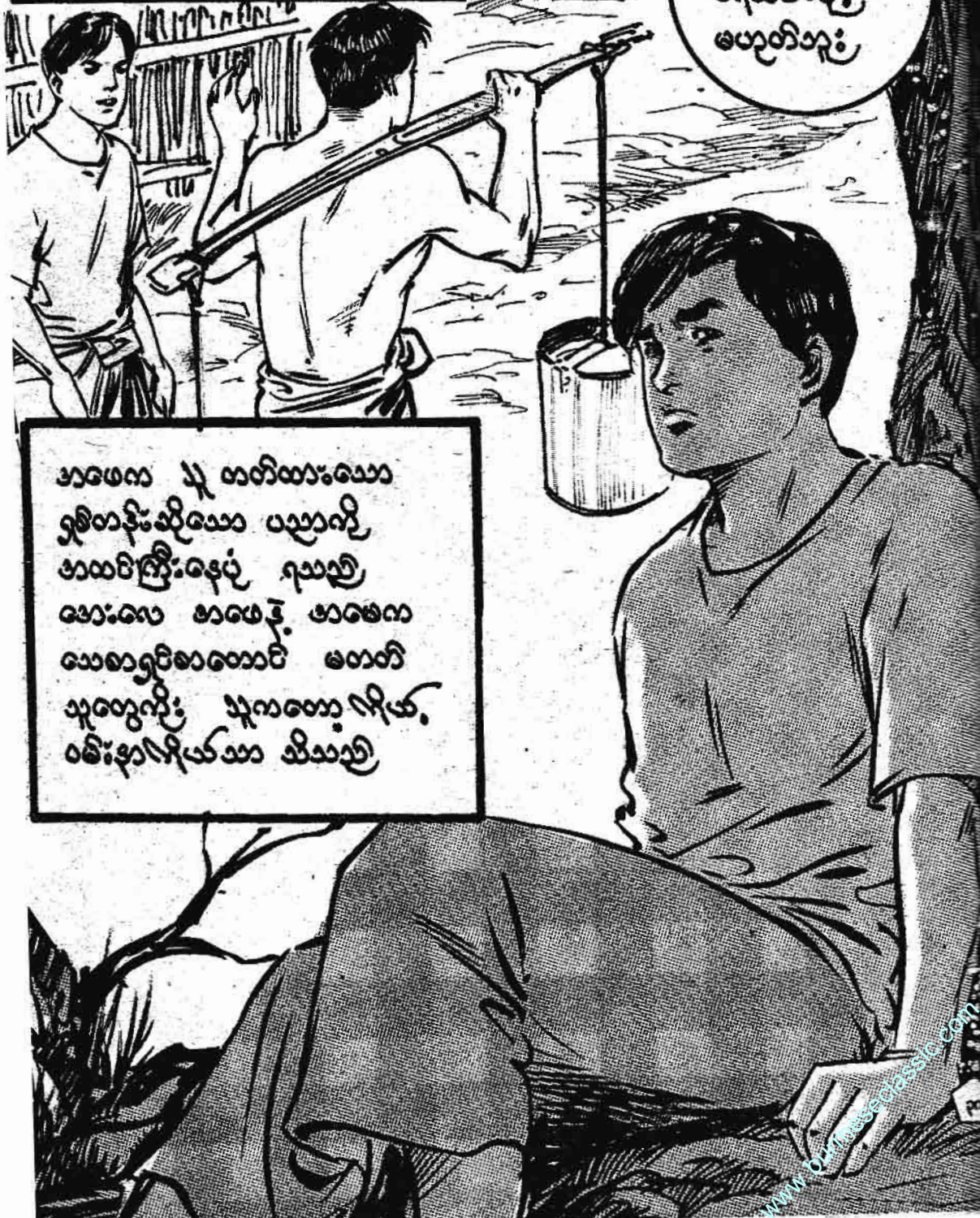
အဖေအသက် ငါးဆယ်
နှီးငြိ သို့သော် ဂရုစစ်
ကောင်းတုန်း ကြံနိုင်တုန်း

သူက ရေကုလင်းမညှိ ဆိုတာကို
ယူဆာဖေက ဆုံးဝ လက်မခံ

မင်းပညာတွေ
သင်ထားတာ
ရေကုလင်းဖို့
မဟုတ်ဘူး

ဒာဖေက သူ တတ်ထားသော
ရွှေတန်းဆိုသော ပညာကို
အထင်ကြီးနေပုံ ရသည့်
အားလေ ဒာဖေနဲ့ ဒာဖေက
သေစာရှင်စာတောင် မတတ်
သူတွေကို သူကတော့ လိုက်
ဝမ်းနာလိုက်သာ ဆိုသည့်

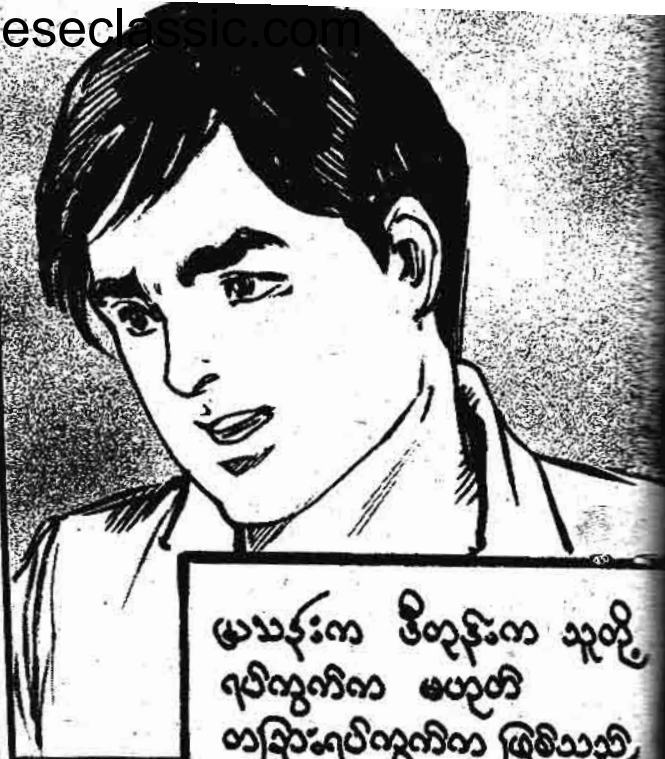

ဒီလိုဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆိုင်ရင်း
မာသန်းနှင့် ထွေခဲခြင်း ဖြစ်သည့်
မာသန်းကား မိဘပေးထားသော
နာမည် ..

ဆိုသော် မာသန်းက နဲ့ နာမည်ကို
မေးလျှင် မြတ်စိလုံးတိုးကာ
မာမာသန်းဟု ဂြောဟေ့ ရှိသည့်
ပျက်စော့ မာသန်းဟုတ် ဖော်
တတ်သည့် ..

တစ်ခါတစ်လေ ခိတ်အသံဖြင့်
ပေါက်လာရင်တော့ သင်္ကေတ
သလို ဖြစ်လုံးသန်း ဟု
ခေါ်တတ်သည်။ ..

ဖာသန်းက ဒီတုန်းက သူတို့
ရပ်ကွက်က ဗဟုတီ
တခြားရပ်ကွက်က ဖြစ်သည်။

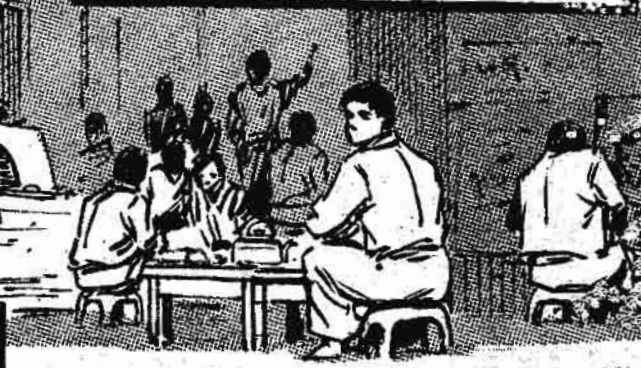
မျိုးမိုးတို့ တစ်လမ်းကော့
တွင် ရှိသော ဆေးလိပ်ခုံသို့
ဆေးလိပ် လာလိပ်လေ့ ရှိသည်။

ပိုမို

သေးလိပ်လွှာတိုင်း ပျံ့ထိုင်လေ့
ရှိသော ယုဒနိဗ္ဗာန်ဆွေ လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်ရှေ့က ဖြတ်သန်းသွား
တတ်သည် ..

အသားက အညိုကြီး မဟုတ်
ခပ်လတ်လတ် အသား ဆံပင်
ရွှေ့လွေ့ကို တင်ပါးဖုံးလှောင်
စီးလျားချကာ သန့်တီခါးရည်ကျ
ခြေဆုံးပေါင်းဆုံး လိမ်းထားတတ်
သည်။ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်
ဆွတ်ဆွတ်ကျစ်ကျစ် ကောင်းမလေ့။

မျက်နှာကလေး ရွက်ကြမ်း
ရေကျိလာ သို့သော် ဖြိုင်
လိုက်ပျဉ်လေး ကြည့်လို
ကောင်းသား ..

မျက်လုံးလေးတွေကပါ ခိုခိုဝီ
ဖြစ်လာကာ မျက်လုံးလေး
က ဖြိုးတာနဲ့ တူတဲ့
ကောင်မလေး ..

အဝတ်အစား ဆင်ညံ့ညံ့
ကလေးတွေကိုပင် ကြည့်
ကောင်းအောင် လျော်ဖွတ်
၍ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
ထိထားတာပဲ ခွဲဆောင်စရာ
ဖြစ်ပုံလေသလား

ထထထထော့ ပျံ့ထူးထူးခြားခြား
သတိဇယားမိ ဆိုဝါကျော
ဆွဲခြင်းလေး တစ်ဖက်က ယမ်း
ဗူးလေး တစ်ဖက်ဆွဲကာ
ခြွေသွားတတ်တဲ့ ကောင်မလေး

တစ်ကြိမ် အလုပ်က အပြန်
လက်ဖက်ရည် ထိုင်ယိုရာမှ
ပျံ့ သတိထား မိသွားသလို

ပျိုဆိုတာက လက်ဖက်ရည်ဖော်တဲ့
စားပွဲနဲ့ အနီးဆုံးနေရာ ဒီတော့
ကောင်မလေး မွှာနေတာ အကူ
ကြားနေရမယ် ..

လက်ဖက်ရည်
ပါထယ်တစ်ခွက်
ငြိုးငြိုးဖော် ချိကျ
ချိပိုင်သလောက်ချိ
ကျင်ပိုင်သလောက်ကျ

ဒီလောက် ချိငြိုးနေတဲ့
လက်ဖက်ရည်ကို သူတို့
ဘယ်လိုလုပ် လောက်
သနည်း

ရောက်ရင်းနှီးလို့
မေးကြည့်မှ
သိရသည်မှာ ..

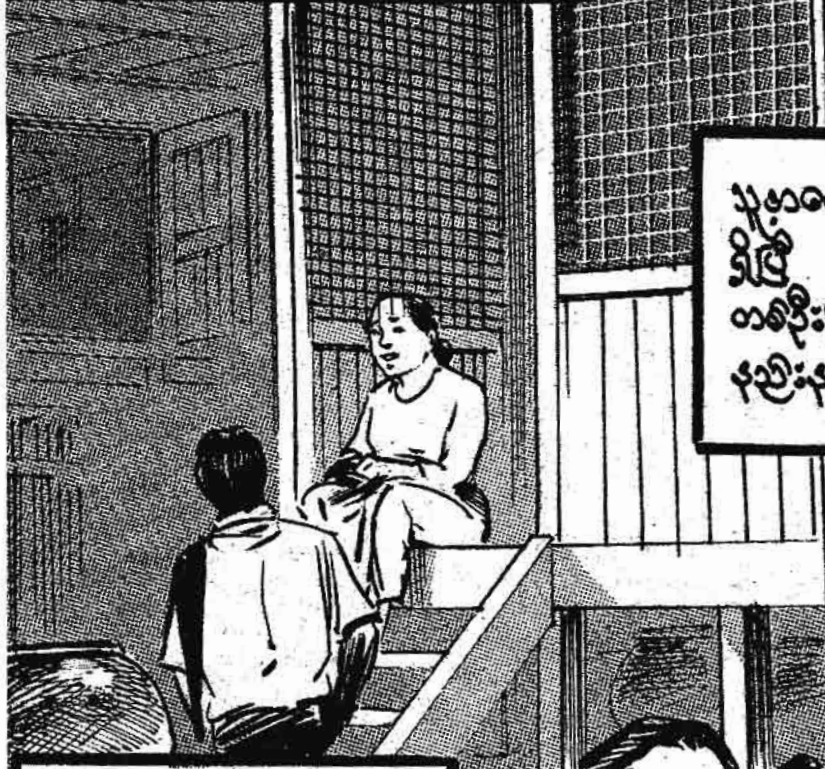

ထိုမျိုးလွန်းကျလွန်းသော ..
လက်ဖက်ရည်ကို အိမ်ရောက်လျှင်
ရေခဲနှင့် ရောပြီး ထပ်ပွား
လိုက်လျှင် အရသာလည်း အတော်
ဖြစ်သွားကာ ရုတ်တရက်
သောက်နိုင်ဖို့လည်း လုံလောက်
သွားသည်ဟု ..

ဤ အကြံနှင့် မျိုးကျယ်ထိခြင်း
ဖြစ်သည့် မျက်နှာ ဘာသာပုံကို
အတော်ကျကာ ရသိရသေးသည်

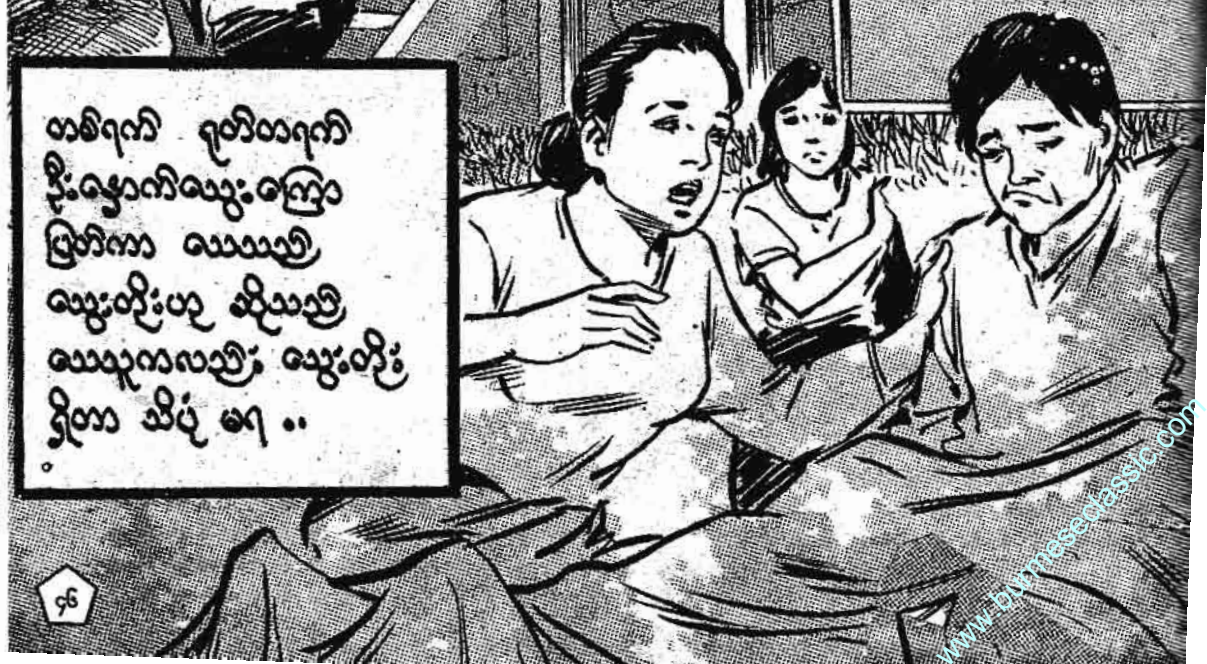

အသက်ဖို့ ခါးခွက် လှည်းယောက်
ရှိသလို မုဆိုးမ သူ့ဇာတေ ဝေးသန်း
နှင့် သူ့ဇာတိ လေးသန်းတို့
ဖြစ်သည်။ ..

သူ့ဇာတေဆုံးတာ ယုံ့နှစ်လောက်
ရှိပြီ သူ့ဇာတေသည် ဒဂုံငါးက
တစ်ဦးဖြစ်ကာ ဇာဂုဏ်
နည်းနည်း ယောက်တတ်သည်။

တစ်ဂုဏ် ရုတ်တရက်
နိုးလှောက်သွေးကြော
ဖြစ်ကာ သေသည်
သွေးတိုးဟု ဆိုသည်
သေသူကလည်း သွေးတိုး
ရှိတာ ဆီပုံ မာ ..

သူ့အဖေ ဂြိုစဉ်ကတော့ ဖေသန်းဖို
အိမ်ထောင်စုကလေးက မဆိုးလှ
အဖေဆုံးတော့ ဖေသန်း ကျောင်း
ထွက်ကုသတဲ့ သူ့ အဖေက
အတီးအတေ ..

နဂိုကတည်းက လောကီဂျား
ဆုတ်စာသာ တစ်သက်လုံး
ထိုင်စားလာသူ ဆူမောင်က
အဂ္ဂမဟိ မရောက်တရောက်
တစ်သက်လုံး ခွေစိ ..

ဒီတော့ လမ်းထဲက အဖော်တွေနဲ့
 လိုက်ကာ ဖြားနား ဆေးလိပ်
 လိပ်ရတော့သလို အစကတော့
 အလုပ်သမား ..

ငိုက်ဆံဆိပ်မရ အခုတော့
 အတော်အသင့် ရနေပြီ
 ဆိုသော် သူကပဲ ဒီလိုပဲ
 ဤကျေးဇူးရတာ ဆိုတော့
 လောကီသေသွား မရှိ ..

အစေ့လက်လက်က
 ကျန်ခဲ့သော ဆွဲကြိုး
 လေးပင် ရောင်းလိုက်
 ရကာ စားသုံးသည့်
 အထိ ပါသွားသည့်

ကြားထဲ များ ငါးနေသော
အိမ်က လစေ့တော့မည့်
သော့ကို မပေးရသော်လည်း
တစ်နှစ်စာ ကြိုပေးရသည်

စားဖို့လောင် ဟန်ပြိုင်နိုင်
ဒီအိမ်ကလေးဟာ တွေ့လာတိုက်
ဖြာသန်း စဉ်းစားလိုက်တိုင်း
ခေါင်းဝဲနေသလို

ဒီအိမ်က ဆင်းရဲလျှင်
ဆထိမှာနေရမည့်နည်း
ဆားလုံး တာဝန်တွေက
ချွေလုံးလျော် ပုံကနေသလို

ပျက်စီးနေသော ကိုယ်ကို
 ပန်လာသောအခါ မသန်း
 အဖက်ဖက်မှ စဉ်းစားရသည့်
 ကျေးဇူးက ရုပ်ရည် ဆင်း
 သောကျားလိသကာ တည့်တည့်
 ကြည့်ကြည့် ဂြိုဟ်ရသည့်

မေးကြိုးကြည့်တော့
 အသောက်အစား
 လောင်းကစားလည်း
 ကင်း၏ တစ်ခုပဲ
 အလုပ် မရှိ..

ချစ်တယ် ဆိုတာနဲ့
 မပြီးဘူး လူငယ်ကလေးများ
 လွန်မယ့် ဖိစိတ်ထားတတ်စဉ်
 ကို စုထားမို့ ဖာထိ ခိုးစား
 ၇၅၁ ဂြိုဟ်က အလုပ်
 မရှိတော့ ..

မဂ္ဂပါနဲ့ဟာ ငါ
 နှစ်နဲ့ မရသေးလို့ပါ ၇
 ၇၆ ရတနာလွတ် လုပ်ကျွေး
 မယ့် နှစ်စားစားစားစားစား
 ထိုဝါသာစား ငါ .
 ဝေသာကျားပါ

ဒါလုပ် လုပ်ရမှာ
ကြောက်တဲ့လူ
တာဝန်ယူရမှာ
ကြောက်တဲ့လူ
မဟုတ်ဘူး

ပြီးတော့ လွန်မက
တစ်ယောက်တည်း
မဟုတ်ဘူး ဟာမေ့နဲ့
မောင်လေးကိုတာဝန်
ယူထားရတာ

ငါ နားလည်ပါ
တယ် နှင့်မိသားစု
ဟာ ငါ့မိသားစု
ပဲပေါ့!

ဒီလောကီဆို လောကီလောကီ အာဆင်ပြေ
ပေပြီ အိမ်ကိစ္စကို မျှက မဖြော
ရသေး လောကီလောကီ ကပင် ..

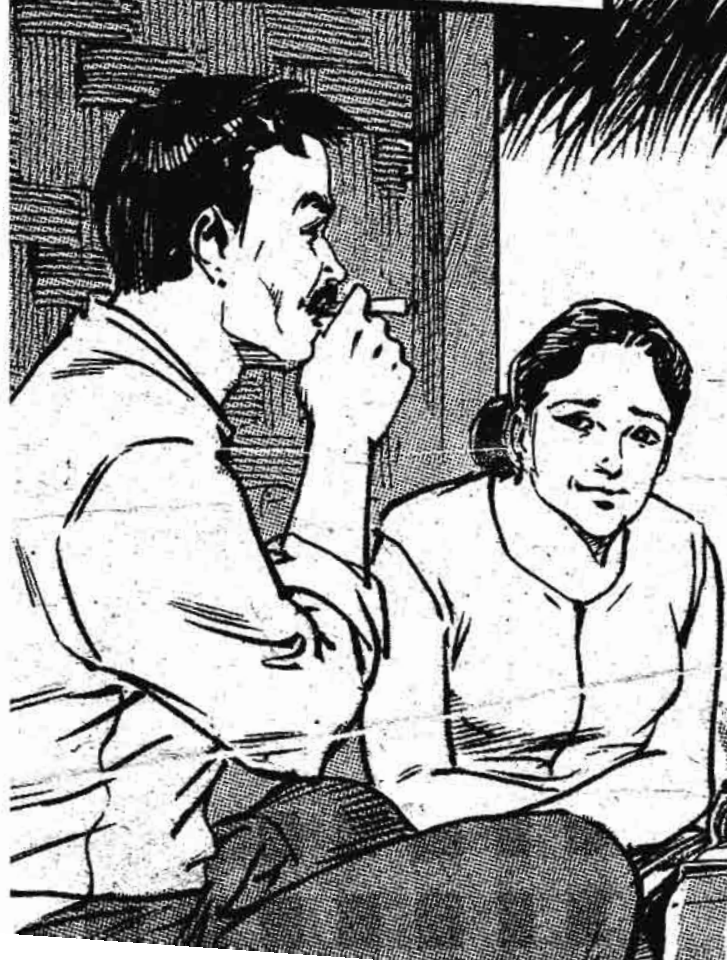

ပင်နဲ့ ငါနဲ့ ယူပြီးရင်
နှင်တို့လည်း ငါ့အိမ် ခြောင်း
ခွဲကြ အိမ်ဈာန အာဖေရယ်
အာဖေရယ် ငါရယ်ပဲ ဂြိုတာ
ငါ့အိမ်အတွက်လည်း
သဘော ကောင်းတယ်

ကဲ ဘာပြောစရာ ရှိတော့သနည်း
ဟောင်းမား အချစ်ကို လက်ခံကာ
ပျံ့အစေ့ဆီ လာတောင်းခိုင်းသည့်
ဟောင်းမား မိဘတွေကလည်း
သဘောကျသည့် ..

ငါ့ဗွ ဒီကောင်
တည့်တည့်တန့်တန့်
အလုပ် တစ်ခု
လုပ်ဖြစ်မှာ ..

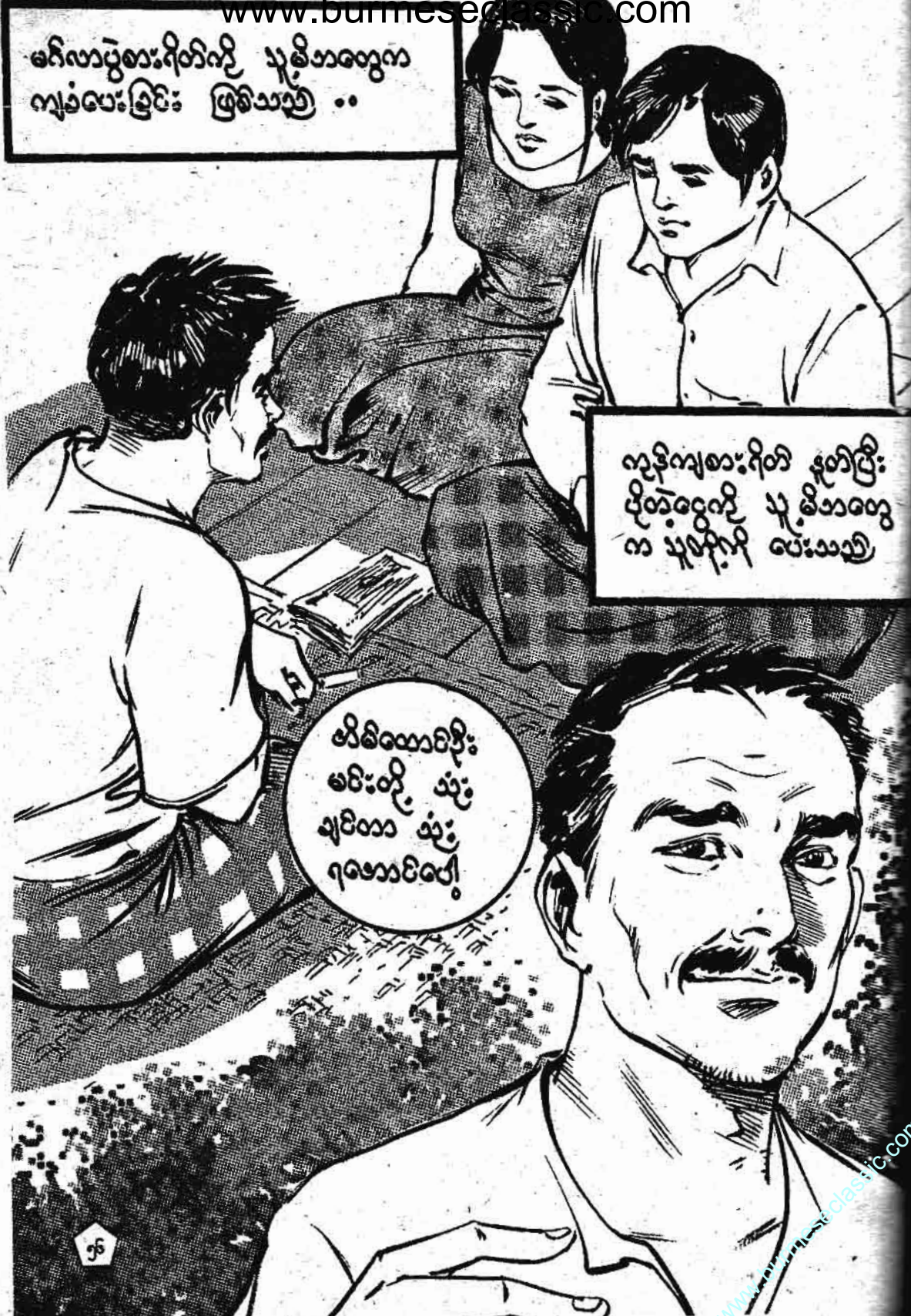
ဘေးကင်းစွာ လောကီကိစ္စကို
ရှောင်ကာ အာရုံစိုက်
ပညာရေးကို ဆည်းပူး ငွေကြေးပေးပို့
ပို့ရန် .. လက်ဖက်ထုပ်တွေ
အားဖြင့် ဆိုတော့ လောကီကိစ္စ
ဖြစ်မည် ထင်ပါသည် ..

ဒီအဖွဲ့က ငွေကြေး ကြီးပဲလား
မသန်းဖို့ အဖို့ အထူးအထူး
ဖြစ်၍ လေသည် ..

မင်္ဂလာပွဲစားရိတ်ကို နှုတ်ခွာက
ကျပ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည် ..

ကုန်ကျစားရိတ် နှုတ်ခြင်း
ပိုင်ခွင့်ကို နှုတ်ခွာက
နုတ်ပေးလေသည်

မိမိထောင်စိုး
မင်းတို့ သုံး
ချင်တာ သုံး
ရတာပေါ့

ဒီငွေကလေးနှင့် နှုတ်
အိမ်အကြီးသားတွင်
ဝါးကွပ်ပျစ်ခင်း အဖီ
လေး ထိုးသွင်း ..

မင်းဟာမေ့နဲ့ မောင်
ကို ဖြောင်းနှိုင်းခဲ့တော့
ဒီမှာ နေကြလို့
မွှစ်ပေတာကိတော့
ကောင်းကောင်းနေလို့
ရပါတယ် ..

ကောင်မားက ဖြောသွယ်
ဟုတ်သွယ် နှုတ် အခု
ငှါးနေတဲ့ အခန်းလေး
လောက်တော့ ကျယ်တာပါပဲ

ဒီလိုနှင့် ဖာယန်း အဖေနှင့်ဖောင်
ဖုဖု အိမ်ခြေရင်း အဖိတ် ကောက်
လာသည့် ဖုဖု လင်မယားက
အိမ်မကြီးမှာပင် နေကြသည့်

အဖေနှင့်အမေက ဖုဖု
အိမ်နေသော အိမ်အတွင်းဆင်
ကို ဖုဖု လင်မယား အတွက်
နေရာဖယ်ပေးကြသည့် ..

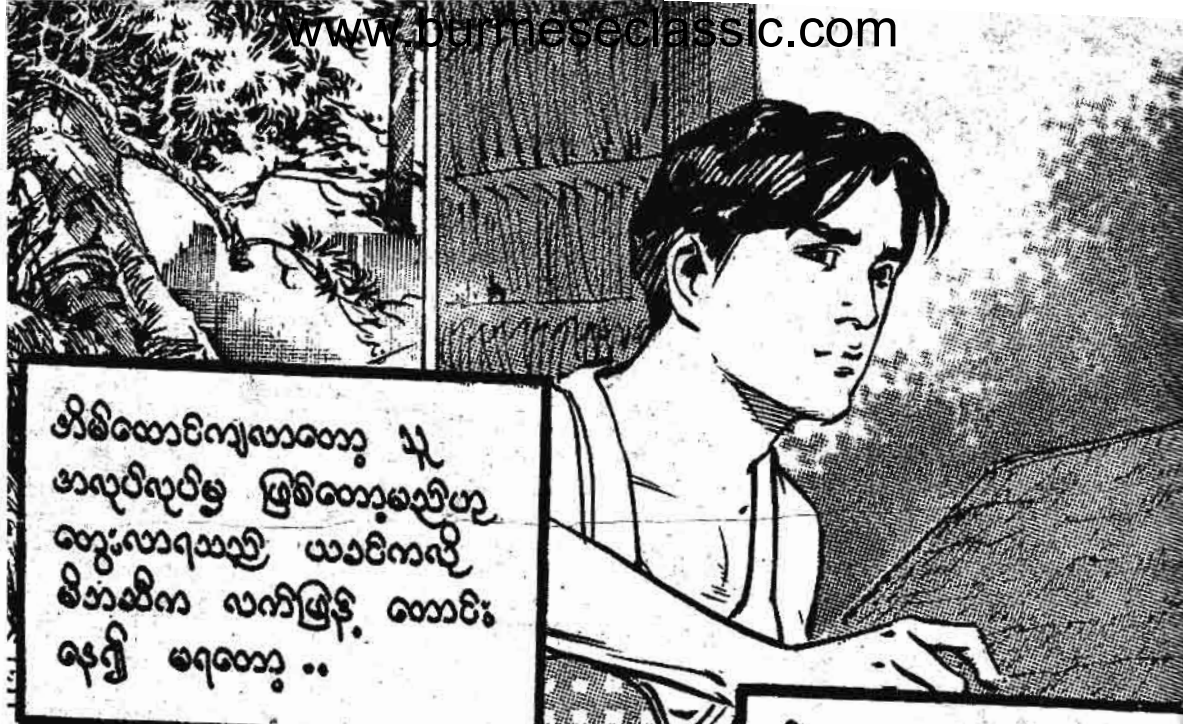
ဒီအတွက် ဖုဖုအတွက်
ကျေးဇူးတင်ရသေးသည့်
အိမ်မှာ အိမ်ခန်းက
ဒီတစ်ခု ရှိတာပဲဟာ ..

ပျံ့အဖေနှင့် အမေကတော့
အရှေ့ခန်းတွင်ပင် ဖြစ်သလို
အိပ်ကြသည့် ထိုအရှေ့ခန်း
သည် ခေညိုခန်းလည်း ဖြစ်သည့်
အမင်းစားခန်းလည်း ဖြစ်သည့်
ဗုဒ္ဓကျတော့ အိပ်ခန်း ဝေါ့

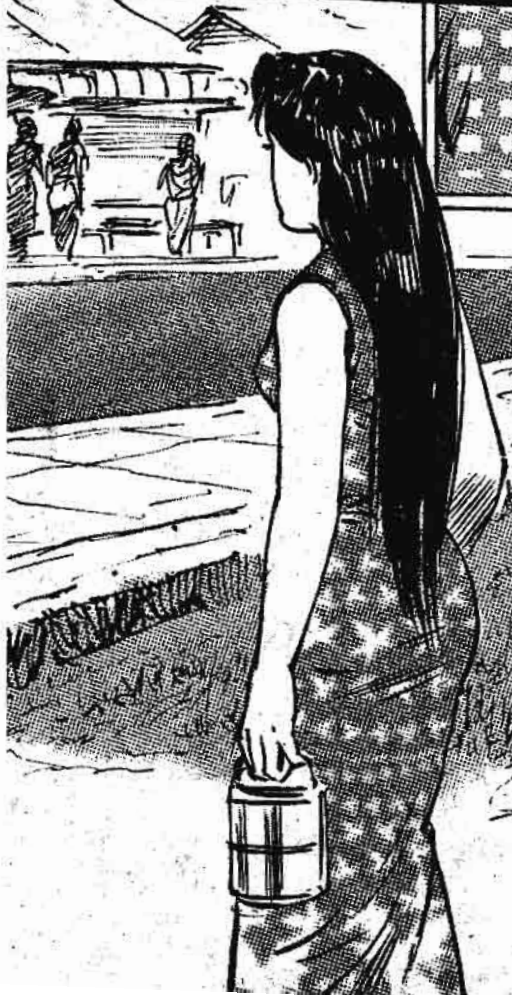

ပျံ့အဖေ အိပ်ခန်းဆိုတာကလည်း
အပြင်ခန်းနှင့် ထင်တစ်ချပ်
ခြားထားတာကို ဘော်တာပါပဲ
အိပ်ခန်းနှင့် ကပ်လျက်က မီးဖို
အိပ်ခန်းနှင့် မီးပုံကြားမှာ
အကာအရံ မရှိ။

ဒါမ်လောင်ကျလာတော့ မှ
အလုပ်လုပ်စွာ ဖြစ်တော့မည့်ဟာ
တွေးလာရသည့် ယခင်ကလို
မိဘမိက လက်ဖြင့် တောင်း
နေ၍ မရတော့ ..

ပြီးတော့ မေးခွန်းကလေး
လေးလိပ်ခုံမှာ အလုပ်
လုပ်နေလေပြီ မိန်းမ
လုပ်စာ ထိုင်စားနေတယ်လို့
လူပြောသူပြော မခံချင်

မာသန်းက ပြောသေးသည်။

လွန်မပို၊ ချီးမွမ်းချက်
စားရင်ကောင်းမယ် ဤအဖေ
နဲ့ အဖေကို မျက်နှာပူပါ
တယ် လွန်မတစ်ယောက်တည်း
ဆို ကိစ္စ မရှိဘူး အခု
လွန်မကလည်း မိသားစု
ပါလာတော့ ..

ငါ သဘော
ပေါက်တယ် မာသန်း
ခွဲစားကြတာပေါ့!

ဒီတော့ အိမ်စားရိတ်ကို
သူ ဝင်ဆမ်းဖို့ လို
လာသည် ..

မို့ယောက္ခမကြီးက

ငါ့ယောက္ခား စောင်းခဲတံ့
ကားအံ့ဒာတော့ ရှိတယ်
မူက အကူအညီလိုရင် ပြော
ပါလို့ ပြောတယ် ငါ့သွား
ပြောရင် မင်းစပါယ်သာ
အလုပ်လောက်တော့ ရမယ်
ထင်တယ် ..

မူက စပါယ်သာ အလုပ်တော့
ဆိုရင်လုပ်ချင် မူ့ညီမ
ခင်ခင်း ယောက္ခားလည်း
စပါယ်သာပါပဲ ..

ဒီလေမယ့်၊ စပါယိယာဆိုတဲ့
ကောင်တွေကို မှု သလာ
မကျ ဖာဗမတနိ ဆိုတဲ့
ကောင်တွေ

မှုက ကားစီးနေကျ ဆိုတာ
ဒီကောင်တွေ ရိုင်းရိုင်းပျပျ
ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်တာတွေ
ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်နေသလို

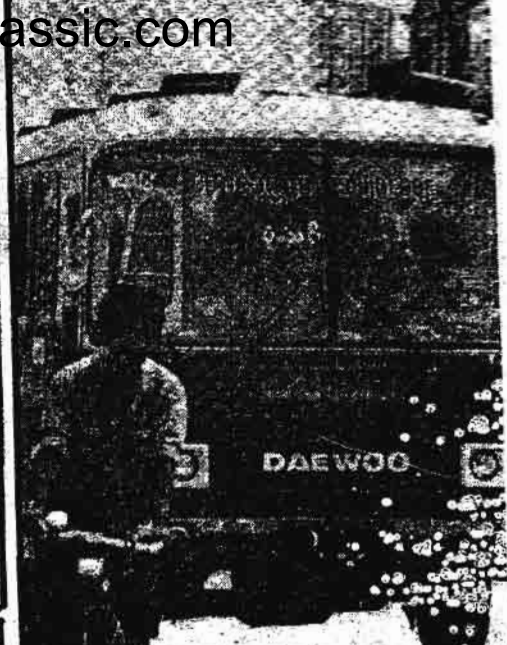
ကိုယ်ပိုင်ကား မစီးနိုင်လို့
မှုတို့ လိုင်းကားပဲ
ဇားကို စီးနေကြတာ
ဆိုတာ့ ..

အမြဲတမ်း အထက်စီးက ပါနီ
ဟောက်အပိုင်ယူနေကြ၏
ကားပေါ် တက်လာတဲ့ သူကို
သူတို့ ပြုသဖြင့် နှာမယ့်သူတွေ
ဟု သဘောထားကြပုံရ၏

ဒီအလုပ်ကို သူ မလုပ်
ချင်တော့လည်း မသင့်
က လုပ်ကြည့်ပါဦး
ဆိုသဖြင့် သူ ခေါင်းညှိစီ
လိုက်သဖြင့် ..

ပျို့ယောက္ခမကြီးက ဂြောဟ်းသဖြင့်
ပျို့အာက္ခမကြီးက အလုပ်ရသည့်
ဆိုသော် ထုံးစံအတိုင်း ပျို့နှင့်
အိမ်အလုပ်က မကိုက် ..

ပျို့နှင့် တွဲရသော ဝေါဟာရ
လည်း စကားပြော အပေါက်
ဆိုး၏ မကြာခင် ခရီးသည်
နှင့် ရန်ဖြစ်တတ်သည် ..

တစ်ကြိမ်တွင် မခံချင်လော ခရီး
သည်တစ်ခုနှင့် ထိုးမည် ကြိုတင်မည်
ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် ဝင်ကာဆွဲသည်။

သို့သော် တစ်ဖက်က တိုင်တော
စပါယ်သာ ဖြစ်သောကိစ္စလုံးကို
အာဠာပေးသည်။ လိုဠာပင်
အသိမ်းခံရသည်။ ..

သူ ခါးထိလာ လုပ်တာ
ထားလုပ် ခံသလို

ဒေါ်
ဘေးကပ်ပါပဲ
ငါလည်း ဒီအလုပ်
မလုပ်ချင်ဘူး

ငါ့အဖေ
နဲ့အတူ ဇာ
ထမ်းမယ်

မာသန်းက ဂုဏ်ငယ်တယ်
ဟု ကန့်ကွက်သလို
ဘာလုပ်ရမလဲနည်း

သူ့ ကပ်ဖက်ရည့်ဆိုင် ဖြန့်ထိုင်ရ
သည့် သူ့နှင့် တစ်စိုင်းတည်း
ထိုင်တတ်သော ဟေး.မင်း.က ..

မင်း ဆိုက်ကား
နင်း.ပါ.လား

သူ့ စေတနာ ဖြစ်သွားသည့်
ဟေး.မင်း.က ဆိုက်ကား ..
နင်း.သည့် ..

ကိုက်
ရဲလား

ကိုက်တာပေါ့
ကွာ ဒါကြောင့်
နင်း.ချင်တဲ့သူ
မာများ.ကြီး

အံ့အာသီက
ရှင်းနင်းရတယ် ဆိုလေ
မယ်၊ လိုက်နင်းနေတုန်း
ထော့ လိုက် အာပိုင်
ပဲ

ပေါ့ပေါ့သာလို
သူများအလုပ် လုပ်နေတာ
မဟုတ်ဘူး မင်း နေ့ခင်း
နားချင်ရတယ် သစ်ပင်
အောက် ထိုးရတိုဦး
အိပ်နေရုံပဲ ..

အိမ်ပြန် ထမင်း
စားနိုးမလား ဖြစ်
တယ် ပေါ့ပေါ့သာလို
မပင်ပန်းဘူး

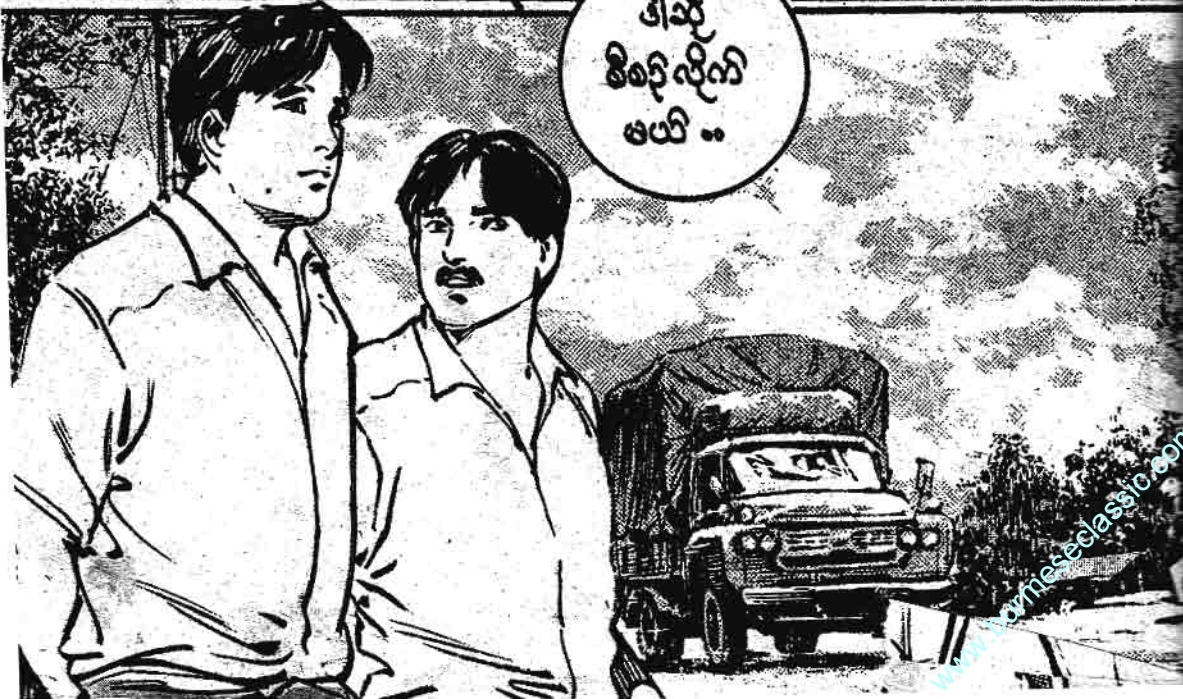

သူ စိတ်ဝင်စားသွားသဖြင့်

ငါ့အဖွဲ့အဖွဲ့ ဆိုက်ကား
အပိုင်တစ်စီး ရှိနေတယ်
သူက လူကောင်းကောင်းတွေ
ရင်ပြောပါ ပြောထားလို့
မင်း . သူ့ကို ကြိုတင်တွေ့
နည်းနည်းတော့ ပေးရ
မယ် ..

အဖေတို့ဆီက
ကောင်းရင် ဒီ
လောက်တော့
ပါတယ် ..

ဒါဆို
စိတ်လိုက်
မယ် ..

ဒီလိုခွင့် မှု ဆိုက်ကားခွင့်
ဖြစ်သည့် လေးမား ပြော
ဆလိုပင် ဆိုက်ကားခွင့်ရ
တာ ဝင်ငွေမဆိုး ..

ပြီးတော့ ကိုယ်ပိုင်ဇာလုပ်လိုပင်
ကိုယ်စိတ်ကြိုက် နေလိုရသည့်
မှက နေ့ခင်းမိမိဖြင့် ထမင်း
စားကာ တစ်ရက် အိပ်လိုက်
သေးသည့် ..

ဒီဇာလုပ်ကိုတော့
မယန်းက ဂုဏ်
ငယ်တယ် မပြော
တော့ ..

ပြီးတာ မျှော် ဆိုက်ကားလောက
 က စည်းစည်းရှုံးရှုံး ရှိသလို
 မကြာမီ မျှော် ဆိုက်ကားဂိတ်
 တွင် မျှော်ကိတ်မျှော် ဖြစ်လာသလို

ရှစ်တန်းရောက်ဖောင် စာသင်
 ဖူးတာ တစ်ဂိတ်လုံးမှာ မျှော်
 ရှိတာကို သာရေးဒာရေးကို
 လည်း စုပေါင်းဆောင်ရွက်
 ကြသလို ..

ဒီလိုမျိုး ဆိုက်ကာသမား
ဘဝကို မှု ပျော်ရွှေ့အောင်
သည် ..

မင်း တကယ်
လုပ်ချင်ရင်
ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်
စောင် ဝယ်

မှုအမေက တိုက်တွန်း
က မှုရွှေ့ဆွဲကြိမ်
ကျင်းပေးသည်

အမေလည်း
အသက်ကြီးပြီ
အဝတ်လိုက်လျှော်
မနေနဲ့တော့

ဆိုက်ကားက ကိုယ်ပိုင်
ဖြစ်သွားပြီဆိုရင် ကိုယ်
အတွက်က ဟုံဒါခပိုင်ထွက်
လာမှာပဲ ဒီတော့ အခေ
တို့ကို လွန်လောက်ပဲ
ကျွေးထားမယ် ..

သူ့အစီအစဉ်က အဆင်ပြေ
နေသည့် ဆိုက်ကားကို
ဟုံဒါဆီက သူ ဝယ်လိုက်
သည့် ဒါတောင် ငွေအပြေ
မပေးနိုင် ..

အံ့နာက ပျက်စီး ခင်နေတော့

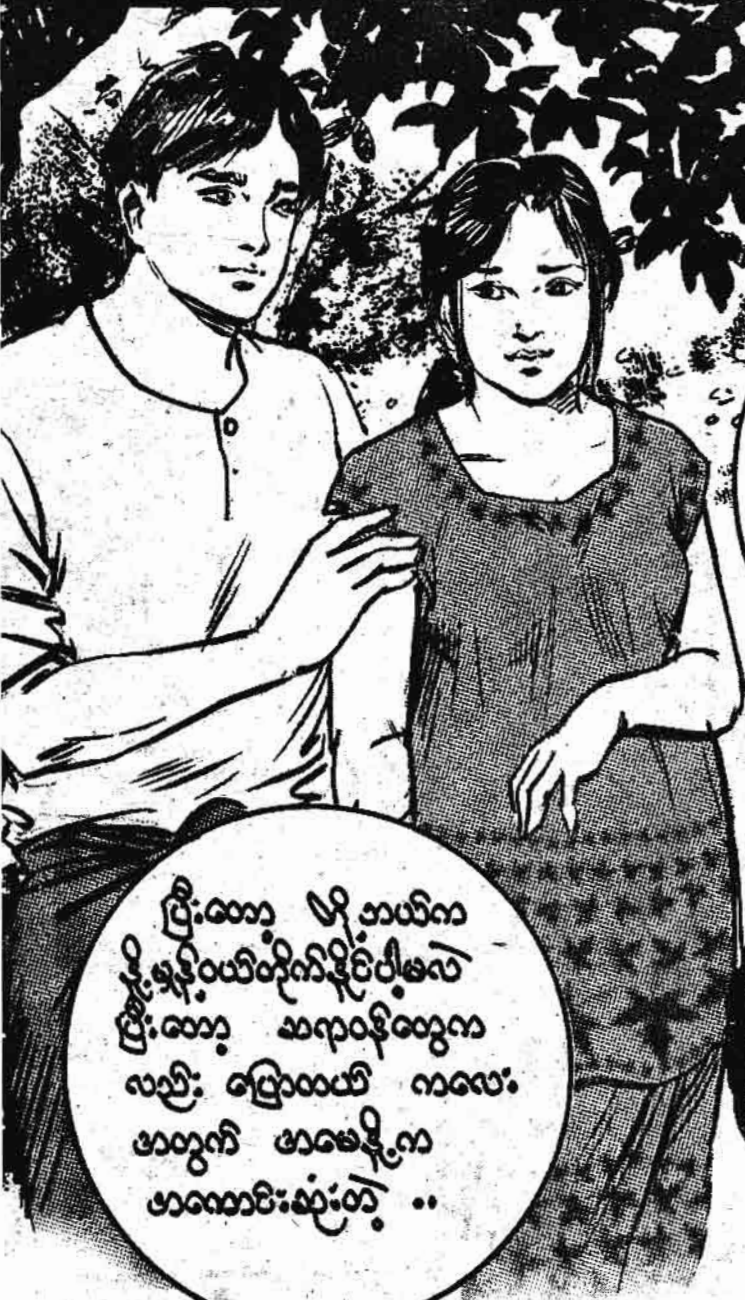
လျှောက်
ဖြည်းဖြည်း
ပေးပေးကွာ

ဟု ပြောသည်

ဖောင်ပေးက ဝိတစ်ခုတော့
ကောင်းသလို ဘယ်တော့မှ
ကလိမ်ကကျစ် မလုပ် အရင်
ထလည်း အံ့နာကို ရက်
မကျန်စေရ ..

ပြီးတော့ အလုပ်ကိုလည်း
ကြိုးစား လုပ်ခဲ့သူ
အခုတော့ ပိုကြိုးစားရ
တော့မည် ..

ကိုယ်ဝန်အရင်အခါ ဖြစ်လာသဖြင့်
ဖားနားလည်း ဆေးလိပ်ခုံ ..
မဆင်းနိုင်တော့ ..

အလုပ်က
တစ်ခါတည်း ထွက်ခွာ
ပိက္ခာ ကလေးမွေးပြီးရင်
လည်း မင်းမရှိလို့ မဖြစ်
ဒီပေါက်စလေးကို ထိန်း
မယ့်လူ မရှိဘူး

ငြီးတော့ ဗိုအယ်က
ငြီးတော့ ဆရာဝန်တွေက
လည်း ပြောလယ် ကလေး
အတွက် အမေ့က
အကောင်းဆုံးတဲ ..

ကလေးငွေ့ပြီးသောအခါ
ဖာသန်း အလုပ် ထွက်
လိုက်သဖြင့် ..

ယူဖို့ ခြိုးခွဲစားတော့ ယူက
ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ကား ဖြစ်နေသဖြင့်
ဝင်ငွေ ပိုလာသော်လည်း ဖာသန်း
နှင့် အမေက ဝင်ငွေ မရှိတော့
ဒီတော့ ငွေပိုငွေလျှံ မရှိ ..

အာဖေကတော့ ရေထမ်းကာ
ရသမျှတွေကို စားစိုက်ဖို့
ထည့်ရှာသည့် ..

ပျူက အဖေ့ကိုလည်း
ရေထမ်းခဲချင်တော့
ဆိုသော် တစ်ဖက်လုံး
ဝန်ကို ပျူတစ်ယောက်တည်း
ထမ်းထားဖို့လည်း မလွယ်

ပျူယောက်ဖကလည်း
အလွယ်ရောက်လာသည့်
တိုင်အောင် အလုပ်
မလုပ် လေလေပေပေပဲ

သူ့ အိမ်ထောင်မကျောင်ကလို့
လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆိုင်ကာ
အချိန်ဖြုန်းနေသူ ..

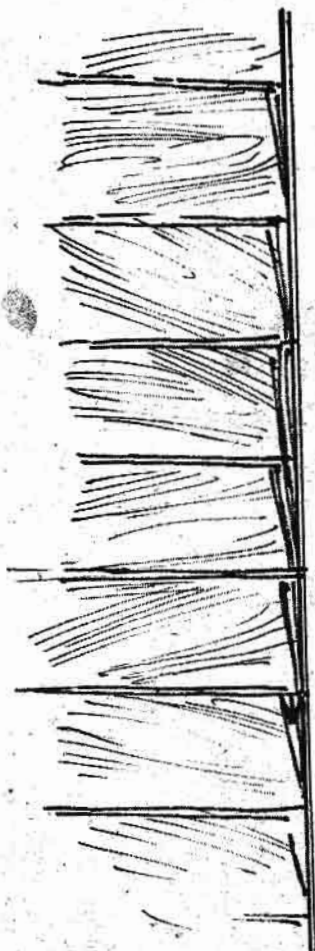
ဖာသန်းနှင့် သူ့အမေကလည်း
ဒီကောင်ကို တော်တော် ချစ်ပုံ
ရသလို အားပြောပြော တွေက
ကားဆီး ကားဆီးနှင့် ..

သူ့ဘာ ဆိုက်ကားတစ်စီးက
ဒွစ်စီးဖြစ်လာပေးလည်း
ကလေးက တစ်ယောက်က
ဒွစ်ယောက် ဖြစ်လာသလို

လေးဒွစ်တစ်ယောက် ဒွစ်ဒွစ်
တစ်ယောက် အခုလည်း
တစ်ဇိုက်က ဒွိုနေပြန်ပြီ
ဆိုလား ကလေးစားကို
ကလည်း အခုခေတ်မှာ
မသေးလှ...

ကြားထဲ ပြဿနာတစ်ခုက
ဆိုင်းမဆင့်၊ ဗုံမဆင့်
ရောက်လာသည် ..

ယူဦးမ ခင်စန်းသည် ..
ကလေးနှစ်ယောက် လက်
ဆွဲကာ ယူဖို့ မိမိ
ရောက်လာသည် ..

ယူဦးမကား ဗျာဒိတ်နှင့် ..
ထွာမည် ရှင်းမည် ပြော
ထားသည် ဇာဂုဏ်ကလေး
ဧည့်လာလျှင် ခင်စန်းကို
နှိပ်နှိပ်တတ်သည် ဆိုသည်

အဆိုးဆုံးကတော့ အခြင်ထွင်
ခပ်ပျက်ပျက် ကောင်းမ
တစ်ယောက်နှင့် ဂ္ဂုဏ်ထူး
နေခြင်း ဖြစ်သည် ..

ခင်ခန်းတို့က ဗုဒ္ဓကိုသာ
ဝေစားမည် ဖါလာတဲ့
မဂ္ဂ လောကီဆုံးလာတဲ့
ယုဗို လက်ခံလိုက်ရမည်

ဒီတိမ်က ယုဒိဘမိမိ
ပြောမည်ဆို ခင်ခန်းလည်း
တစ်ဝက်ပိုင်သည်
မဟုတ်လား ..

ဆရာတော့ သူတို့ခံစား ဘုရားရှင်တွေ နှိပ်စက် ဖောက်ဖျက်တဲ့ ဖြစ်ရပ်အပေါ်
သူ ရှာဖွေ၍ မလောက်နိုင်တော့ သူ့အရင်ကလို မဟုတ်တော့ လောကထဲ
ခိတ်တို ခိတ်ဆတ်သူ ဖြစ်လာမည် ..

တစ်ရက်တွင်တော့ အိမ်တွင် မှု
စကားစာကြီးအကျယ် ပြော
ရတော့သလို ..

ပြဿနာက အိပ်ကြီးကျယ်
မဟုတ် မှု ဆိုက်ကားဖြင့်
ဖြန့်လာပြီး ရှေ့လှည့် ထမ
စားမည့်လုပ်တော့ ထမစ
နည်းနေသလို ..

ဒါလေးနဲ့
ငါ အယ်လိုလုပ်
စားရမလဲ

နောက်ဆုံးစားတဲ့လူက မှ
လောက်မဆိုတာ ဆီရတာ
မှ ပိုခေါ်ပွဲသွားသလို ..

ဒီကောင်
လူလို စားသွား
ပါလား ..

သူလည်း သွန်
ပစ်တာမှ မဟုတ်တာ
ပဲရှင် မှ မှိုင်
သလောက် စားသွား
တာပဲ ..

ဒါပေမယ့် ဆီတတ်
ရမယ်ကွ ငါက တစ်ဖက်
လုံးကို လုပ်ကျွေးနေတာ
ငါ့ကို ဦးစားပေးရ
မယ် ဆိုတာ

လွန်ပဲ အမြစ်
ငါ့ရှင် လွန်ပဲက ကျန်မယ်
ထင်ပြီး မကြည့်မိတာ သိ
ရင် ဖြန်ချက်ထားပါတယ်
အခု ချက်လိုက်မယ်
မကြာပါဘူး ..

ထားဦး
မဆောင်နိုင်
ဘူး

ဒါဖြင့် လမ်း
ထိပ်က ထမ်း
ဆိုင်မှာ သွားထပ်
လိုက်မယ်

မဝယ်နဲ့

ငါက ထမင်း
တစ်နပ်စာတွက် ပြော
နေတာ မဟုတ်ဘူး
ငါ့ကို မလေးစားကြ
ဖို့ ပြောနေတာ

သူ့ ယောက်ျားက
ဝင်ပါလာမည်

မင်းက မင်းလုပ်စာ
ဆိုစားနေတယ် ဆိုပြီး
မာမြစ်ရှာနေတာလား
တို့က မင်းမျက်နှာ
ကြည့်စားနေရမှာ
လား။ ။

ပျို့အမေကတော့
ဖျောင်းဖျာသလို

မင်းပင်ပန်းတာလည်း
သိပါတယ် ဒါပေမယ့် စား
ထားသမျှ ယုံ့ရာတစ်ခြမ်းနဲ့
ချေးဆိုသလို မဖြစ်စေနဲ့ပေါ့
ကွာ လူတွေကကျေးဇူးတင်
တာ ဖာလဖာသာ မဖြစ်
စေနဲ့ ..

ဟုတ်တယ် သား
တာဝန် ယူတတ်ရမယ်
ဒါမှ ယောက်ျား
ကောင်းလို့ ခေါ်
တာ ..

ပျိုညီမခံရမ်းကလည်း
ငိုသတည်း ..

ကျွန်မတို့က
မိခင်မရတာ အစ်ကို
ဒီလို ဆူနေတော့
ဘယ်လိုလုပ် စား
ရဲမှာလဲ

တော်ငြိတော့
ရုတကာ ယိုသဗ္ဗဈေး
ပုဇွန်ဆိတ်ခေါင်းစုဆိုသလို
ငါ ဘုံကျွန်အဖြစ် မခံ
နိုင်ဘူး ဒီအိမ်မှာလည်း
မနေတော့ဘူး

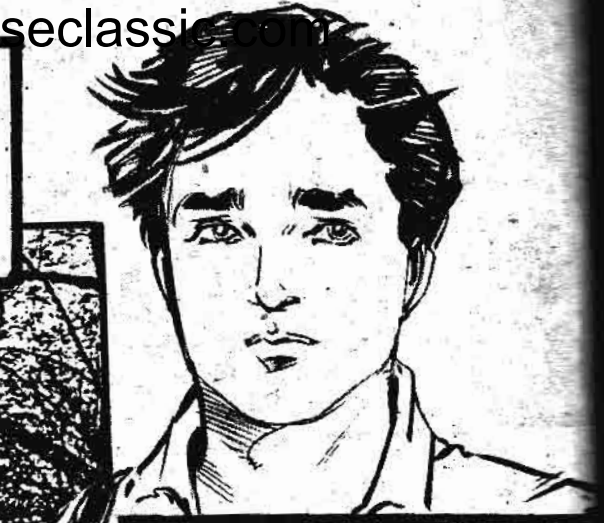
ရထားက ယူဆွာကိုယ်ကို သယ်ယောင်သွားနေသည့် ယူ ရွှေဦးတည့်ရာ ထွက်
ရင်း သူတာရုံရောက်လာကာ ခြံပတ်ရထား တက်စီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည့်
ယူဇနီယတွေက ရင်ဆံ့မှာ ထကြွနေဆဲ ..

နိုင်ကသာလောင်းလာသဖြင့်
သူ့ ဇနီးက ထမင်းမှ
စားရသေးတာကို
သူ့အဖေကလည်း တစ်ခု
ခု ဆင်းလိုက်သဖြင့်

ဘူတာရုံမှာ ခပ်စုတ်စုတ် ဆိုင်ငယ်
လေးရှိရာ ခပ်ညံ့ညံ့ လက်ဖက်
ရည်တစ်ခွက်နှင့် မုန့်ဖက်ထုပ်
တစ်ခု စားလိုက်ရသဖြင့် ..

စားပြီးတော့ ရထားက မရှိတော့
နောက်ရထားလာဖို့ နောက်ဆုံးမှာ
လောက် ကြာဦးမည် ..

ဒီတော့ ကားမီးသွားမည်
ဘူတာရုံ အနောက်ဘက်လမ်း
ထဲဝင်လာခဲ့သည်။ သူမရောက်
ဖူးတဲ့နေရာ ..

ဂမ္ဘီရလမ်းကလေး တွေ့ရာ
ဒီအတိုင်း သွားရင်
ကားလမ်း +တွေ့မယ်
ထင်ရသည်။ ..

ဆိုသော် တော်တော်လေးလေး
နေ့ပူထံ လျှောက်လာခဲ့သည်။
တိုင်အောင် ကားလမ်းမတွေ့
ဘဲ အဆိုက်ပုံကြီး တစ်ခုကို
တွေ့ရသည်။ ..

ထိုအဆိုက်ပုံကြီးသေးမှ
တွေ့ပတ်သွားစဉ်
ရုနွယ်နှစ်အရွယ်
မိန်းကလေး တစ်ဦးကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

မိုးလေး
မိုးလေး

ကျွန်ုပ်တို့က
အမျိုးကွဲအမျိုး
မို့လို့လေး

ဘာလဲ
ကလေး

ကလေးက တော်တော်ပင်
မွမ်းမွမ်းဖတ်ဖတ် ဖြစ်
နေသလို ..

ကျွန်မ အဝေ
နေမကောင်းလို့
ခဏလိုက်ကြည့်
ပေးပါလားရှင်

ပျိုက ဆေးကုတတ်သူ မဟုတ်
ဘဲ နေထိုင်မှု ကလေးပေါ်က
အကူအညီ တောင်းတာ
မငြင်းချင် ဒီနားမှာ တခြား
အကူအညီ ပေးမယ်သူ မရှိ
ပျို အကြံအစည်တော့ ပေးနိုင်
ပေမယ့် ..

မင်းတို့အိမ်
ဘယ်မှာ
လဲ ..

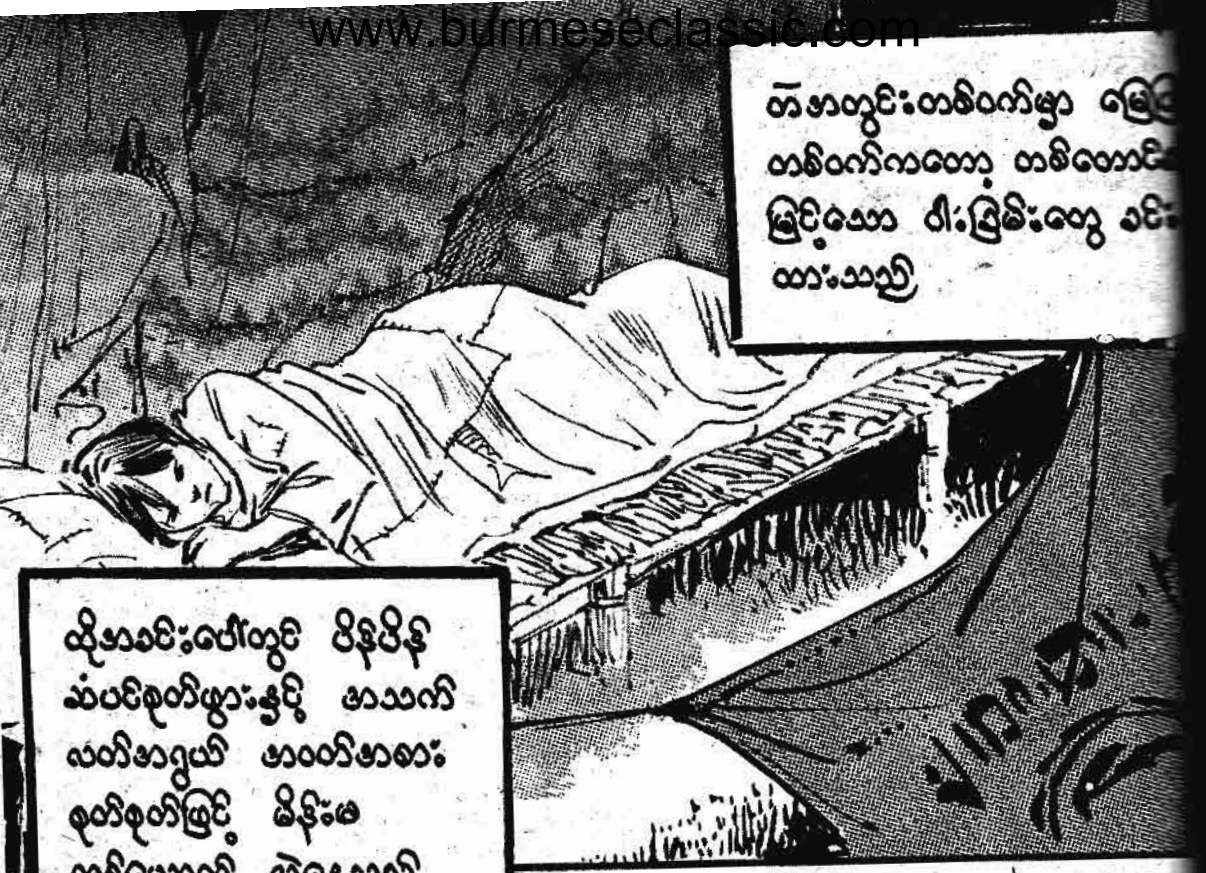

တလေးက ဘေးအန္တရာယ်ရှိ အချိန်က
ထွက်နေသဖြင့် မမြင်ရကြောင်းဖြစ်သည့်
အချိန်က နည်းနည်းကွေ့ညှောက်
လိုက်လော့ တဲကလေး တစ်လုံးကို
တွေ့ရ၏ ..

အချိန်က သေးလွင် လောကီလား
ကြီး ဖြစ်သည့် ဟမိုးကွေ့က
ပေါက်ပြဲနေသည့် ထရုတ်စာကြမ်း
ကမ၍ သူတို့၏အိမ်၏ မီးဖိုခန်း
လောက်ရှိတဲ့ တဲကလေးပဲ

တဲာ်အတွင်းတစ်ဝက်မှာ ခြေ
တစ်ဝက်ကတော့ တစ်တောင်
ခြေပေး ဝါးခြမ်းတွေ ခင်း
ထားသလို

ထိုအခင်းပေါ်တွင် ပိန်ပိန်
ခံပင်စုတ်ဖွားနှင့် အသက်
လတ်အရွယ် အဝတ်အစား
စုတ်စုတ်ဖြင့် မိန်းမ
တစ်ယောက် ရွှေနေသလို

နေမကောင်း
တဲ့ မင်းအဖေ
က သူလား

ထိုမိန်းမ တစ်ယောက်
မှလွဲ၍ အထိသူမှ
မရှိ... ..

သူက မိန်းမ၏နဖူးကို
ခက်ဖြင့် ခမ်းကြည့်
ဆိုက်လာတဲ့ ထိုမိန်းမ
မျက်လုံးများ ပွင့်လာ
တာ ..

ရှင်မြန်လာပြီ
လား တစ်နေ့ ရှင်
မြန်လာမယ့်ဆိုတာ
သိသားပဲ

မင်း ဘာ
တွေ ပြောနေ
တာလဲ

သူ့ ဘုံလား
ဆင့်နေ၏။

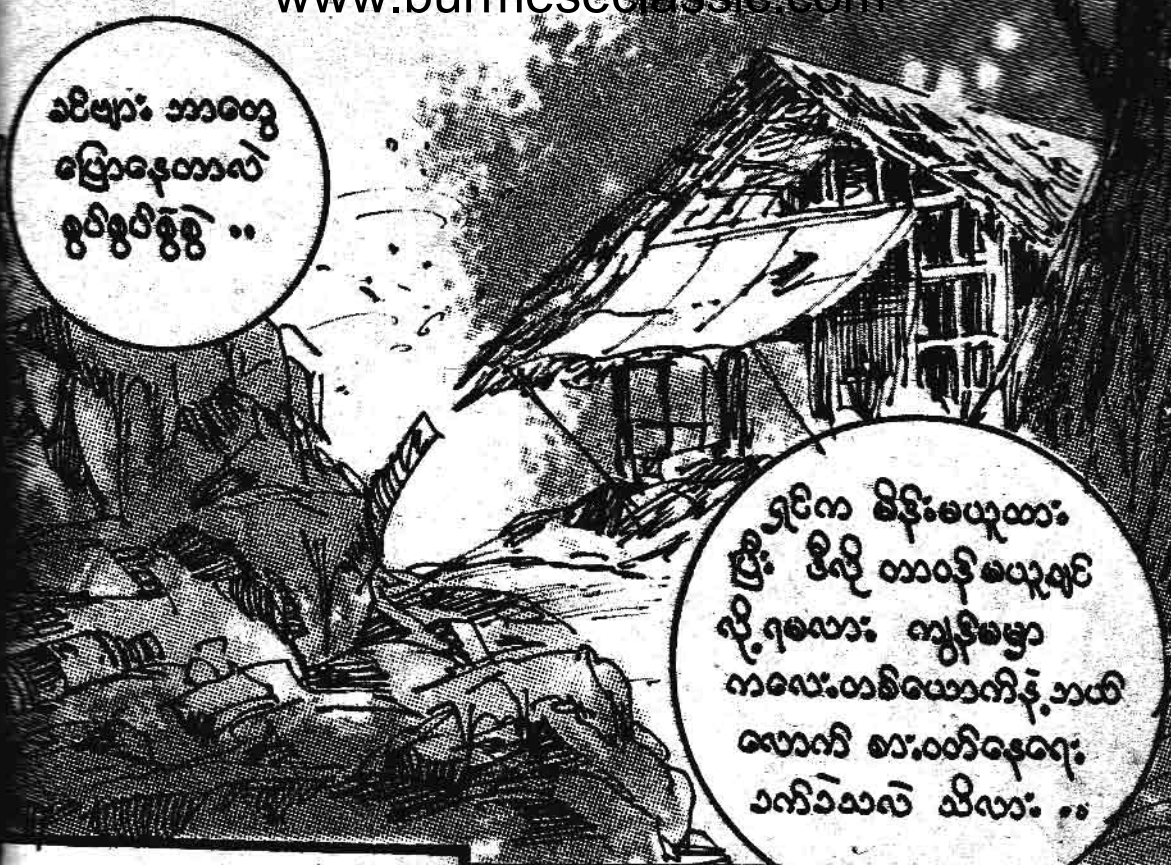
ထိုစဉ်က ဆွဲနေရာက
ထလာကာ ..

ထိုစဉ်က ကားကြီး အခုမှ
ဘာမယ်ရင်လောက် ဆောင်ရ
တာလဲ သမီးနဲ့ မယားကြီးပစ်
ပြီး သွားချင်တိုင်း သွားရ
ပြီးတော့ သမီး ညည်း
အဝေ ယဇ်ဆောင်နေတာ
ကို ကြည့်စမ်း ..

သေးနားက ကောင်မလေးက
ရယ်စရာကောင်းသော ဗြဲဇာတ်
တစ်ခုကို ကြည့်နေရသလို
ရယ်နေ၏

ခင်ဗျား အာတွေ
ပြောနေတာလဲ
စွပ်စွပ်စွပ်စွပ် ..

ရှင်က မိန်းမယူထား
ပြီး ဒီလို တာဝန်မယူပိုင်
လို့ရမလား ကျွန်ုပ်မိဖွား
ကလေးတစ်ယောက်နဲ့အဖေ
လောက် ဓားဝတ်နေရေး
ခက်ခဲသလဲ သိလား ..

ဟောင်းမား ဒုက္ခရောက်နေ
သည့် ထိုစဉ် တိမ်မြဲ ဇာသက်
ငါးဆယ်ခန့် မိန်းမကြီး
တစ်ဦး ပေါ်လာသည့် ..

မျိုးက ကလေး
အာမေဇာနည်

ဟဲ့...ခင်ခင်
ငါ့အဖေအမေကလေး
တွေကလေး ခြောက်မနေ
နဲ့..

ဆိုတဲ့ ငါ့အဖေအမေကလေး
ပြန်လှည့်နေတာပါ..

ဟိုကောင်မလေးကလေး
သတိထား တွေ့ရင်
ဒုက္ခမပေးနဲ့လို့ ခြောက်
ထားရဲ့သားနဲ့ အောက်ဆီ
အရိုက် ခံရမယ်..

ဟဲ့ လှည့်ကြိမ်တော့
ကောင်မလေး တယ်က
ထွက်ပြေးသွားတာပါ

ပြီးမှ ကောင်းသောအခက်
လှည့်ကာ ..

မိတ်မခွဲပါနဲ့. ခုင်
ခင်ခင်က မိတ်မခွဲ.
ခုခုလို့ ဟို
ကလေးမက
သူ့အစိုးပေါ့!

ဒီကလေးမက
ဒီနားက ဖြစ်သွားတာ
ယောက်ျားမွန်သမားကို တံထိ
ကောက်အောင် ဝေါ်လာတတ်
တယ် ခင်ခင်ကလည်း ဓားသ
မားကို သူ့ယောက်ျားလို့
ခွဲမိခွဲတော့တာပဲ

သူ့ယောက်ျားက
တကယ်ပဲ သူ့ကို
ပစ်သွားတာလား

မတုတ်ပါဘူးရှင်
ပျို့ယောက်ျားက ကား
တိုက်ပြီး ဆုံးသွားတာပါ
ဆုံးပွစ်တောက် ပြီး အိမ်
ကတည်းက ခင်ခင် ရှင်
သွားတော့တာပဲ

ကျွန်မလည်း သူတို့ကို
သွေးမတော် သားမတော်နဲ့
တော်နိုင်အံ့။ ဤ ဤကလေး
နေရတာပဲ အခုပဲ အပြင်
စားစရာလေး ခဏထွက်
နေပယ်တုန်း အခုလို
ဖြစ်ရတာ ..

ကျောင်းမား အခုမှ
တော်ရည် လည်သွားအံ့

ကျွန်လော
စိတ်မကောင်း
ပါဘူးဗျာ..

သူ ဒါတိဆိမ္မ ငါးကတန်
ဆစ်ချပ်ကို ထုတ်ကာ
ထိုင်နိုးမကို လေးခဲ့သည်။

လျှောက်
တတ်နိုင်သလောက်
ကူညီပံ့ပိုးရစေ
လက်ခံပါ

သူ လေးကာ ဒုတိယကိစ္စကို
အညွှန် အပြင်ရောက်တော့
အချိန်ပိုသေးတွင် ဆော့ရ
ဆော့ ကလေးမလေးကို တွေ့
သည်။ သူ ဒါမိပြန်မိ
အပြစ်လိုက်သည်။ ..

လူဆိုတာ ဘဝတစ်ခုကို
ဖန်တီးပြီးဆိုလျှင်
ဆိုဘဝကို တာဝန်
ယူရဲရခွာပေါ့ ..

သူ့ပစ်သွားကို သူ့နိဒါန်းနှင့်
ကလေးနှစ်ယောက် တစ်ဒီလို
ဘဝမျိုး ရောက်နေလျှင်
ဘယ်လောက် ကြောက်ရွံ့စရာ
ကောင်းမလဲ

ပြီးတော့ သူ တတ်နိုင်
သမျှ လူတွေကို
ရှာကျွေးနေရတာလည်း
ကုသိုလ်ပဲ မဟုတ်လား

ဧည့်သည်များကို နှုတ်ခေါ်ပြီး နှုတ်ခေါ်ပြီး
အားလုံးကို နှုတ်ခေါ်ပြီး
အားလုံးကို နှုတ်ခေါ်ပြီး

ထမင်းစား
ရသေးသူ မဟုတ်
လား.. လာစား
ဟင်းရည် ငွှေး
ထားတယ်..

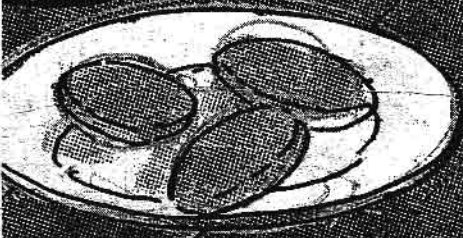
သူ့ ကပ်ယောက်ထဲမှာ
အတွက်
ထမင်းလှပေးအပ်

ဟောဒါက
ရှင်အတွက်
ပြုလုပ်ထားတဲ့
ညောင်းအိုး

www.myanmarclassroom.com

ဒညင်းသီးလေး ဆူးလူးပဲခွေပူသည့်
ပူ တစ်ထောင့်လည်းမာတွက် ..
ဖြစ်ဟန်တူသည့် ပူ မစားရက်
လော့

ရုဏ်းတွေ
ကော့လိုက်
ပါကွာ့ ..

ပူ ယမ်းစားရင်း

ငါ ဖြစ်
လော့မှာ
မနိုးရိမ်
ဘူးလား

ဟု စေးလိုက်သည့်
ပူ မိန်းမက ..
မြင့်ကား ..

ခွင်နောက်
မပုဒ်နဲ့

၂၉ လျှောက်ပျံ့
 သားစာမိကို ဘယ်တော့မှ
 ပစ်ခံအားဘူးဆိုတာ လျှောက်ပ
 တို့ သိသားပဲ ဟောဒီ
 ဇိုက်ထဲက ကလေးတောင်
 ဆီတယ် ..

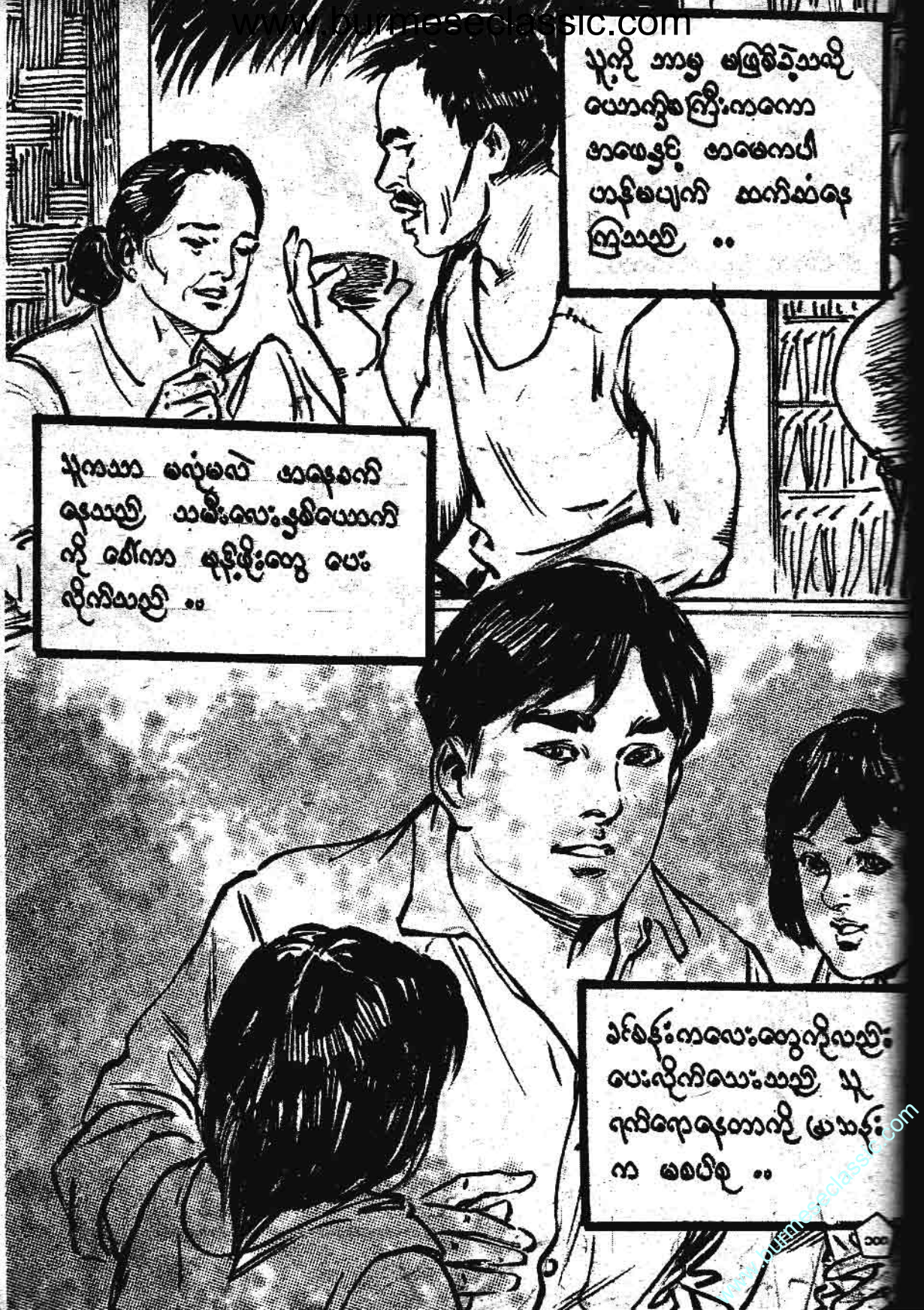

သူ သက်ပြင်း ချလိုက်သလို
 နှုတ်နေနှင့် တကယ်ပင်
 အိမ်က ထွက်ပြေးဖို့ ဤ
 စဉ်ခဲတယ်ဆိုတာ ဖြားနှင့်
 သာမက ကျန်လူတွေက
 ယုံကြည်တင် စရာ ..

သူ့ကို ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့သလို
ယောက်ျားကြီးကကော
အဖေနှင့် အမေကပါ
ဟန်မပျက် ဆက်ဆံနေ
ကြသတဲ့ ..

သူကသာ မလုံမလဲ အရေးခက်
နေသတဲ့ သမီးလေးနှစ်ယောက်
ကို ဝေါ်ကာ နုန့်ဖို့တွေ ပေး
လိုက်သတဲ့ ..

ခပ်စန်းကလေးတွေကိုလည်း
ပေးလိုက်သေးသတဲ့ သူ
ရက်ရောနေတာကို မသန်း
က မစပီရ ..

အောက်တော့လည်း ယူ ဆိုက်ကား
ဗြိတိသျှ ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပဲ
ဆက်တစ်တွေ ရှိမှာပေါ့ ..

ပြေလည်စာနိဂရင်လည်း ပြေလည်
သွားမှာပဲ ထွက်ပြေးတာဟာ
ပြဿနာကို ဖြေရှင်းတာမှ
မဟုတ်ဘဲ ဖာဂူတော့ ..
ခင်ခန်းလည်း မရှိတော့ ..

အထောက်အကူ လာလေးတွေကို
ဆွဲခိုင်းပာ ဆိုကာ ..
အထက်တောင်းပန်ပန်နှင့်
အထက်လာပေါ်သွားသလို ..

ပျို့ယောက်ဖက်သည့် ကား
ဝယ်ရှော့တစ်ခုမှာ ဝင်လာလုပ်
လုပ်ရင်း ဆူငယ်ချင်း
တစ်ယောက်အိမ်မှာ နေ
သည့် ..

ဟိုမှာက
လွတ်လတ်
လို့ပါ

ပျို့ ခြေထောက်ဝေါ် ပျို့
ရပ်တည်နေသည့် ပျို့
အိမ်ထောင်ပြုမလို့ ဝေ
စုနေတယ်လို့တော့
မာသန်းက ပြောသည့်

သူ့ အထိရက်ဆုံး အမှုကို ပုံစံက တစ်ကလေးပေါ်
တစ်ခေါက်ရောက်သွားသေး
မည် ..

ဆန်လေး ဆီလေး ဟူသွားကာ
လေးမည် ကြံသည့် ဘိုးဘေး
အမှုကို ပုံစံက တွင် ထိုက်
မရှိတော့ ထိုခါအားစု
အထိရောက်သွားမှန်းလည်း
မသိတော့ ..

မျှားတွင်တော့ တစ်ပါးက
 အိမ်ကပြေးရန် ကြံစည်ပုံကို
 မြန်လွန်းမိတိုင်း ထိုစာ
 ကလေးကိုသာ မြန်မြန်
 ယောင် နေမိပါတော့သည်။

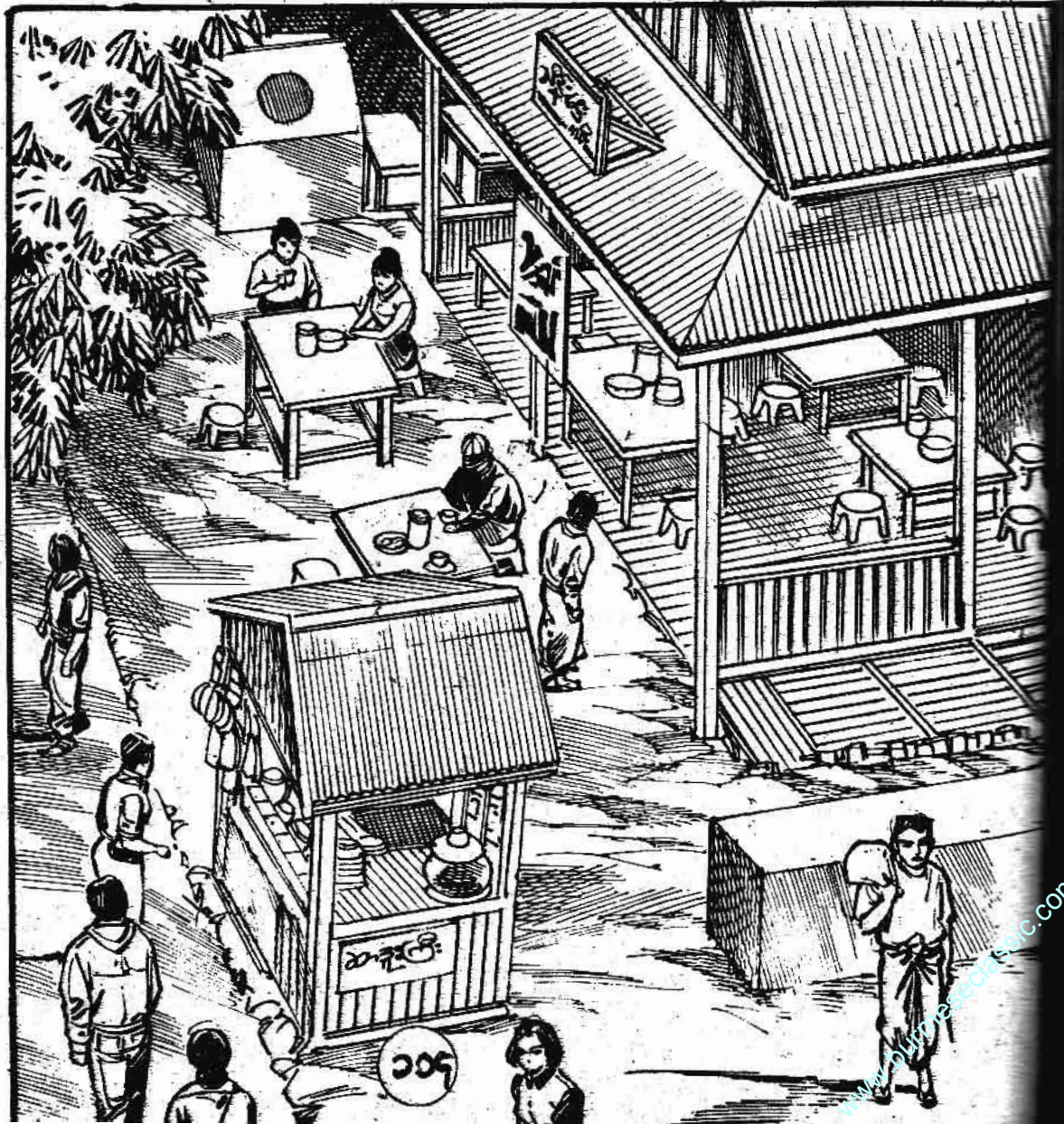

မင်းသား

အောင်ကျော်စွာ

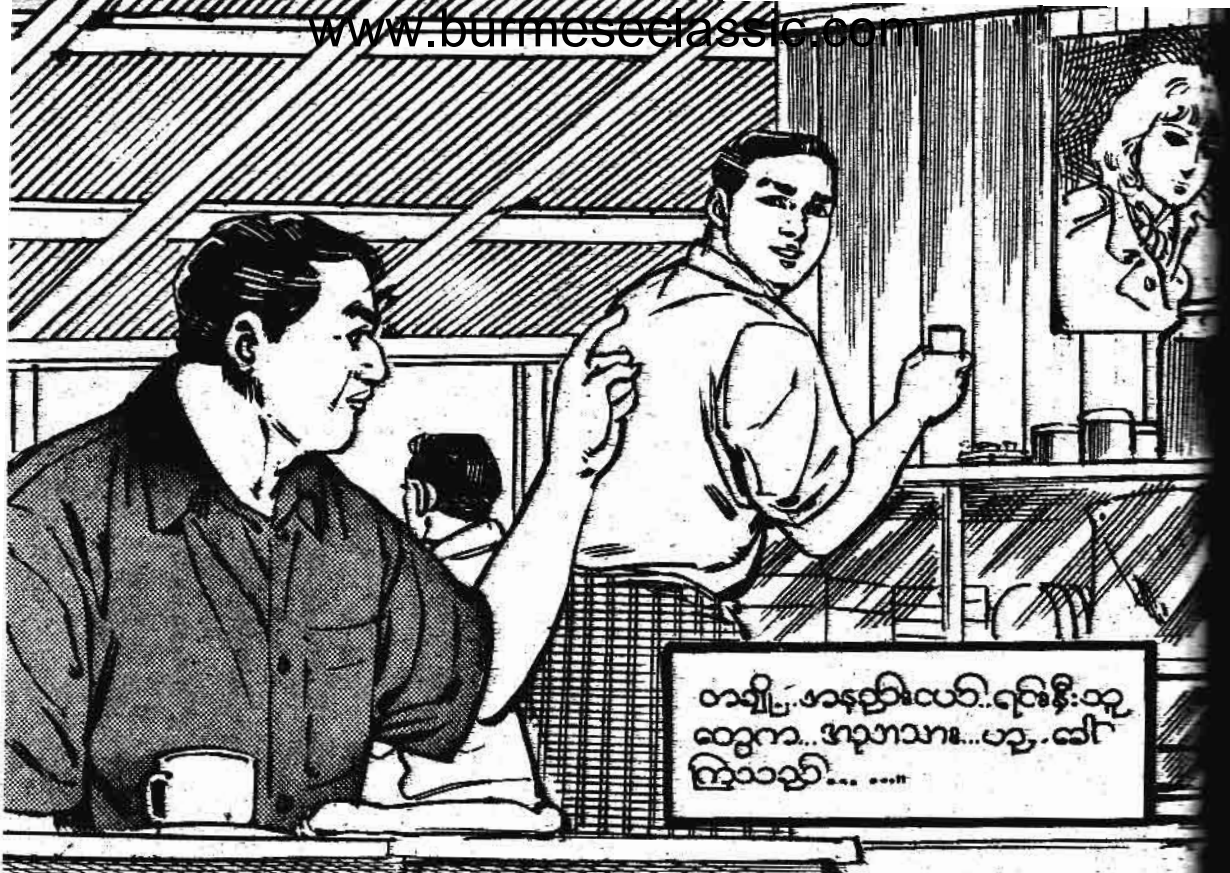
မြို့တစ်ဖက်၊ လူ့စွန့်ကား
ရှာရေးထားတဲ့ ဝှံ့ခွင်...
အင်းငံ့၊ လက်ဖက်
ရည်ခွက်၊ ရှိတယ်...။

ဤ..အနီးအနား..တစ်ဝိုက်တွင်..လက်ဖက်ရည်ဆိုင်း..ဆိုင်းပိုင်တွေရှိနေ
လာပါသည်...ဤ..ယိုးဒယား..ဆိုင်းကား..အရောင်ရဆုံး..မြစ်ဝသည်....

ဆိုင်းရုံကား..အဝဝကား..
(၃၇)နှစ်ခန့်..ရှိသော..
ဥက္ကဋ္ဌအရပ်..ဆံပိုင်တံ
ပိုင်တံ... မျက်နှာပြားပြား၊
သရဲခွက်ကို..လက်ဖက်
ရည်..လာလာကားကြံသို့
တွေ့ကာ..သူ့ကို..လိုယိုးဒယား
ဟု..ခေါ်ကြသော်လည်း..
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်း..
ဆိုင်းတိုက်ကို..အစွဲပြု
ကာခေါ်ကြ ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

တစ်ပါး... အနည်းငယ်... ရင်နီး... သူ
တွေက... အခုအသား... ဟဲ့... ခေါ်
ကြသတည်း... .."

သိပ်... ရင်နီး... သူတွေက... သူ... အမည်
ရင်... သနားရောင်... ဆိုတာသိရင်... ..
လိုအပ်ရောင်... ဟဲ့... ခေါ်ကြရင်... .."

သူ... ကတော့... အပင်လို့ခေါ်ခေါ်...
တပြိုင်ပြိုင်... သူ... ဆိုရင်... ရောဂါကောင်
လှသရွေး... ပြီးနေမည့်သူ... မြစ်သတည်း

တကယ်တော့... သိန်းငွေ... ဆို
တာက... သူ... ဆရာမာမာ... ဖြစ်
သတည်း... သူ... ဆရာမာမာ... သူ
လို့... အညာသားပါပဲ... ဒါပေမယ့်
တစ်ခွာတည်း... သားတော့...
မဟုတ်... .."

ပဏ္ဍိ... လွန်ခဲ့သော... နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်လောက်က...
သိန်းငွေ... ဆိုသော... အညာသား... ကလေးမာမာ...
ဆင်းရဲ... ပင်ပန်းလှသော... ဇာတိတော့ကွဲ... ခုနိ
ခြံက... .."

ရန်ကင်းမြို့... ဘုန်းကြီးကျောင်းထွက်... တခြား... တစ်ကွမ်း... အာဝဂ်... မြေ... ကျောင်း... လွှတ်... မရှိ... ရွာမှာ... ရွယ်... နှား... ပြီး... ပတ်... ..

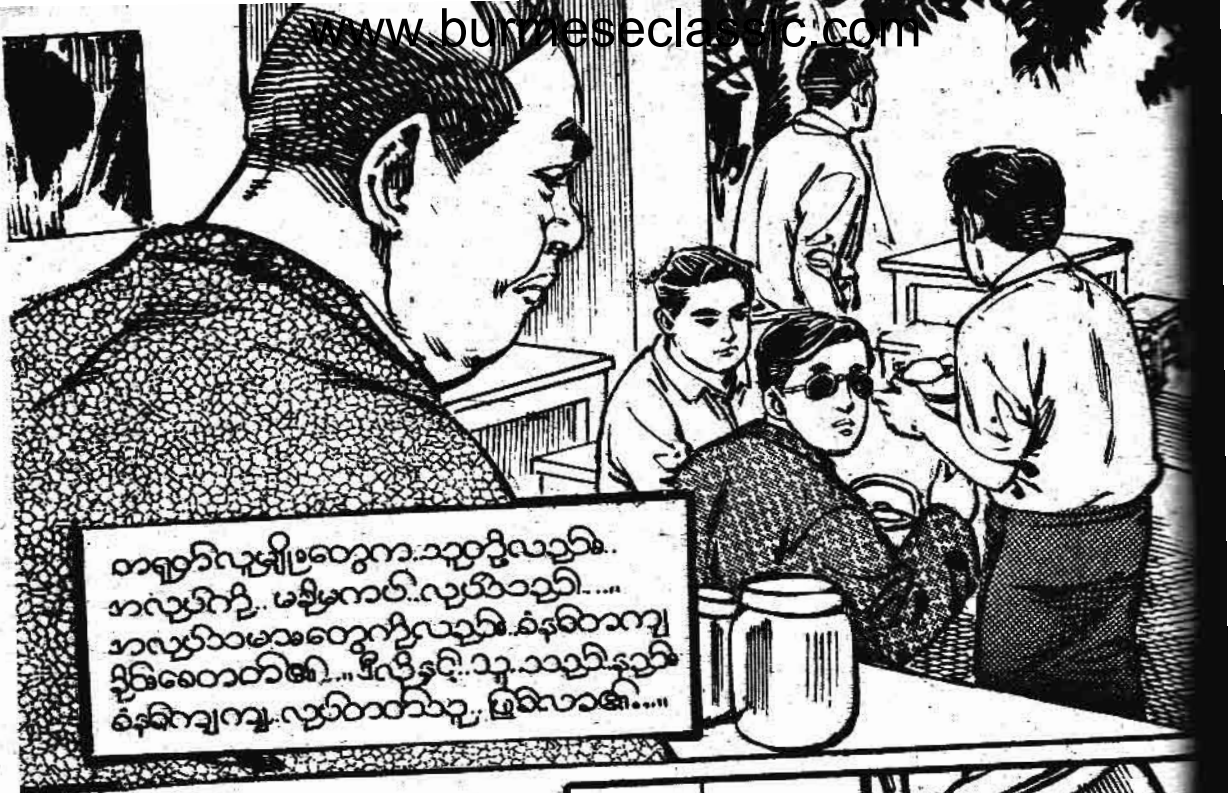
မြို့မှာ... လိုက်... ထမင်း... ရေ... သူ... ရှာ... ပြော... ရေ... လွှတ်... ပတ်... ..

သတ္တဝါတို့က ရောဂါရောတာဆိုင်
ဆိုတာမှ သူ့...လည်း...ရောလို့နား
က...ထရောသလို...မရှိ...။ လက်လည်း
ပိတ်...ရေခဲ...။ ရှေ့...တူ...။ နေတာ
သလို... ..။

ဟိန်းကမှ... ဓာတ်ပွဲတို့တာ
လာဝါ...ထင်ရသလို... ..။
လက်...တစ်ဖက်တစ်ဘက်...နှင့်
ဖော်...ဝင်...။ နေ...ကန်
သုံး...လေး...ထပ်...ကန်...
နည်း...။ မြန်...ခန့်...ပြု...
ဆက်...ပတ်...။ လူ...ပတ်...
တူ...န...သလို... ..။

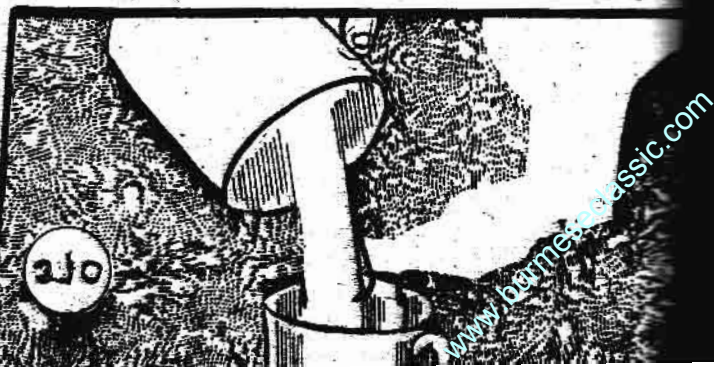

စာရတ္တရ်လူမျိုးတွေက... သူတို့လည်း...
 အလွတ်ကို... မချီမကပ်... လွတ်သွား...
 အလွတ်သမားတွေကိုလည်း... ခံနိုင်ကျ
 ခိုနိုင်တော်၏... ဖိုလီဒ်... သူ... သွင်း...
 ခံနိုင်ကျကျ... လွတ်တော်သ... မြစ်လာ၏...။

စာပွဲထိုး... လွယ်သက်... ရွှေလာတောအင်...
 လက်ဖက်ရည်... မျှော်သ... မြစ်လာ၏... ဒါက
 လည်း... ငြိမ်းစိတ်က... သင်ယူခဲ့ရခြင်း... မြစ်သွင်း

အောက်က... အောက်က... အောက်က...
အောက်က... အောက်က... အောက်က...
အောက်က... အောက်က... အောက်က...
အောက်က... အောက်က... အောက်က...
အောက်က... အောက်က... အောက်က...

BURMESE CLASSIC

အောက်က... အောက်က... အောက်က...
အောက်က... အောက်က... အောက်က...
အောက်က... အောက်က... အောက်က...
အောက်က... အောက်က... အောက်က...

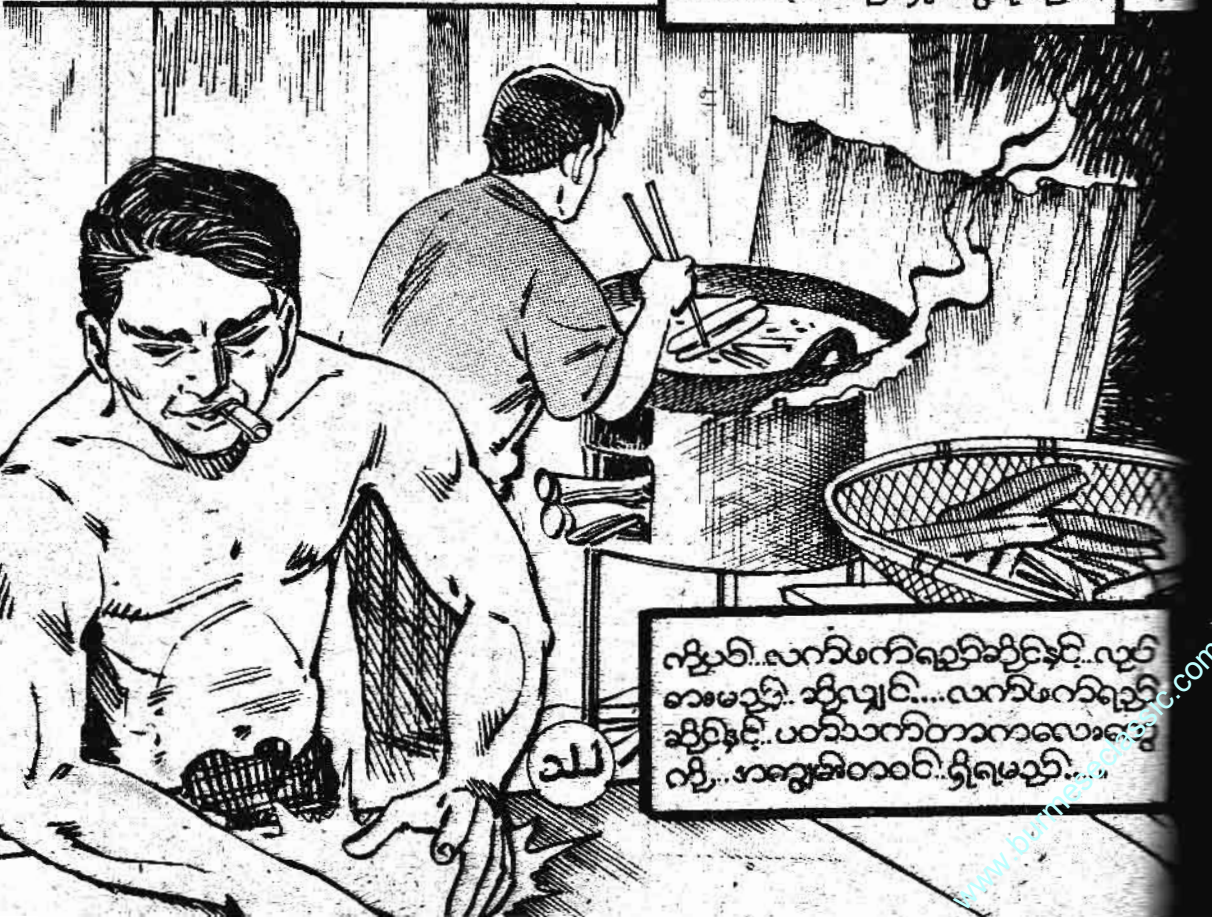
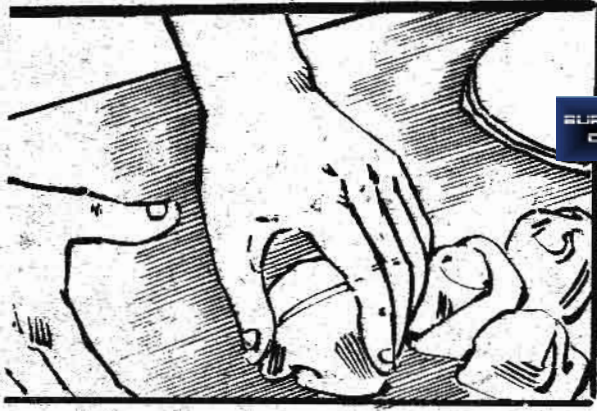

နောက်တော့..ဆိုပြီး..ဘကြော့သံမာ
ကို..ပေါင်ကာ..မေ့တာ..ဘိက္ခာတွေ
ပလာတာ..တွေ..လွှတ်တတ်မောင်..
သင်ရဲ့ဦး.....

စားပွဲတို့ဘဝဖြင့်..တင်တင်
ရောင်ရဲနေ၏..မဖြစ်... ဘဝ
တက်လမ်းကို..ရှာဖွေရမည့်..

BURMESE CLASSIC

ကိုယ်..လက်ဖက်ရည်ဆိုနှင့်..လွတ်
စားမည့်..ဆိုလျှင်...လက်ဖက်ရည်
ဆိုနှင့်..ပတ်သက်တာကလေးတွေ
ကို..အဆွေအိတောင်..ရှိရမည့်..

သ

သတ္တိပြန်...တစ်နှစ်ကျော်...
ငြိမ်သောအခါ...ကိစ္စပင်ပန်း
ပစ္စည်း...လောကလောပစ္စည်း
အတော်အသင့်...စွန့်ခွာပစ်
ပြီး... ..

ဟု... သတ္တိ... ကိစ္စပင်ပန်း... လူကပင်ပန်းရသွားစဉ်...
ဖွင့်ရန်... ရသွားပင်ပန်းက... ငါ့သူပီ... အသံ
အပြန်... မရှိ... ခြစ်ကွဲ... စွန့်ခွာပစ်ထားခဲ့
သတ္တိ... သိပ္ပံ... ဆိုပြီးလောကလော
အပြစ်သေး... ..

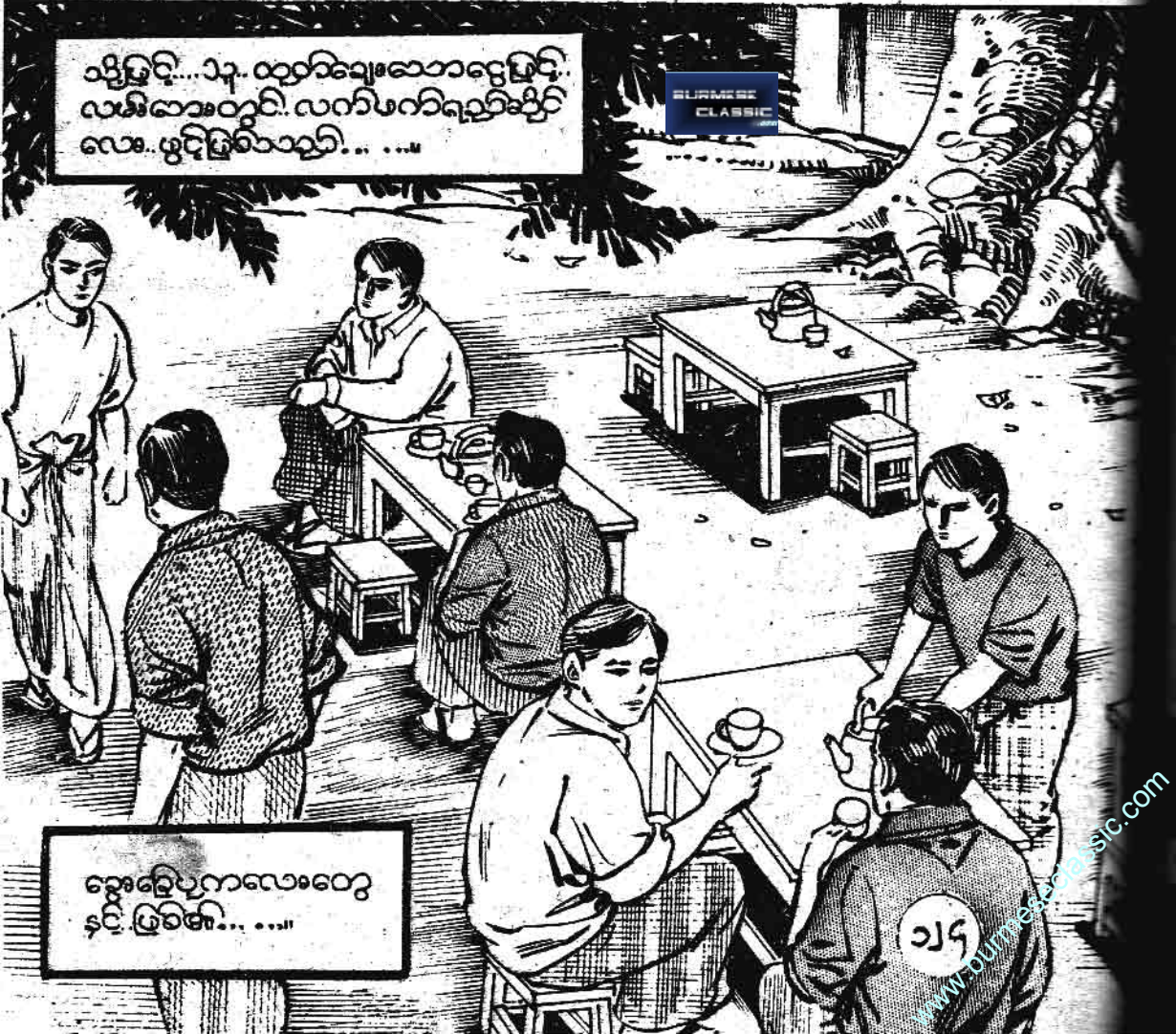

သူ... ရွှေစိမ်းပင်ချက်
ကို... သိတော့... ဆိုက်
ရှင်... တရုတ်ကြီးက...
အားပေးသတည်း...
လွှဲအပ်တာက... နေ့မှည့်
ပြော၏... ..။

သိမြင်... သူ... ထုတ်ချော... ဆောင့်မြင်...
လမ်းဆေးတင်... လက်ပက်ရည်ဆိုက်
လေး... ဖွင့်မြင်သတည်း... ..။

BURMESE
CLASSIC

ခွေးခြေပုကာလေးတွေ
နှင့်... မြင်၏... ..။

ဆိုတဲ့အခါ သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ...မျှော်ရင်...
သူ့ကို ကုသဖို့ရန်...ကောင်လေးနှစ်
ယောက်ကို...ရွာမှ ပြန်ခေါ်ခဲ့၏...

သူ့...ကံကောင်းသတ္တိ၊
ရန်ကင်းမှ...လူတွေက...
သတ္တိရှိ...လဟာပြင်
ထိမှာ...လွတ်လွတ်
လယ်လယ်...တိုင်းဆောက်
ရတာကို...သဘော
တွေ...ကာလပြုစီမံ
ဖြင့်...မဝင်မှတ်သိ...
သူ...ဆိုတာလေး...
ရောကောင်းခဲ့၏...

သူ...ဆိုတာလက်ဖက်ရည်၊
ကောင်တာ...ဆက်ဆံရေး
ကောင်တာလည်းပါမည်။
ငါ့နှစ်ဆင့်...ကြာလာတာပါ...တဲ့
နားထိုင်ပါ...သူ...ဝတ္တရားနဲ့...
တစ်ခါ...ကော...ဆိုပြီး
မို့...ခါ...။

ဆိုပြီး...သူနာမည်...သိန်း...ဟယ်...
လွယ်လွယ်...ပေးလိုက်ပါ...ဆို...
ရှေ့...ရွေးချေပျက်လေးတွေနဲ့...
ယခင်က...ပုံ...ပျက်...ဆက်ဆံ...
ခါ...။

သူ... ကိုယ်တော်တို့အတွက်... ပစ္စည်းများကို... စာတင်
သတင်းပါပေးမိ... သူ... တစ်ကိစ္စဟိတအတွက်... မဆိုဘဲဘူး။

ရွာက... ညီမတစ်ကောင်... မောင်နှမတွေ... ဆီရုံ၏... "ဆိုတဲ့... နှစ်ဆိုင်ရာပွင့်ကား... သူတို့
ကို... တာဝန်ပေး... ထိုင်ခိုင်းရ၏... " ဆိုတဲ့နာမည်တွေကတော့... သိန်းလွှာ...
ပင်...

အခု... ဒါဒါ့တောင်လည်း ကျင့်...
ရွာကပင်... ဖြစ်၏... အခု... ဒါဒါ့မ
ကလည်း... ဒါဒါ့တောင်ထိန်းသိမ်း
မှု... ကောင်း၏...။

ဒါဒါ့လွှာ... ဟုသော... နာမည်က...
လက်ဖက်ရည်ဆိုလို့... လောကထဲ
မှာ... လွှာ... ပျံ့... ပြုလုပ်သော...။

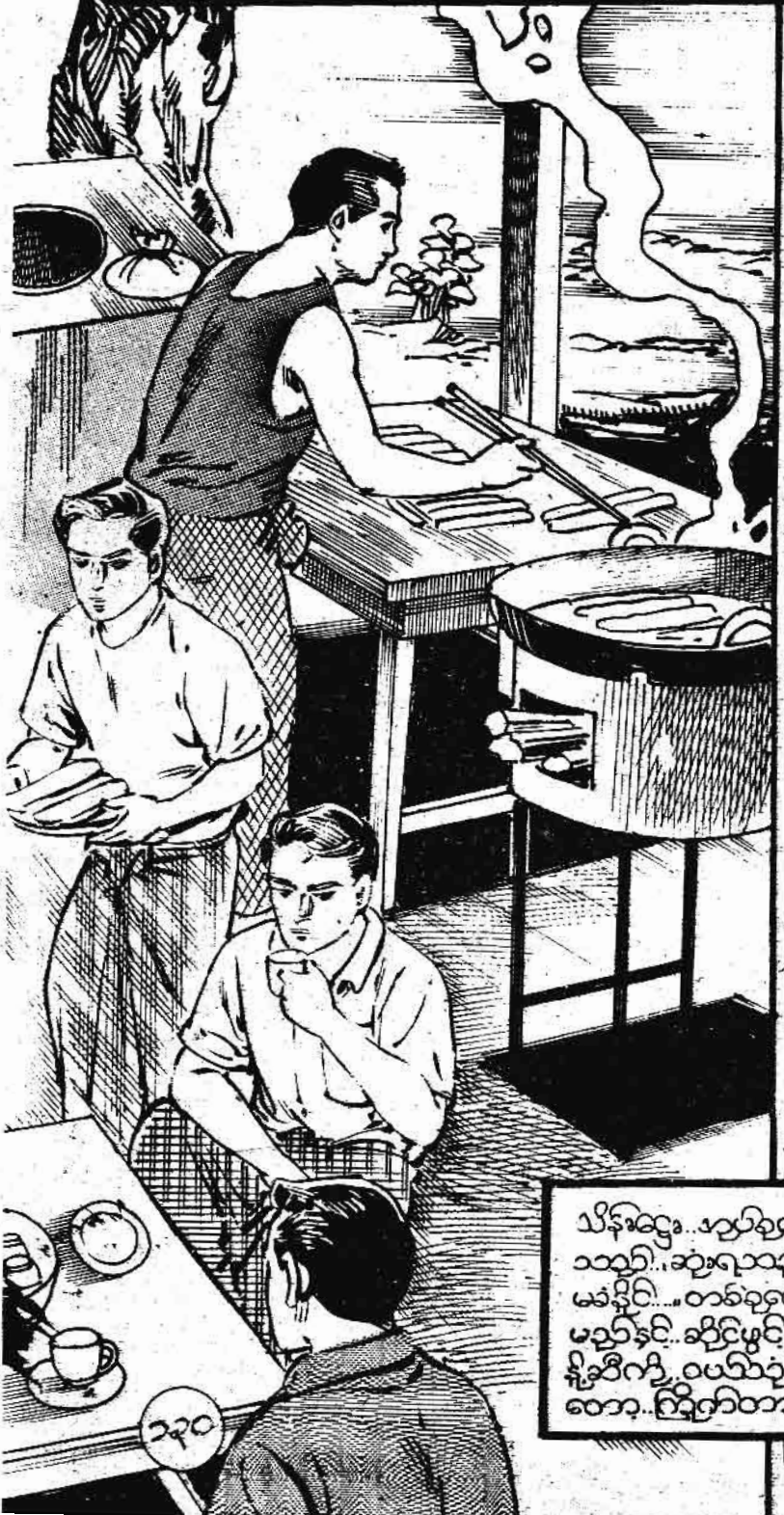
ကဲကဲကဲ... နာမည်... ယိုနီဌေး... ကဲ... အာသံ...
ချင်ကြောင်း... ပြော၏။

ကိုယိုနီဌေး... ကလေး... အကူအညီပေး၏... လက်ဖက်ရည်ကို ဖျော်စပ်
နည်းက... အခ... နည်းပေးလေ၏... လှူ၏... လောကီကြွယ်လျှင်... အ... ဆိုင်
ဆောင်ရွက်သည်... အရသာအာဗိဿိ... ဖြစ်ရမည်...။

အဖျော်ဆရာ... အပြောဆရာတွေ... ရှိပေသတည်း...
ဆိုင်ဖွင့်၍... ကောင်းမည့်နေ့ရက်ကို... အပြည့်အဝဟုပေး
သတည်း.....

သိန်းသွေး... ကျစ်ချစ်... ဆိုင်တစ်ဆိုင်... ရှုံးရ
သတည်း... ဆုံးရှုံးသတည်း... ဟု... နာမည်ကပျက်
မာနိုင်... တစ်ခုတော့ ရှိသတည်း... သူ... နာ
မည်နှင့်... ဆိုင်ဖွင့်လျှင်... သူ... ဆီကချက်
နို့ခါကို... ဝယ်ယူပုံ... ရသတည်း... မူးနို့ခါက
တော့... လိုက်တာ... ဝယ်ယူပုံ... နိုင်သတည်း...

ဒါကလည်းကောင်း.. ကိုယ့်အတွက်.. အဲ
ဒါပေါ့.. ရှေး.. လျှပ်စစ်.. တစ်ခု..
ဖြစ်သည်.. .. သူ့ကား.. ကိုယ်ပိုင်
ချက်နို့ခဲ.. ဂေါ်ရှ်.. ထုတ်တင်
ထားတာတွေ.. မပျက်.. ..
သူ့အားချက်နို့ခဲ.. ဂေါ်ရှ်က..
ချက်နို့ခဲကို.. ပညာက.. သူ..
တံဆိပ်.. ကပါတာလား.. ပုံ
ထဲ.. ထည့်ရောင်းခြင်း ဖြစ်၏။

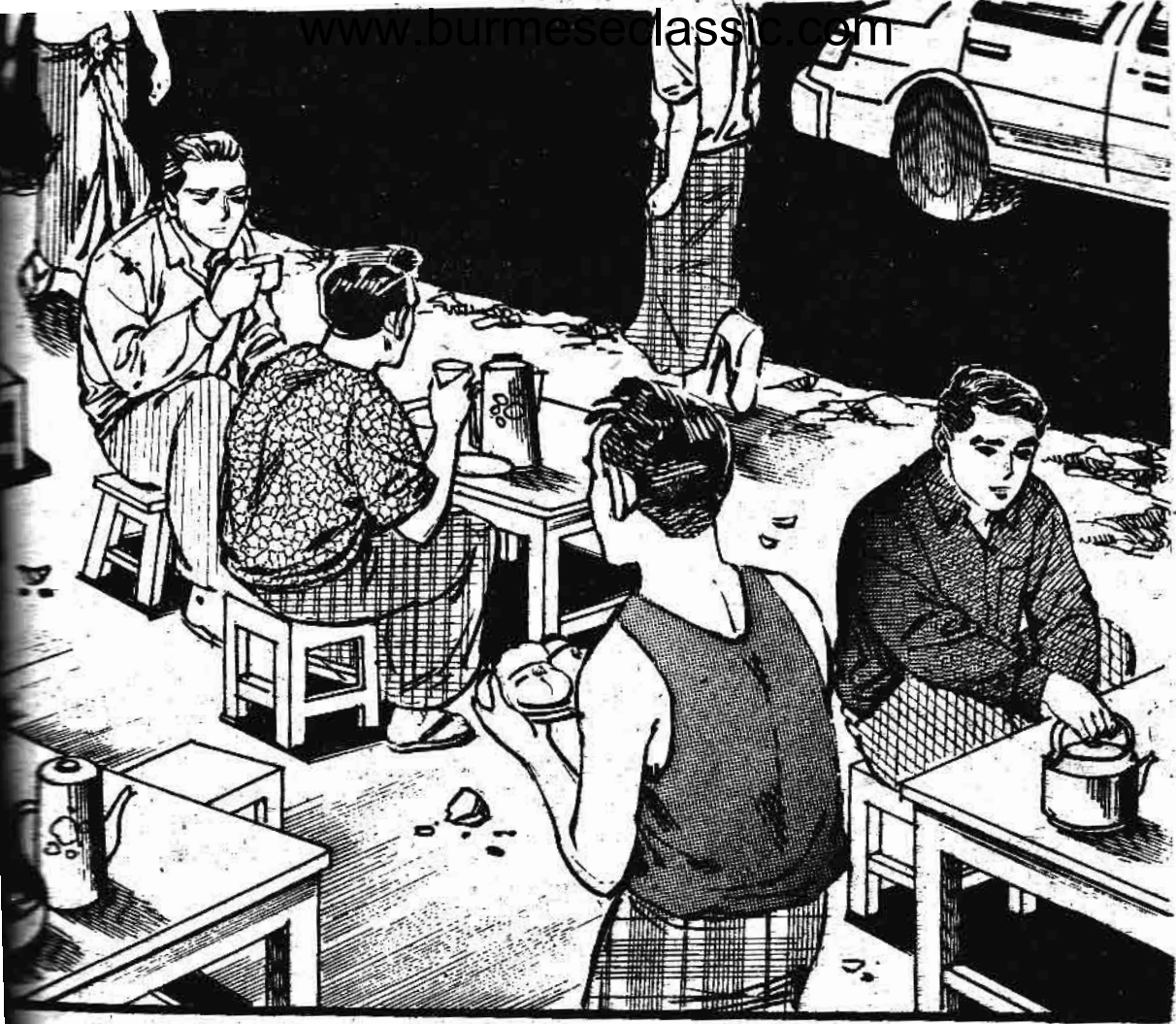

ဒီလိုနဲ့ ရန်ကင်းမြို့၊ ပတ်ပတ်လည်တွင်.. သိန်းဇွေ.. မေတ္တာပြင်..
လက်ဖက်ရည်ဆိုက်တွေ ဝဉ်း ပျိုး လာသတည်း.. ပေခူ ဆိုက် နှစ်ဝယ်
ကျော် ရှိနေသတည်း... မာမဏ်.. ပိုင်ရှင်များမှာ.. မာညာသာတာတွေ
သာ ဖြစ်သတည်း... ..

၁၃၇

ဒါက သူတို့အုပ်စု.. တစ်စုတည်းမဟုတ်ဘူး.. လက်ဖက်
ရည်ဆိုက်သတည်း.. မိမိပျိုး မြစ်မုန်း.. သိပ်ဝင်ပြီ.. ကျွန်ုပ်တို့
များသတည်း.. အုပ်စုက.. ဝင်ရောက်.. လွှတ်ပို့.. ပာပြာ
သတည်း.. ..

ယနေ့...၊ ရန်ကုန်ရှိ..လက်ဖက်ရည်ဆိုင်..ဆယ်စဉ်ကွဲကို..လက်ခွဲ၊ ထိုး
 ဩဇာလျှင်..ရှစ်စဉ်မှာ..အညာသာယာပိုင်သာဖြစ်ရှ်..နုလေဝေသည်..တစ်ခု
 ကောင်းသည်..ပထဝီက..လှည့်လည်ပစ်ကို..လွှဲကိုပြိုင်သုရှားမှာ..
 တရုတ်..ကုလားမျှားဝေ..ဖြစ်သည်..မဟုတ်လား.....

ယခုတော့ မြန်မာ
 တော့..အမြင်ကျယ်
 လာပြီ..ဟဲ့..ဆိုရလ
 မည်... ..

အညှာသား..ဆိုတာကလည်း..
မာမျှာသောအားဖြင့်..ရှိ..အ
သည့်...ဆင်ရဲပင်သန်သော
တဝက..ရှုမြ ကန်ရင်း.....

ကြီးပျိုမို့..ရေညှိပျက်
ချက်ဖြင့်..နေကန့်..
တက်လာသည့်အား
ဖြင့်..အသည့်
အဖြင့်..အပျက်
အပါ..အလောင်း
အရား..ကင်ကြ
သည့်.....

မကင်းသူ့ အစွဲမှာလည်း...
ခဏလေးနဲ့ပဲ... စီးပွားပျက်
ကာ... ဘဝခွဲသွားကြမည်။

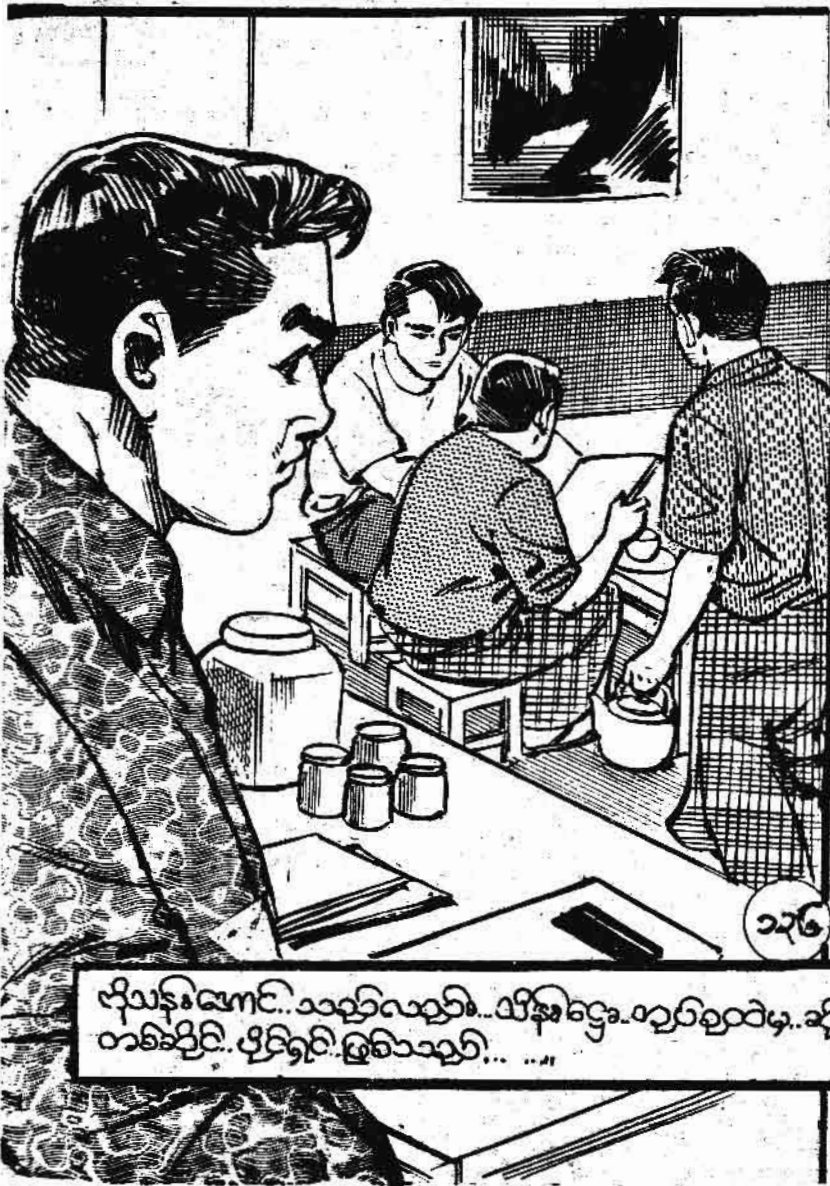

သတ္တိမှာ... စီးပွားတက်
လာမည်... မကြင်မူ... မှည့်
ခြစ်ထပ်ကာ... ဘဝင်မြင်
ဘဝမေ့ကြ... သူ့အား...
ခြစ်မည်... ..

အများစုက... အားဖြင့်တော့... ငြိမ်းပျံ့ကြွ၏... ဒါကြောင့်... တစ်ချို့က... ရန်ကင်း
ခြေကိုင်... မာခွာသတားတွေ... လက်ဖက်ရည်ခွက်နှင့်... သိမ်ဖျက်နေပြီ... မာ...
ဆိုကြပြီ... ဖြစ်၏... ..

လိုသန့်လောင်... သတ္တလတ္တိ... သိန်းငွေ... တွင်တစ်ခု... ဆိုင်
တစ်ခု... ပြိုင်ပွဲ... ဖြစ်သတ္တိ... ..

သူ...သတ္တိ...ကျော့ကပ်နီ...
နင့်...ကတန်ပယ်...လှမ်း...
ရွာကလေး...တစ်ရွာမှ...ပြန်လာ...
သတ္တိ...ရွာကလေးမှာ...ခေါင်လှ...
သတ္တိ... ..

၁၃၇

ကားလမ်းနှင့်လတ္တီ...ကတော်ပင်...ဝေးလံ၏...
လှမ်းနှင့်သွားလျှင်သွား...ကတော်ပင်...ပိရူပင်...
ဒါမှမဟုတ်...ရွှေလျှင်... ..

ကလေးတဝက်က
 တော့...သိပါ...အခု
 အပင်...မရှိဘဲ...ကြီး
 ပြင်ခဲ့သည်...။
 ဆန်ကြမ်းနု...ပဲ
 ဟင်းလောက်ကို
 ပင်...မြန်မာ့...အေး
 ရော့ဟဲ့...ထင်ခဲ့
 သည်...။ တခြား...
 ဆန်ဆန်...ပြားပြား
 လည်း...အေးမှအေး
 ဖူးပဲ...။

ကျွမ်းကျင်စွာ ဟန်ပင်ကန်သွင်းလုပ်ပြီး ဆာသတ္တဝါတွေနဲ့
 တောထဲ ဝင်လာကြသတဲ့...

တစ်နေ့ကုန်... ပေါက်လွှဲကြ
 ကြသတဲ့... ယခုလိုပိုက်ကြ
 သတဲ့... « ဝက်တောင်ကြ
 သတဲ့... .. »

ခမ်းချောင်းတွေလျှင်၊
ရေဝင်ချိန်ကလေးပါ။

ဆာလျှင်..တွေ့ရလေသလို..
ခုခံနေကြသည်..အများ
ဆုံး..ရှိတာကတော့..ခင်
ပင်..များပင်ဖြစ်သည်..

မောလျှင်..အရိပ်ကောင်းသော..ချုံ့ဇာဘင်္ဂါ..
ဝင်းဒီပိကြွလာသည်... သူ့နေရောင်..တစ်ရော့နို့
မှ... ကိုယ်ရဲ့လှာသော..ပေးတိကလေး..ပုခွန်
ကလေးတွေက... ရွာပြန်ဝင်ရုံပင်... ..

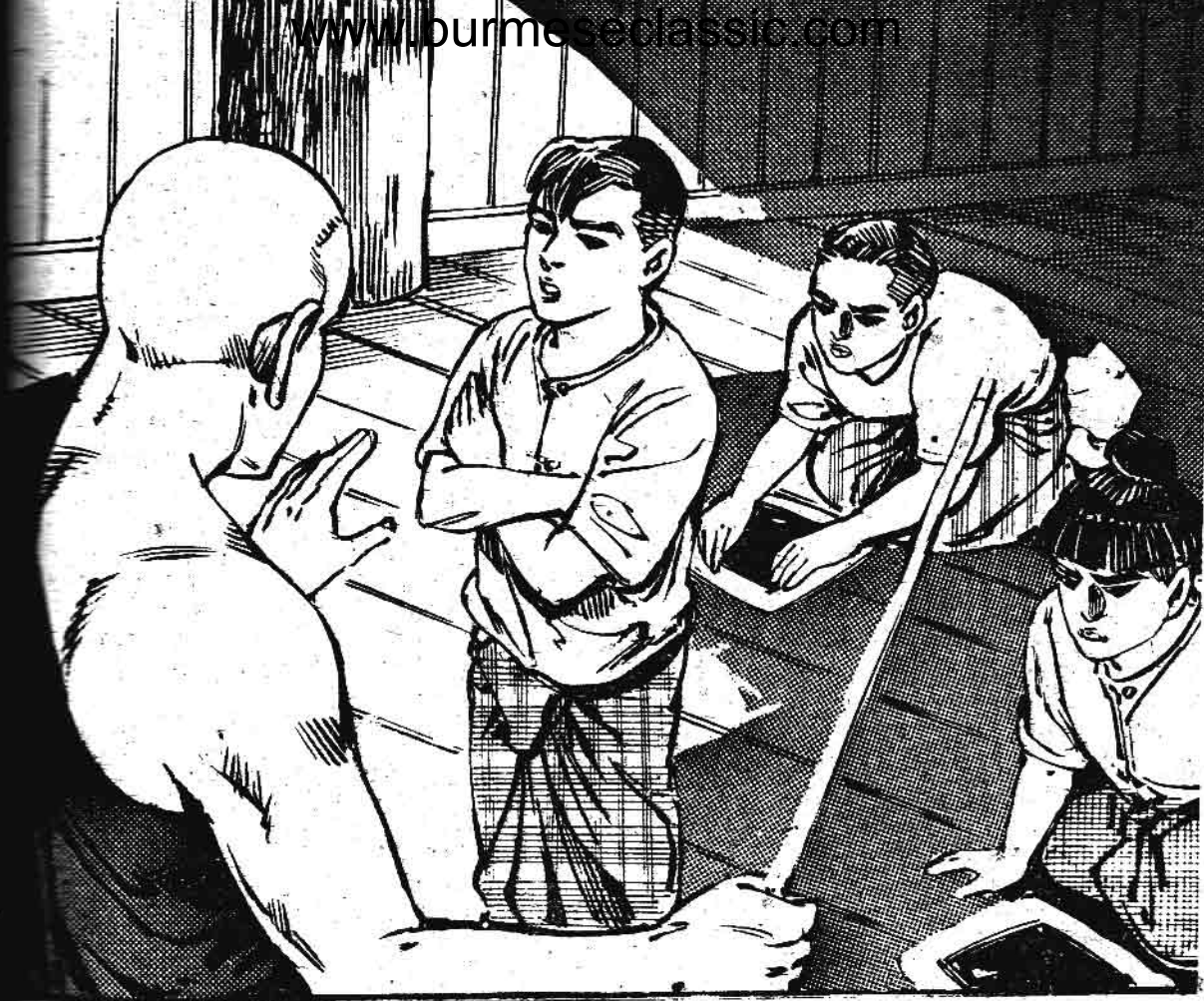
အရှေ့ပတ်နဲ့ ညှိပြီး နဲ့ ညှိပြီး ရှေ့မှာ
 လော့... ဒီလို... မလွတ်လပ်
 လော့...။ ဒါမိက... ရှေ့မှာ
 ကျောင်းကို... လွတ်ကစား...
 သင်ခွင့်မရှိ...။ ...။

၁၃၂

စာသင်ပေးလာ... ဦးပဏ္ဍိ
 ဦးပဏ္ဍိက... က... အင်မတန်
 အရှိန်ကြွမ်းမိ၏... အဆု...
 အပေါက်... သန့်သန့်...။

စာတွေကို... တင်ကြပါ... ကြည့်နေလား... သင်္ဘောလှေကားက... ရာသီ...
 ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ...
 ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ...
 ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ... ဒါ...

၁၃... အလေ့အကျင့်အားပါ... ရွာကပ်အပတ်နား
နီးပြီ... ယာဝင်... ဆင်ကြဲတုန်း... ..

၁၃... အစ်မ.. တစ်
ယောက်က..
၁၃၃၅ နှင့်.. အတူ
နေ၏.. ကျွန်...
အစ်ကို့.. အစ်မ
တွေက.. မိမိ
ထောက်.. ခွဲကုန်ပြီ..

ဒို့..ဖာရ်ကီ, တစ်ပေတာကိကတော့
တုန်းကြီးဝတ်ခိုင့်..ရန်ကုန်တွင်..ခေ
သေဝိနေသည့်..

ဒို့.. ကတော့သာသာနာ
ဆာဝါမှာ..ပျော်မွေ့နေ
ပေဗြီ...။ ကိုယ်ကတော့..
နီဗြီလည့်.. မနေနိုင်...။
ကဲ..ဆင်ရဲဒုက္ခလည့်..
မေနိုင်...။

တစ်ရက်... သူ့... မာစိကို နှိပ်နှင်း... ရွာ
ပြန်ရောက်တော့နိုး... ရန်ကင်းပြန်ပြန်
ကြောက်... ပုဒ်တစ်... ..

မင်းက...
ရန်ကင်းပြန်... ဘာ
လွှာ... လွှာမှာ
လဲ...!

ဘာလွှာမှာ
လွှာပေါ်... ဒီမှာ
ဆို... မကြီး... ပျံ
ဘူး...

ဒီတုန်းက သူ့...
အထက်က...
ဆယ်... နှစ်... ..

ဒီမှာလွှာ
လွှာပေါ်... နား
လဲ...

ပထမအကြိမ်ကတည်းက
အိပ်ပွားမိ...ရဲ့..

ဟဲ...
ပျဉ်စေ့ကြီး
ဗျာ..

ဒါဆို...
မိလို့...ဘုန်းကြီး
ဝတ်ပါ...စာသင်
လေ..

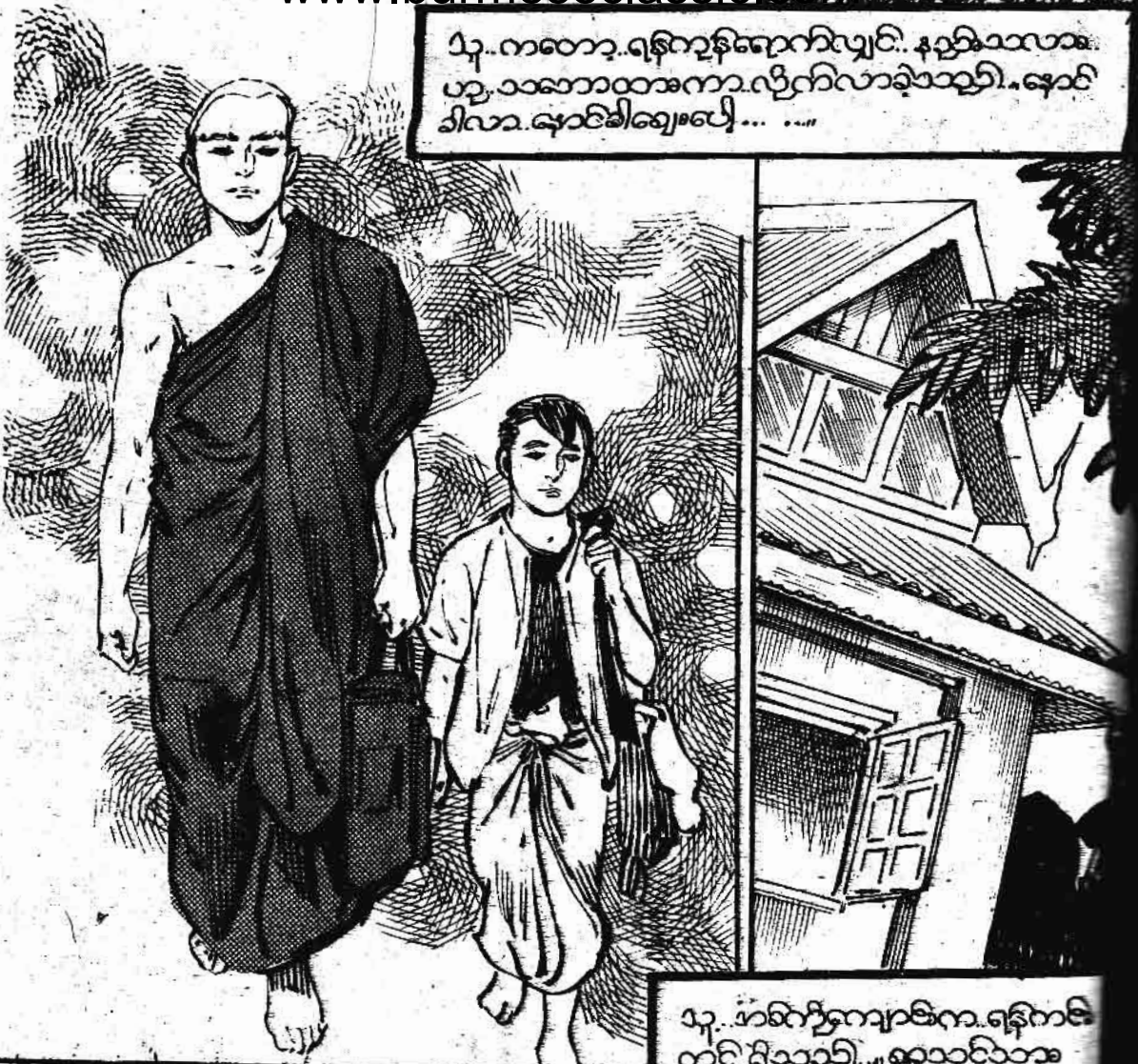

ပါရမီ..မပါ
တော့..မင်း...ဒီကမ္ဘာ...
ပြောမှာပေါ့...ကဲ...ရန်ကင်း
ကလေး...လေး...အဲဒါ...
ဘုန်း...ပျဉ်...စေ့...
ဗျာ..

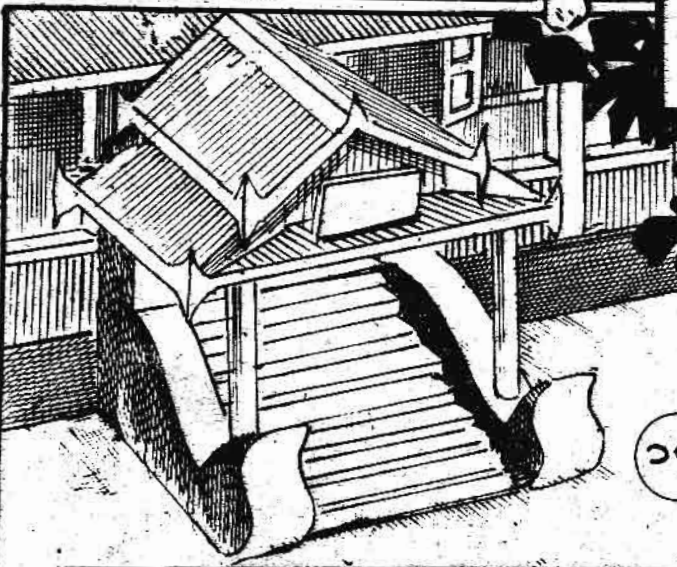
၁၄၅

ဟဲ့... အမိန့်...
မိ... ..

သူ့ကတော့ ရန်ကင်းရောက်လျှင် နည်းသလား
ဟဲ့ သဘောထားကာ လိုက်လာခဲ့သည်။ နောင်
ခါလာ နောင်ခါချောပေါ့... ..

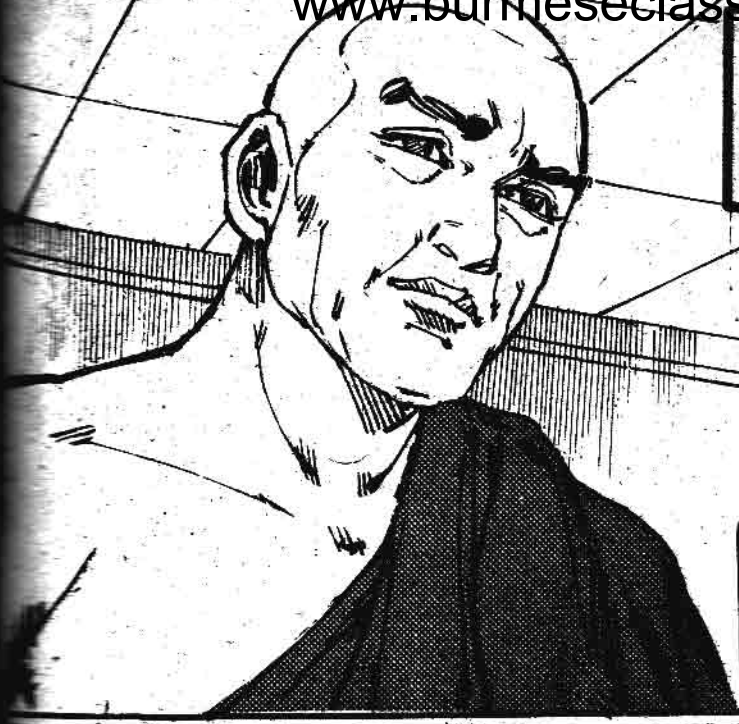

သူ့ အိမ်ကို ကျောက်က ရန်ကင်း
တွင် ရှိသည်။... အသင်ဘာ
တွေ့ အများကြီး နှင် သုံးထပ်
အုတ်ကျောက်ကြီး... ..

ကျောင်းတိုက်ကလည်း
သုတိန်ရွာတွင် တရား
တိုက်ခွာသတို့ ဆရာ
တော်ကြီး...။

ထို့နားတတိုက်ရွာများမှ
အညွှတ်တရားများ ရန်
ကုန်တက်လာလျှင်
ထိုကျောင်းတွင်ပင်
တည်း ခိုလှေ့ရှိသတို့။

သူ့.. ရောက်သွားတော့လည်း
ညှိကျော့အိတွဲပင်.. မှီခိုနေကာ
တက္ကသိုလ်ကျော့အိတက်နေ
သူ့.. အလှပလှပနေတဲ့.. ယုဒျီ..
အရွယ်ကြီးလှ.. သို့လေး
ပေတာကိ.. ရှိသည့်..

အစ်ကို.. ဦးပညာ.. x.. က..
တော့.. စဉ်းကမ်းကြိုသင့်
ဖို့.. ညှိသိဉ်.. မိန့်အိ..

မင်း.. မိန့်မှာ..
ကြာကြာ.. မနေ
နဲ့..

သူ...ဘို့...ဘုရားတွေ...ဆူးတွေ...လျှောက်ပို့၏...ရန်ကုန်သို့...
 သူ...ထင်ထားတာထက်...ပို၍...ကြီးမားကျယ်ဝန်းလာ...ရောမမြို့...
 ဖြစ်၍...နေသည်...

နောက်...ဆယ်နှစ်ခန့်...ကြာ
 လာသည်...တို့...
 ရန်ကုန်...လွှတ်လွှတ်
 ပတ်ပတ်...မာ...
 တတ်သေး...။

သူ...အတ္တိ...တော်တော်
နှင့်...မပြန်ဖြစ်...။ အကြောင်း
မှာ... ဦးပုညက...ပထမ
ကြိမ်... ဓာတ်ပြန်ပွဲ... နီးနေသ
ဖြင့်... မဟာ...။ သူ... တစ်
ယောက်တည်း... လည်း...
ရွာပြန်လွှတ်လို့... မဖြစ်...။

လူကြီးအောင်
နောင်ဖြင့်...
ကြာသွားခြင်း
ဖြစ်သွား...။

သူ... ကံကောင်းချင်တော့... သူတို့ကျောင်းက... ဝင်ပွဲက... သွားလာ
နေတာ... အသွားအား... လက်ဖက်ရည်ဆိုက်... ပျိုရင်တစ်ပေအားက
ခွဲခွဲပွဲ... နှိပ်ရအောင်... ကုဏ္ဍာလောငယ်ဖက်ကလေး... တစ်ပေအားက
လောက်... လိုနေသလို... ဟဲ့... ဆို၏...

သူ... က... သူ့အားကို... နှိပ်ပွဲ
အား... လျှပ်ပါရအေး... ဟဲ့... ခွင့်
ဟု၏...

ဆိုက်ရှင်ကလည်း... သူ့... အစ်ကို... ဦးပညာနဲ့...
သိက္ခာမရှိဘဲ... ..

ဦးပညာ... ခုစီ
ဆို... အဆင်ပြေ
တယ်...

ဟဲ့... ပြောဖို့... အဆင်ပြေ
ထံ... ခွင့်တောင်းကြည့်
ဦးမဟာ... ဟဲ့... ပြောကာ
ဦးပညာက... ရွာကို... စာ
လှမ်းရေးသားခဲ့ပါ... ..

သူ...လက်ဖက်ရည်ဆိုပါ...ရော့ကိနေလေ
ပြီ...ရော့ကိက...သူ...ခါးပွဲမဝင်တတ်
လေ... ..ပန်းကန်ဝေရ၏... ..

ဝေမင်းဟင်...ချက်ပြုတ်ရာတွင်...ပြုသိမီး
ထောင်...ဟင်ရွက်နှင့်...ကုရှ၏...

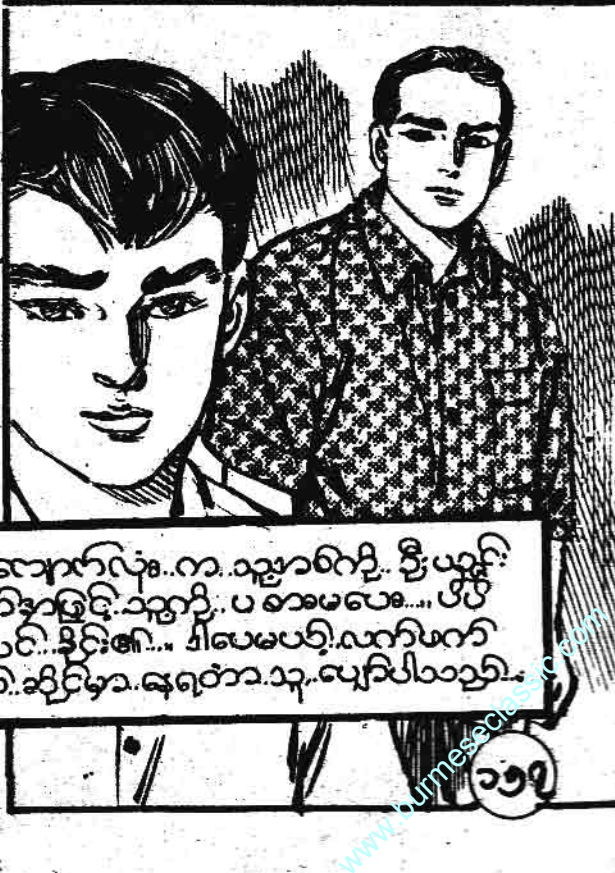

အားပွဲခွဲ၊ သတ္တဝါရ၏... တံမြက်စည်းလှည်း
ရ၏... သူတို့သူတို့... ဆိုက်ပိုင်ရှင်... လိုကျော်
လုံး... တစ်စည်းကမ်း... ကြီးသံသွင်း...

သူ့လည်း... စားပွဲတို့
ဘဝ... မောင်ကြီးမှ...
ကော... ဒီအခြေအနေ
အထိ... ရောက်လာခဲ့
သူ့ဆိုကော... သူ့...
ဂိဗ်ပင်လှ... ဥပမာ
ပေးကာ... ကြီးစားကြ
ဆွေသံသွင်း...

သူ... အကုသိုလ်လုပ်သော ဆိုက်က
သိန်းငွေ... သိန်းငွေ... အညာစွဲဝင်၊
ဆိုက်... တစ်ဆိုင်ပင်... ငြိမ်သတည်း...

ကိုလော့က်လုံး..က.. သူ့အဝတ်ကို.. ဦးပုဂ္ဂိုလ်
မျက်နှာဖြင့်.. သူ့ကို.. ပ ဓာမပေ... ပီပီ
ရိရိပင်... ဦးစီး၏... ဒါပေမယ့်.. လက်ဖက်
ရည်.. ဆိုင်မှာ.. နေရတာ.. သူ.. လျှောက်ပါသတည်း..

တစ်နှစ်ကြာကော့ပင်မှာ.. သူ့အားထောက်.. မိ
လွတ်လပ်စေ... လက်ဖက်ရည်ခွက်...
အလှုပ်ခတ်တာက.. ရှားမှာ.. လှုပ်ရတာထက်
စာရင်.. ပင်ပန်းသေချာလို့.. မခေါ်သာတော့..

အရိပ်တိမှာ.. လှုပ်ရတဲ့ အလှုပ်ပဲ..

ငြိမ်းတော့.. အားလုံးသတိရတာ.. မကောင်းဘူးဆိုပြီး... မြို့အားစဉ်းစားတဲ့... ရွာမှာ
 အားလုံးသတိရတာထက်... သာတာ... အားလုံးပင်... ဆိုပြန်ပါလိ တစ်ခွက်တော့
 မလွတ်... ကျွေးတဲ့... မွေးတဲ့နေရာမှာ... လိုကျောင်းလုံး... က... အေးတာနာ... မရှိပြန်တဲ့...

ဆိုင်းတွင်..လက်ဖက်ရည်နှင့်.. မုန့်လည်း..
သတ်သတ်မှတ်မှတ်..ဖေဖေ.. ဓားလှို
က..ဓား နှိုသည့်..

ဖေဖေ.. ဆိုင်းရောက်လဲက..
ဖေဖေ ခေဖူး.. ဖေဖေတူတူတွေ..
ဟဲ့.. ဆိုကာ... ပဲ့.. သတ္တိ..
လက်ဖက်ရည်သောက်၊
ဖိုကြွားကွေးစား.....

ပလာတာ..ဓား နှို..
ဇိုက်ပြည့်ကာ..ထမေ့
ပင်..ကောသိကောသိ
ဖေဖေနှို.....

နည်း နည်း ဤအတောတော့လည်း... မို့
သွားသတည်း... မနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့ခင်း
တစ်ကြိမ်... သွားတစ်ကြိမ်၊ ပဲပေါ့.....

ဒီကလေးကလေးတွေ ကို... သိလား...
ကိုကျောက်ဂုံ... က... သူ... ကို...
ကြည့်ကာ... ပြောသတည်း.....

လက်ဖက်ရည်စိတ်မိတော့ လှည့်၍ ဆွဲရတော့
သတ္တိ... တချို့ပြောတာက ပျော်တာတစ်...

တစ်ချို့ပြောတာက ပျော်တာတစ်... ဖိလှတော့၍ ဆွဲရ
တော့.. ပျော်တဲ့အခါ.. ပျော်ရ၏... အကြံအစားမိလှည့်
မျှားလာ၏...-

မိတ်ညွှန်တွေကောင်းတာလွှာရှိ
လည်း ရှိသေးသလို...လက်ပက်ရည်
တစ်ခွက်၊ ဝပ်ပေဘက်နီ...စားပြင်
ကို အိမ်ထောင်ပါ...ကုန်တစ်
ပေထက်ပို ဆက်ဆံရင်
သင့်တင့်... ..

1

ကောင်းပြောတာကိုက
အထက်နီးနင်း မောက်
မောက် အမေ... ဒါလို
လွှာရှိ ကိုလည်း...
သတ္တိခံရ၏... ..

သူ... ဆရာကတော့... အားလုံးနဲ့ အဆင်ပြေအောင်...
လိုက်လျော့ပြီးတွေ့ ဖြစ်အောင်... ဆက်ဆံစေ...
ကျွန်ုပ်တို့လည်း... စီးပွားဖြစ်လာနဲ့ တွာတည်း...

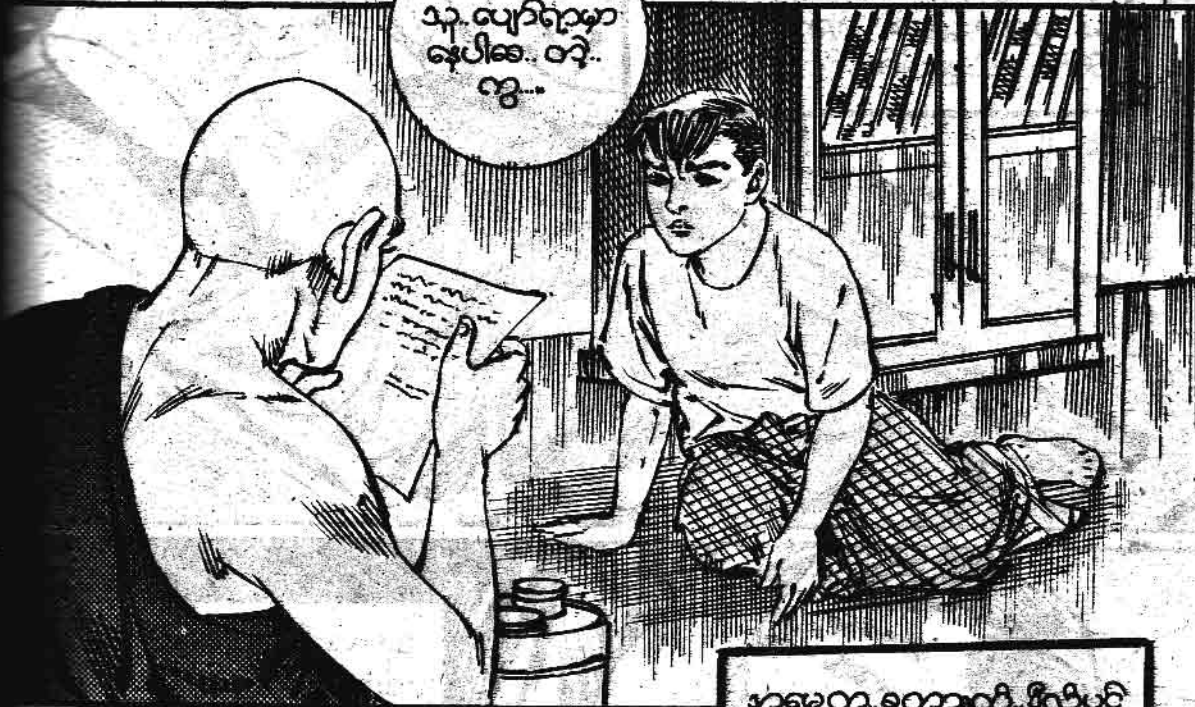

လူတို့လို့...
မသေပါဘူးကွာ...
ကိစ္စက... စီးပွားရှာလေ့
တယ်... ဆိုတာသတိ
ရ... ရမယ်...

www.burmesecomic.com
အာတီနိုကြားမှ... ရွာရှိ
အာရမေဏိကာ.. စာပြန်
လာသည့်ဂျိ.. စာကာ
တို့တို့ပင်... ..

ဒု. လျှင်ရတနာ
နေပါစေ.. တို့..
ကွ..

အာမေကာ.. စကားကို.. ဖိစိတ်ပင်
တုတ်.. ဆိုတာတစ်သတ္တိ...
အလေ့တူတာ.. လေ့တာ.. မ
ဟာဘိ... ဒီစာရတော့.. ဒု
အစ်ကို.. ဦးပစ္စုဏ်းက... တ
ခြားဘာမှ.. မပြော... တစ်စုံ
မိန့်ကြားစေ... ..

ကျောဗိကာ
မု-ပြောပါလတော့
ဒကာလေး..

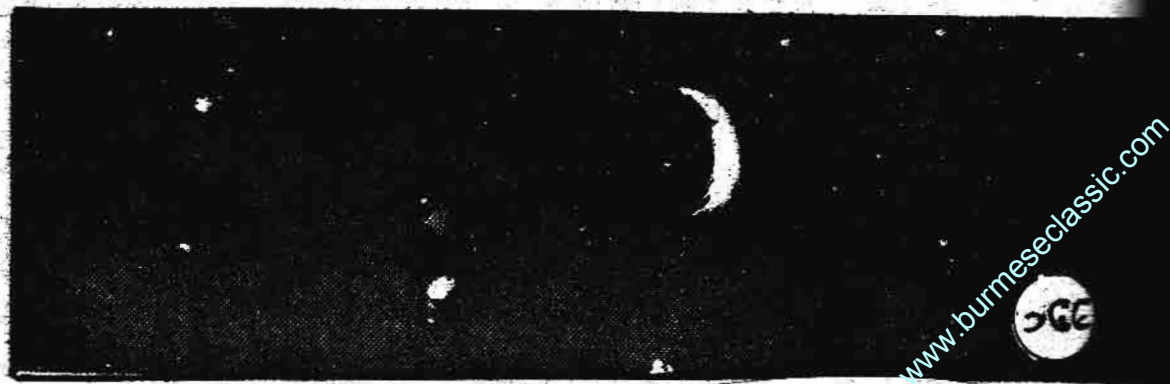

သူ.. အတွက်.. နေရာက.. ပုခွေရာ
မရှိ.. ဆိုက်တွဲပင်.. အေ့အဖျား၏
ဆိုက်မှ.. အလွတ်သမား.. အဖျားစွ
မှ.. အညွှာမှ.. လာအလွတ်လွတ်
အေ့အဖျား.. ဖြစ်၏.. ဒါကြောင့်ဆိုင်
ပိတ်ပျဉ်.. ဝှပ်ပါဇ်.. အိပ်ကြရာသတ္တိ

သူ.. လတ္တီ.. အလွတ်တွင်
အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်၍.. သွား
လာသတ္တိ.....

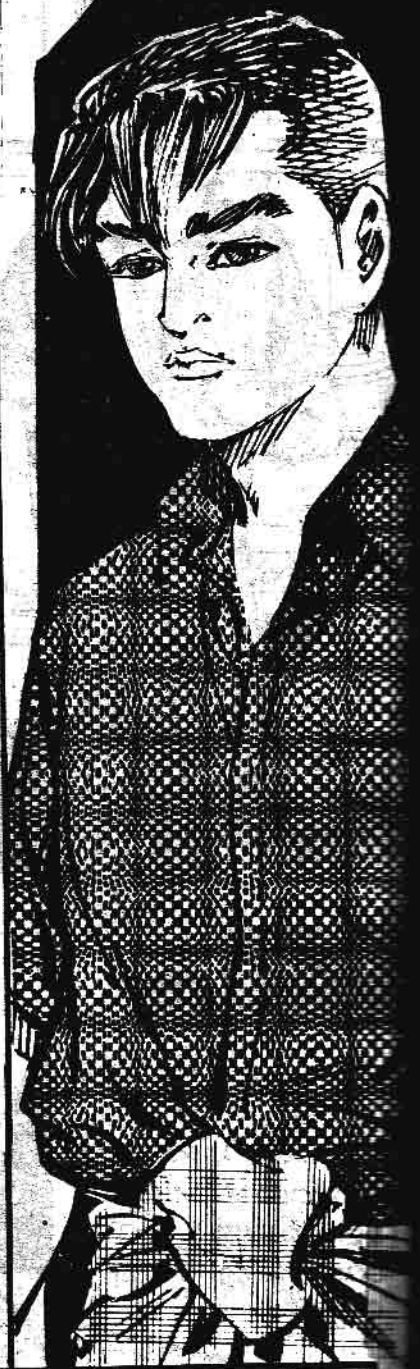
သူ... သတ္တလေဟာကိ.. ဓောကိရိဝိမိ..
အလှုပ်ကလေးတွေ.. လှုပ်ငြိမ်းပင်.. စားပြီ
ထိုင်.. လှုပ်ငြိမ်းရုံ၏...။

ယခင်ကထက်ပိုပွတ်..
လေး.. ပိုရှလာ၏... လေး
ဆိုတာက.. သူ့အတွက်
အသံတောင်.. အပိုဝင်
ငွေ.. ပြင်နေ၏... ခြိတ်မှ..
ထမင်းကျွေး၏.. မှန်
ကျွေး၏...။

သူ့က...အခြားမုန့်လဲသွားရဉ်ကလည်း...
ဝယ်ပါမလားတတ်...။ ညာသုဉ်း...အလှုပ်
ချိန်...သိမ်းလျှင်...။ တစ်ခါတရံ... အနားက
ရုပ်ရှင်ရုံမှာ...ရုပ်ရှင်လေး...ဘာလော့သွား
ကြည့်ရဉ်...။ ဒီထဲကလေးလေးလည်း...သူ့
မာသွားတတ်လော့...။

တစ်ခါတရံ... အဝတ်
အစား...ဝယ်ရဉ်...။

သူ့က မပေပ်တတ်... ဆရာကတော်က...
 သူ့ နှင့် သင့်တော်ရာ... ရောထိကာ ဤသို့
 ပေပ်ပေးခြင်း.. ဖြစ်၏...။

သူ့..က ရသောလင်္ကျီ.. သူ့..
 အသေအခွံဖို့.. ချန်ကာ..
 အိမ်ပို့.. သုံးလ.. တစ်ခါ
 လောက်.. တင်ပို့ပေးသတ္တိ..

အပေးက... ဝါတို့.. ငွေ
 မလို... မပို့နှင့်.. ဟဲ့
 ခဉ်၏! ..။

ဟတ္တိသတ္တိ... တောတွင်းနေရတာ... ဘဝဆိုတာက... ငွေငွေ
 လျှံလည်း မရှိ... ငွေငွေလျှံ... ဂြိုဟ်ရတာ... ဘဝလည်း မဟတ္တိ...
 ဒီ... ငွေငွေလျှံကို... သိပ်စရာ... နေရာမှ... မရှိတာ...

သတ္တိရွာတွင်... မင်္ဂလာရာ
 လက်ဖက်ရည်ဆိုလင်...
 မရှိ... သိပ္ပံဆက်... သူက
 တော့... ငွေကို... တင်ပြီး
 ဖြိုစေခဲ့... ..

ကျန်တဲ့သူနဲ့...လွှာ
ပေါက်ကွဲတာကိစ္စတွေက
တော့...တွေ့ရမှာပဲ...
ဟဲ့...မရှိ........

အပျော်ဆရာက...
ဆောက်တတ်သလို...
ညနေ...သူ့...အဆိုပါကုန်
လျှင်...ဆောက်တော့၏
ထွက်ဆိုလျှင်...လက်ဖက်
ရည်...ပျော်သူနဲ့ပဲ...
ခွဲကာ...အဆိုပါ နှစ်ခု
ထား၏.....

အကြောင်းကောင်းကောင်း...လောကီကောင်း...ပါသနား
ပါ၏...ကျင့်စားပွဲတို့တွေက...အသံအမြင့်ကြီး
၏...

ခံနိုင်ရည်မရှိသဖြင့်... သူတို့အရာထံမှ...လွှဲအမြဲ ငြိမ့်တတ်ကြရတာ... ကျွန်
တစ်နေ့တို့အတွက်... အဖျားပေးသေး... အလွတ်ပိုင်နာလည်း... ဝတ်ကျော့တစ်ကျော့
စိတ်ပါ... ဝင်စားမှု... မရှိကြ... ..

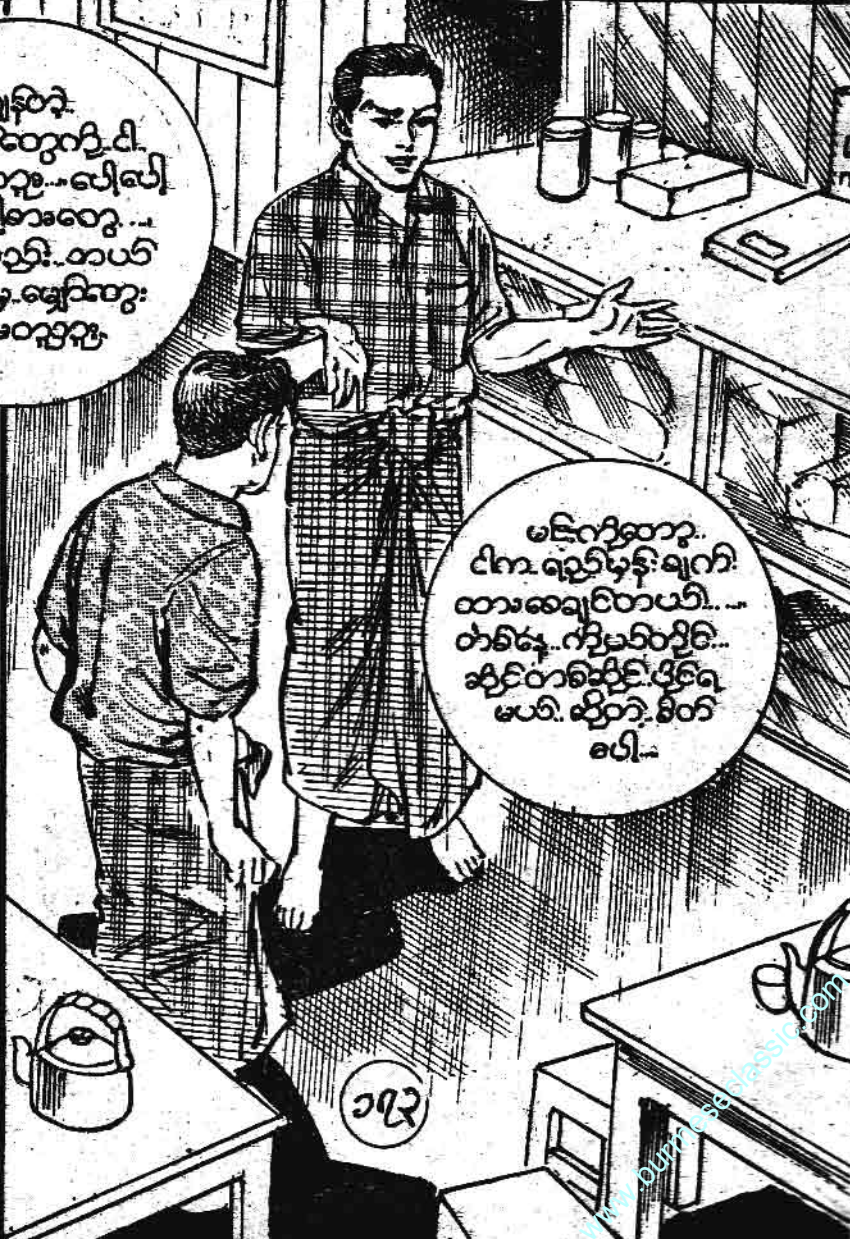

၁၆

ဒီတော့.. အဆားတိုင်း
ပိုပြီး ထောင့်.. အလှည့်
လည်း ငြိုးစားတာ..
သူ.. တို့သူ ဆရာကလေး
ဘေးကျသွားပါ..

ကျန်တဲ့
ကောင်တွေကို.. ငါ
ဘာမှ မရသနဲ့.. လျှောက်
နေ.. လျှောက်စားတွေ..
ရှေးရှေးလည်း.. တယ်
ကောင်မို့.. ရွေးကောက်
ဟန်.. မတူညီနဲ့

မင်းကိုတာ..
ငါက ရသွင်းမို့.. ချက်
ထားရေချင်တာပေါ့..
တစ်နေ့.. ကိုမင်းကို..
ဆိုင်တစ်ဆိုင်.. ဖြစ်ရ
မယ်.. ဆိုတဲ့ စိတ်
ပေါ့..

ဟုတ်ကို
ဆရာ...ဖြစ်ကော
ဖြစ်နိုင်ပါ့မ
လား။

ဘာလို့
ဖြစ်ရမှာလဲ...ငါ
ကိုကြည့်...ပြီးတော့...တို့
သူနဲ့...နီးယ့်နီး...ဆို
တာလည်း...တို့...နီး...
နောက်ခြေထောက်...တက်
လာခဲ့တဲ့သူ...မင်း...ကြီး...
ငါလည်း...တူညီမယ်.

ဒါ... ဘာတက်သွားသလဲ... ဆိုက်တစ်ဆိုက်
ပြန်ပြန်... ဟိပ်မက်... စပက်မီ... ..

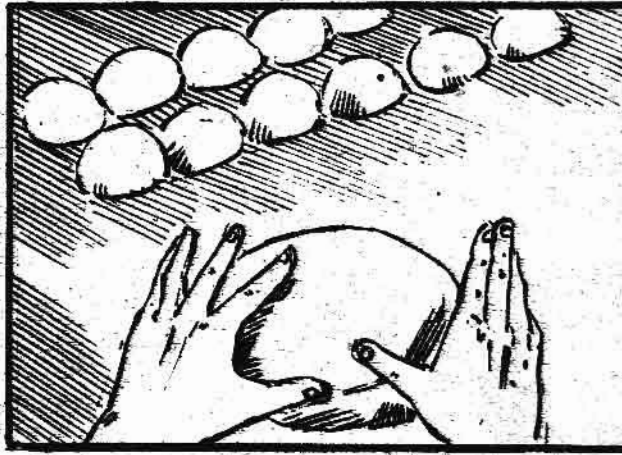
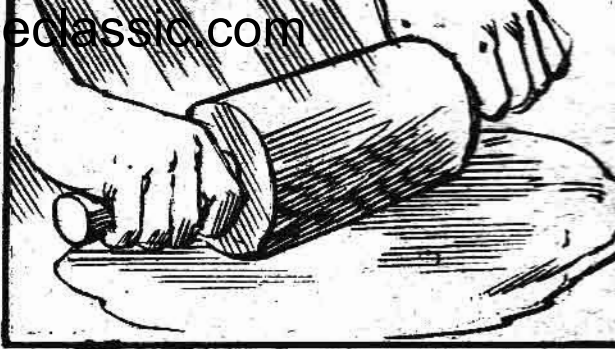

၁၅၄

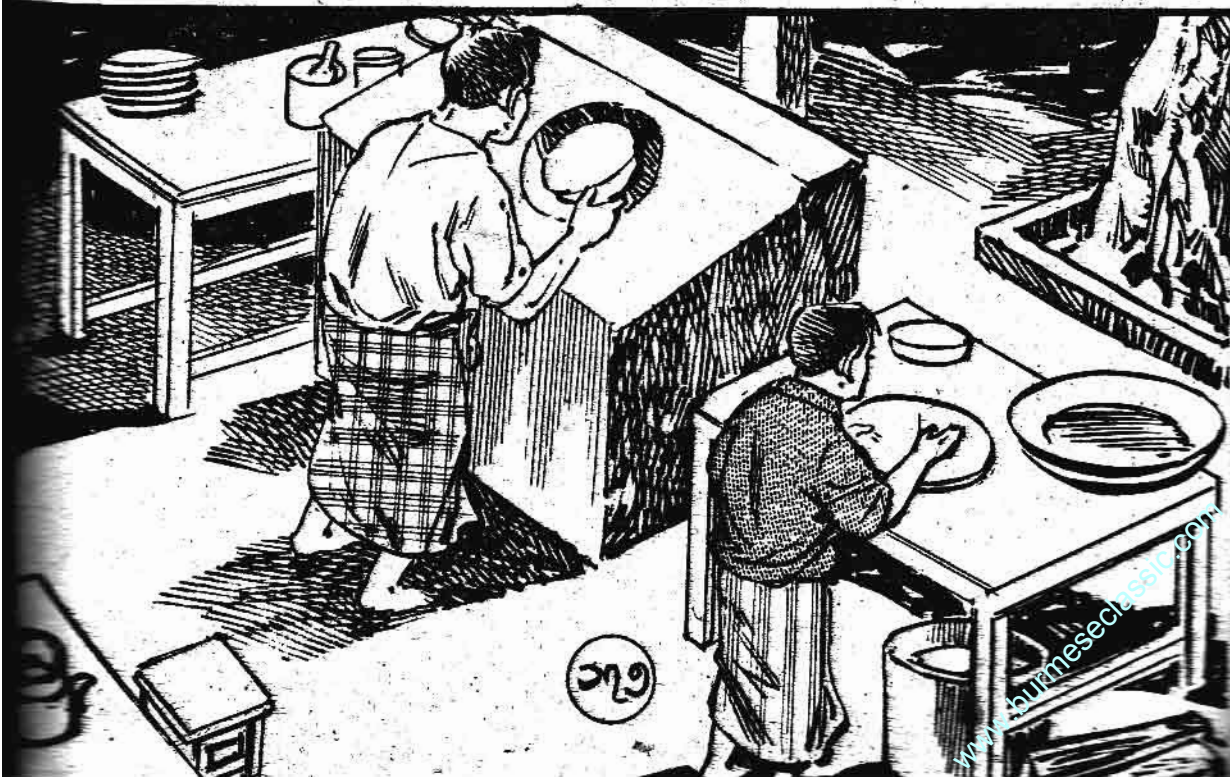

www.burmesebasic.com

သူ့.. ကာကယ်လွှာရတာက.. နံပြာ
ဖိနှာ.. ဝင်ကျခြင်း.. ဖြစ်သွားပါ..

တို့ပွား.. စားပွဲ မဝင်ပွဲရသောအခါများတွင်.. နံပြာဆရာကို.. ကပ်ပါ.. နံပြာ.. ရိုက်
နုညှိ.. ပောင်ရ၏.. နံပြာဆရာခိုင်း.. လာ.. ဂျုံတို့.. ဂျုံနုပင်.. ကာလွှာလွှာပါရ၏..
ဂျုံတို့.. ဘာတော့နှင့်.. ဘာပင်လို့ခေါ်သည့်ကို.. မှတ်သားရ၏.. သူ့.. ကတော့.. ခို
တာလွှာပင်ဝတ္ထိ.. ပညာပင်နေတာ.. မဟုတ်ဘူး..

ဟားလျှင်..နပြားဆရာကလေး..သတ္တိ..ဆိုတဲ့
ကလေး..ဟား..ဟား..ပြော..ပြော..ကြည့်နေ၏..

ဒီလူနဲ့..တစ်ကြိမ်
တွင်း..အကြောင်းကိစ္စ
ရှိသဖြင့်..နပြားဆရာ
ရွာပြန်သွားရာမှ..သူ
က..နပြားဆရာ..ဖြစ်
လာသတ္တိ..နပြား
ဆရာက..အကြောင်း
ကိစ္စ..ရှိသဖြင့်..ပြန်
လာနိုင်တော့မယ့်
အင်..သူ..သတ္တိ..ဖခင်
တစ်..နပြားဆရာ
ပြန်သွားသတ္တိ..

နိဗ္ဗာန်ရောက်တာက... စားပွဲဝဠာ
တာလောက်... မပင်ပန်း... ငြိမ်
ဆံ့လှည့်... ပိုရှေ့...။

မနက်တစ်ကြိမ်၊
နေ့လည်တစ်ကြိမ်
ရိုက်... ငြီးရော...။
ကျန်တာချိန်မှာ...
သွတ်သွတ်လတ်
လတ်... နားနေနိုင်
သည့်...။

လယ်ဝယ်ပါ၊ ရွယ်ကွယ်ပါနှင့်
 သူ...သတ္တိ...သွက်လက်
 တော...နိဗ္ဗာန်...ဆရာတော်
 ဖြစ်၏...လာသတ္တိ...သူ
 က...လောကီနှင့်...ကျေ
 နပ်...တင်...တိမ်မနေ...

ဘကြောဆရာထံ...ချဉ်းကပ်ကာ...နည်းပညာဖြန့်သတ္တိ
 ဖြစ်ကြောင်း...မယူဘဲ...သင်ကြားပေးတာ...ပဲပလာ
 ဝုဒ္ဓာ...လွှာပို့...လွှာပို့...။

အကြော်..ကြော်ရတာက..နံ့ပြာ
ဖိုက်ရတာထက်..ပိုကပ်ရင်..
ဦးတော့..လခခေးမဟုတ်...
ဂျုံ..ဘယ်ဟောက်ကုန်သလဲ!၊
ဖိသအချိန်နဲ့..လက်ခဲခေး..ရအောင်

ဒီတော့..မုန့်များများ..လှုပ်ရ
လေ..ပိုကပ်..ပိုရှလေ..ဝင်
ကြောင်..ပညာထင်ပေးရန်..
အကြော်ဆရာကို..ဆရာတင်..
ရအောင်...။

ဥစ္စာမရှိပဲ...သူ့...ညောင်းညာသတ္တိ...ခွဲ
လှောင်...နင်း...နိတ်ပေးရအောင်...ကွန်ပျားပေး
ကွေးရအောင်

မီးကာရက်...ပယ်တိုက်ရအောင်...ဖာဆွတ်တင်ကိရသတ္တိ...ခံရအောင်...ဒီပညာ
တွေက...ခက်ခဲဆုံး...မပူပေးတွေကော...မပူပေး...တကာပယ်ပစ်လို့...
တက်လို့ပယ်ပစ်သွားတာ.....

နေကာတစ်ဆင့်..သူ့တက်လှမ်းရောသွက်က..ဟာကြွက်ဆရာဘဝ
ဖြစ်သည့်...သူ့ဌာနီမြေပြင်က..ရောင်းကောင်းလာ..ဆိုပါပြန်၏...
ည..ဆပဉ်တစ်နာရီ..ဆိုပါတင်ချိန်အထိ..လူဌာနီတောတစ်ဝှင်..

ဟာကြွက်ဆရာကား..ပင်ပန်းသဖြင့်..
ညဘက်က..တာမုန့်မှ..မလှဘူး...မနက်
တစ်ကြိမ်..ဆုမ်းတစ်ကြိမ်..ကြွပ်
သတည်း... ..

ဒီတော့... ညာဘက်... သူတို့အိုင်လိတွင်...
မုန့်နွေးနွေး... စားသောက်ဖွယ်ရာ...
ဘာမှ... မရှိ... စားသည့်သူတွေက...
တောင့်တဲာပြီ... သူ့... ဆရာက...
မေ့သွားပြီ... ..

မင်း...
ညာဘက်... မုန့်
လွှဲမလား။

သူ့... နံပြားရိုက်တာက... ညာမှ... လေး
နာရီ... တောက်သည့်... ပြီးပြီ... ..

ညာပိုင်း... အခြားအလွတ်
မရှိ... သူ့ကလေးပတ်
တတ်သူပဲ... မဟုတ်၊
အလကား... အလကား
ပဲ... သူ့တော့... ..

လွတ်မပင်...
ခေရာ..

မင်း..
နားချိန်... မရ
တော့... ပင်ပန်း
မပင်..

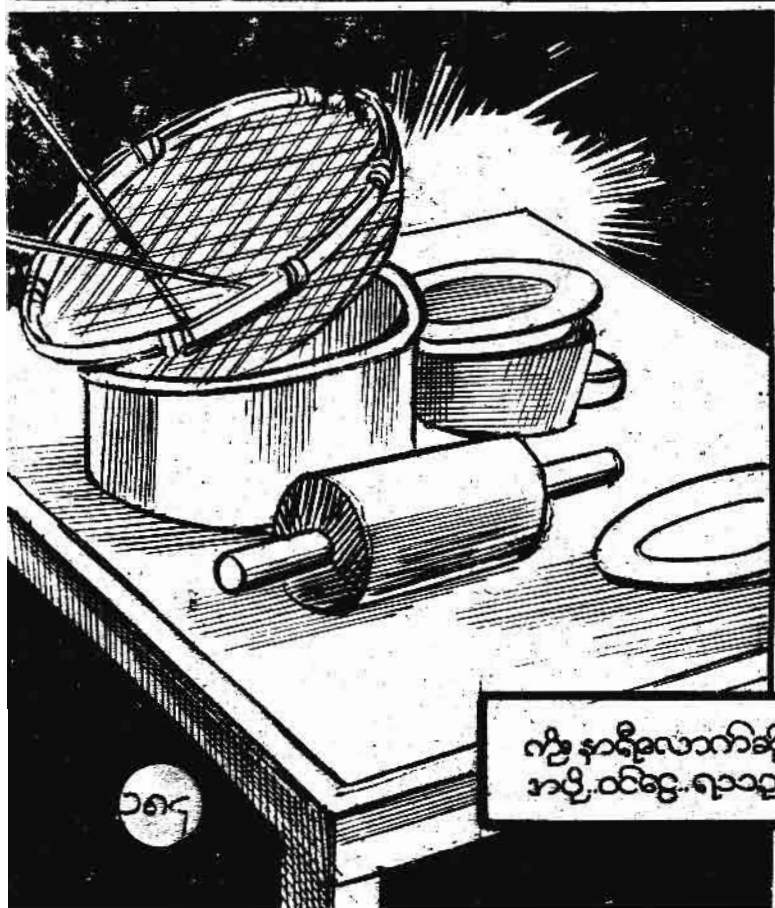

တကယ်တော့..
ပင်ပန်းတာပဲ..
မဟုတ်ဘူး... ..

၁၈၇

သူ... ညီမာက... အလုပ်ဝင်ရမှာပဲ...
(ဟ) နာရီလောက်မှာ... ပဲပလာတာ...
သင်္ကြာပလာတာ... မှာတော့... နှိလှိုင်
ထိုက်ထိုက် ပလာတာ... ..

ကိုး နာရီလောက်ဆို... မုန့်... ပြတ်လေ့ရှိ...
အပို... ထင်ရ... ရမှာပဲ... ..

မုန့်ထဲကလေးကလည်း... သူ့... မလှည့်နိုင်သေးသေးနဲ့... ကြည့်တာပဲ... သူ့... ကိုယ့်ဟာကို
ကွက်ပါ... သေတ္တာတော့... သူ့... အဆင်ကထက်... ရွာကိုတွေ့ဖို့... ဖို့နိုင်ခဲ့သတ္တိ...

သူ့... ရန်ကင်းရောက်တာ... (၇) နှစ်ရှိခဲ့ပြီ... သူ့...
ခွန်နီသိသိ... ရွာပြန်... မရောက်ဘူး... သူ့... ပြန်ဖို့...
ကြိုးစားသော်လည်း... ဆိုစိတွင်... လူက... အဖေ
လိမ္မော်သံဖြင့်... ဆိုစိကို... သဲခွာကာ... မပြန်ပြန်ဘူး...

တစ်နှစ်ကလေးက...
တစ်ကို... နှိပ်စွဲ...
လေးဝါး... သူ့အဖေ
နှင့်... တစ်ခါ...
ရန်ကင်းက... သူ့အဖေ
ရောင်း... ရောင်း...
၏...

သူ... ဆိုက်ကီ...
ခဏလား...
သွေး... သွေး... ..

သူ... ဆရာက... ပျံ့ပျံ့...
ငှက်... အညှိ...
... လိုက်... သွေး...

အာမေကတော့..အာရိယာမာရတို့..
မြိုင်တော့သွားကာ..မိတ်ချသွား
ဟန့်..တုန့်..။

အာမေတို့
ဆီ..တွေငို..မနေပါနဲ့
ကွယ်..။ အာမေတို့..
အာသုံး..မလှီပါ
ဘူး..။

ဒီမှာ..
ကွန်တင်နာလှည့်
တာမှ..သင့်ဖို့မလှီ
ဘူး..အာမေရ..

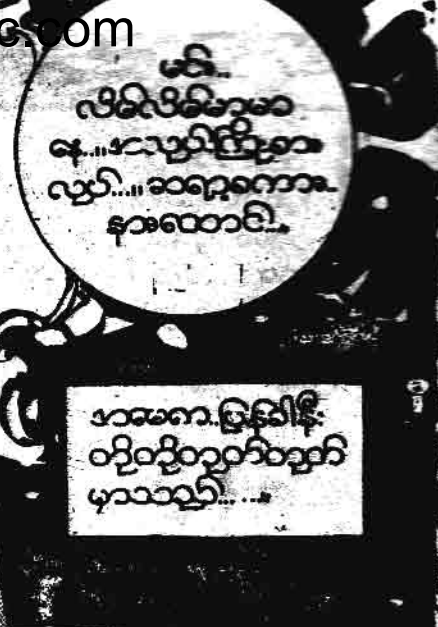
မင်း...
မာသုံးချင်ရင်..
စွဲကားပေါ့...။ တို့
လခွဲ..မင်းပေးတုန့်
တွေ့..စွဲကားတယ်..။
မင်း..လှိုင်နဲ့အင်..
ပေးရအောင်..။

မာဖေက...
ဘာလို့လို့...
မလာတာ
လဲ!

အကြောင်းမတွေ့
အကြားမရောင်းပါ.

မာဖေက...တကယ့်ဘာလို့...
လာတာလို့...မာဖေနှင့်ရတော...
ပီပာကတို့... သူ့... ကိုယ်တိုင်...
ခွာကတို့... ပညာတို့... လဲ...

နွမ်းတွေ... ချ
တားတယ်လေ... ကရ
နွမ်းတွေ... မာဖေ...
မာဖေ... မာဖေ... မာဖေ...
မာဖေ... မာဖေ... မာဖေ...
မာဖေ... မာဖေ... မာဖေ...
မာဖေ... မာဖေ... မာဖေ...

မင်း...
လိမ္မော်မီးမာမာ
နေ... အသွယ်ကြီးစား
လွယ်... ဆရာ့ကော...
နားလေတင်...

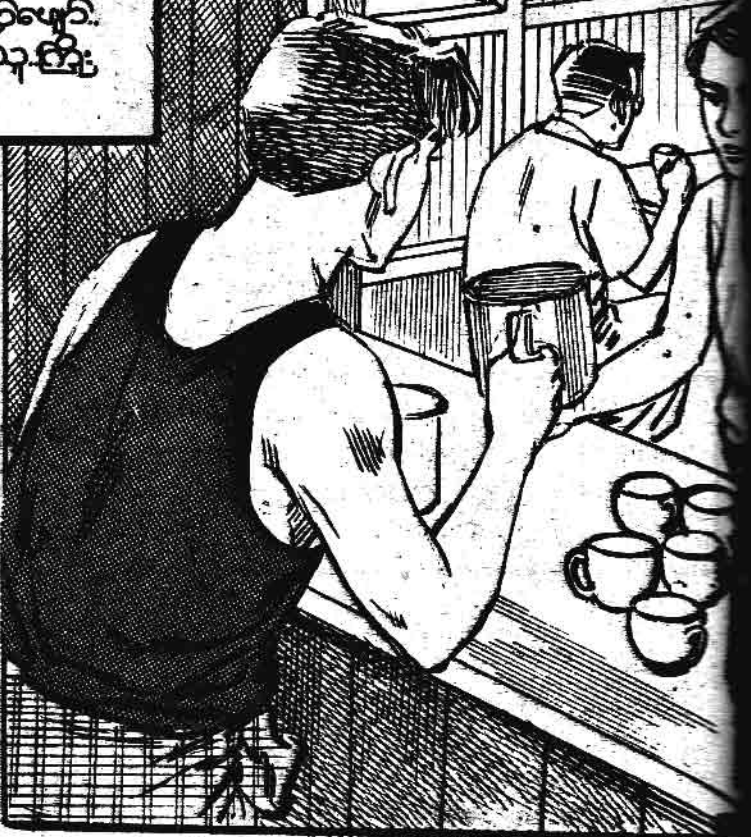
အာမော... မြန်မာနိုင်ငံ
တို့တို့တို့တို့တို့
မှာသတ္တိ... ..

သူ့..က.. အဝါမကြီး..ကို.. အပေးနှင့်အပေး...
ဂရုရှိက်ဖို့.. မှာရအင်... သူ့..အဝါမကြီး..က
တော့.. အပျိုကြီးအာဝနှင့်ပင်.. အရိုးထွက်
တော့မည့်ပဲ.. ရှိသတ္တိ... ..

ကျွန်တော်
လည်း... မြန်မာ
ခံ့... နှိမ့်မဟ်... ..

ထုံးစံအတိုင်း... ရွာကွဲ... သူ... မမြန်
မြစ်ခါးပါ... အရှေ့ဘက်ဆရာကား...
တစ်ခေတ်... လက်ပက်ရေညှိဖျော်...
အဆင်ရောက်အောင်... သူ... ငြိမ်း
စားခဲ့သတည်း...

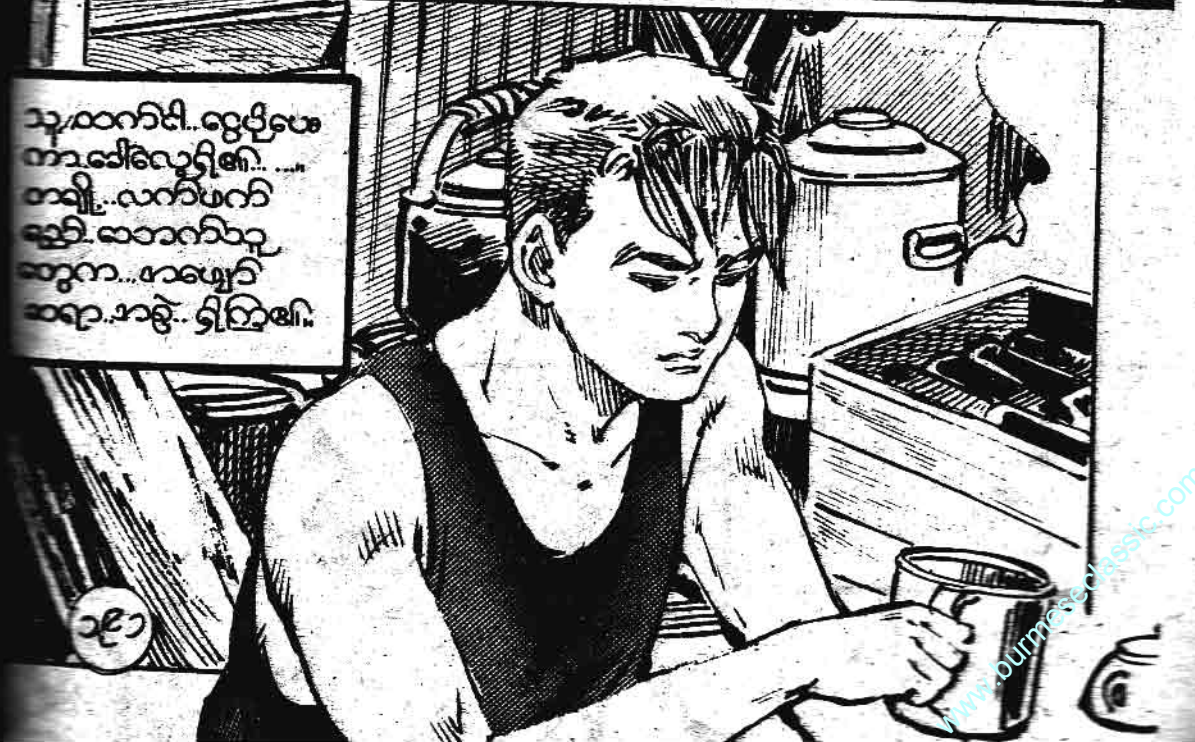

လက်ပက်ရေညှိဆိုတဲ့စွဲ... အဖျော်ဆရာကား...
ဖွဲ့ကိဆံ အမျှအစုံ... ရေညှိမြစ်ကား... အရေးပါဆုံး
သူ့ပညာ... မြစ်ဝပညာ...

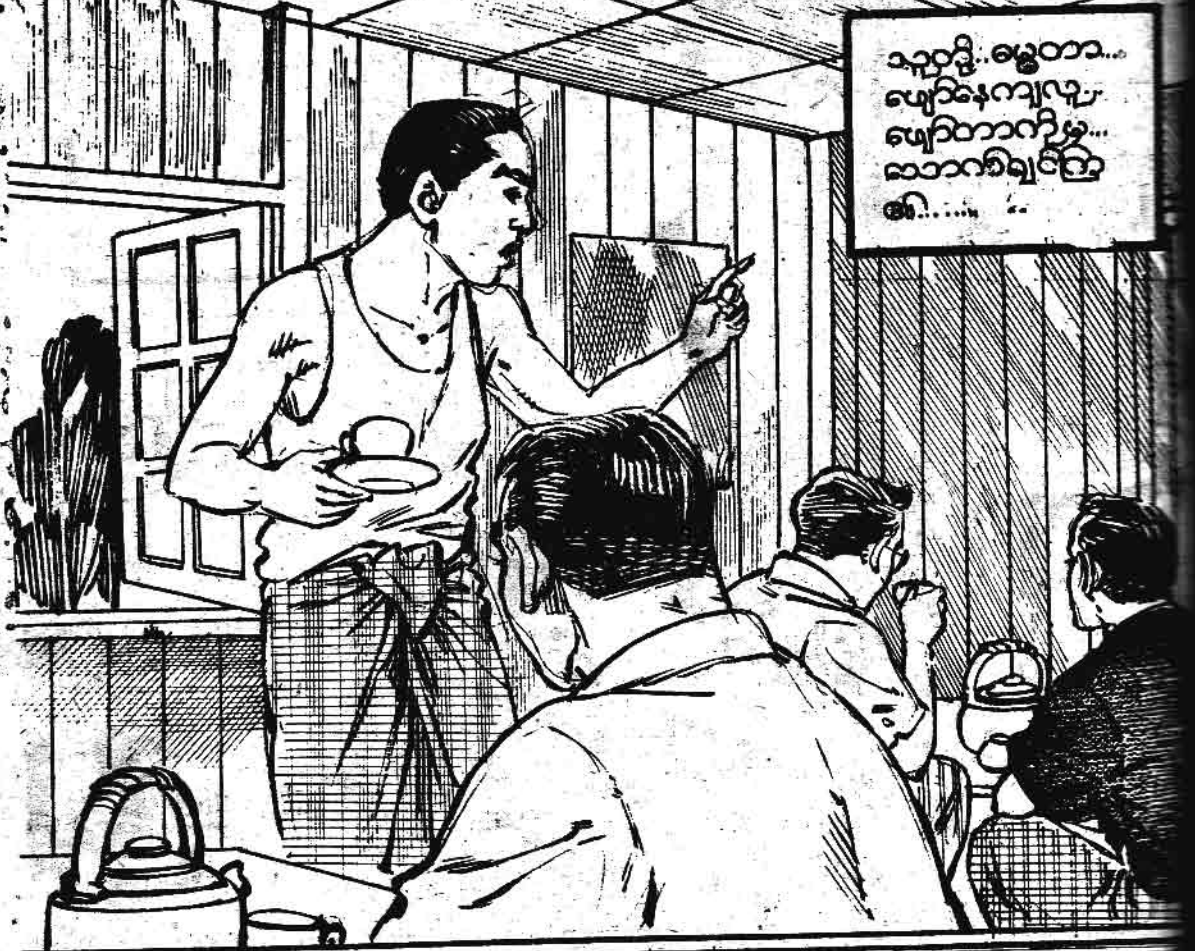

အပျော်ဆရာကောင်
ကောင်ကို... ဆိုက်ရှင်ကပင်
ချော့ဆော့... ပေါင်ရေတော
ထုံး... ရှိ၏... အပျော်ကောင်
သူကား... ဣန္ဒြေလောကတွင်
အလွတ်... မရှား.....

သူ့ထက်ပို... ရွယ်စေ
တာဆိုလေ့ရှိ၏...
တချို့... လက်ဖက်
ဆွေ... ဆာကပ်သူ
ဆွေက... အပျော်
ဆရာ... အဖွဲ့... ရှိကြ၏။

သူတို့... မွေတာ...
ပျော်နေကျလူ...
ပျော်တာကိုမှ...
ဆာကရီချင်ကြ
၏.....

ဤဆိုပါ... အပျော်
ဆရာက... တခြားဆို
ပြောသောလျှင်...
ထိုဆိုသည့်... လွန်ကဲ...
ဆာကရီကြသုတ
ပင်... ရှိ၏... နေ့နည်း...
နေ့ခင်း... တွင်... သူ...
မ်း... သတ်... ပျော်ကြည့်
၏... လွန်ကဲ...
အပျော်ဆရာက...
အဆို... နှိပ်ရ၏...

သတ္တိရှိဖို့... ဆိုတဲ့ကွက်အမျိုးမျိုး
ဆရာ... နှစ်ပေတာက... နှိပ်သတ္တိ
အနက်... တစ်ပေတာက... တွေး
သောအခါ... နောက်... လူ
သစ်... မငွားတော့ဘဲ... သူ့ဆရာ
က... သူ့ကို... ရာထူးတို့... ပေး
လို့ပါသတ္တိ... ..

ကိ...
မင်း... တစ်ခါ...
ဝင်ပျော်ပေ
တော့...

ဒီလို... သူ... အမျိုးမျိုး...
ရောက်ခဲ့လေသတ္တိ... ..

ဤခိုက်တွင်...သူ...ဆယ်နှစ်လောက်...ကြာလာခဲ့ပြီ...ဤခိုက်တွင်...သူလောက်
မြင့်...မရှိ... အကြော်ခဝရာ... အဖျော်ခဝရာ...စားပွဲတို့...က...အစ... ဝင်သွင်း
ထွက်သွင်း...။ သူ...ကတော့...ဤခိုက်မှ... မိဘ...စွမ်း... မိဘ...စွမ်း... ဝင်...ဝင်...
ပို... ပို... မလေသဘင်...။

သူ... ချီး အတားကို သူ့... ဆရာက သိ
သတိ... သူ့... ချီး... ချီး...
ကျွန်ုပ်... ချီး... ချီး... ချီး...
ကျွန်ုပ်... ချီး... ချီး... ချီး...

မိက... ချီး... ချီး... ချီး...
ချီး... ချီး... ချီး... ချီး...
ချီး... ချီး... ချီး... ချီး...
ချီး... ချီး... ချီး... ချီး...

သုတေသန... လက်ဖက်ရည်ခိုင်းတွင်... အလွတ်
လွတ်သွားမှာ... စောစောထရလေ့... ရှိ
သတည်း... သူ... ကတော့... မနက်လေးနာသိ
ထကာ... အမြဲဘုရားရှိခိုးဖို့...။

တို့တို့လည်း... မရှိခဲ့တတ်... မာဘိကြီး... မာဘိကျပုတ်... ရှိမို့... တော့... ကျန်တို့သူ
တွေပါ... အိပ်နေရာက... မိုးကုန်တော့သတည်း...။ သက်တမ်းရှိ... မရတော့သဖြင့်
မထချင်လည်း... ထရတော့ဖို့...။

မကြာခင်... သူ့... ဆရာက... ဆိုင်
ကပ်ဆိုင်... ခွဲဖွင့်ရန်... စီစဉ်၏။

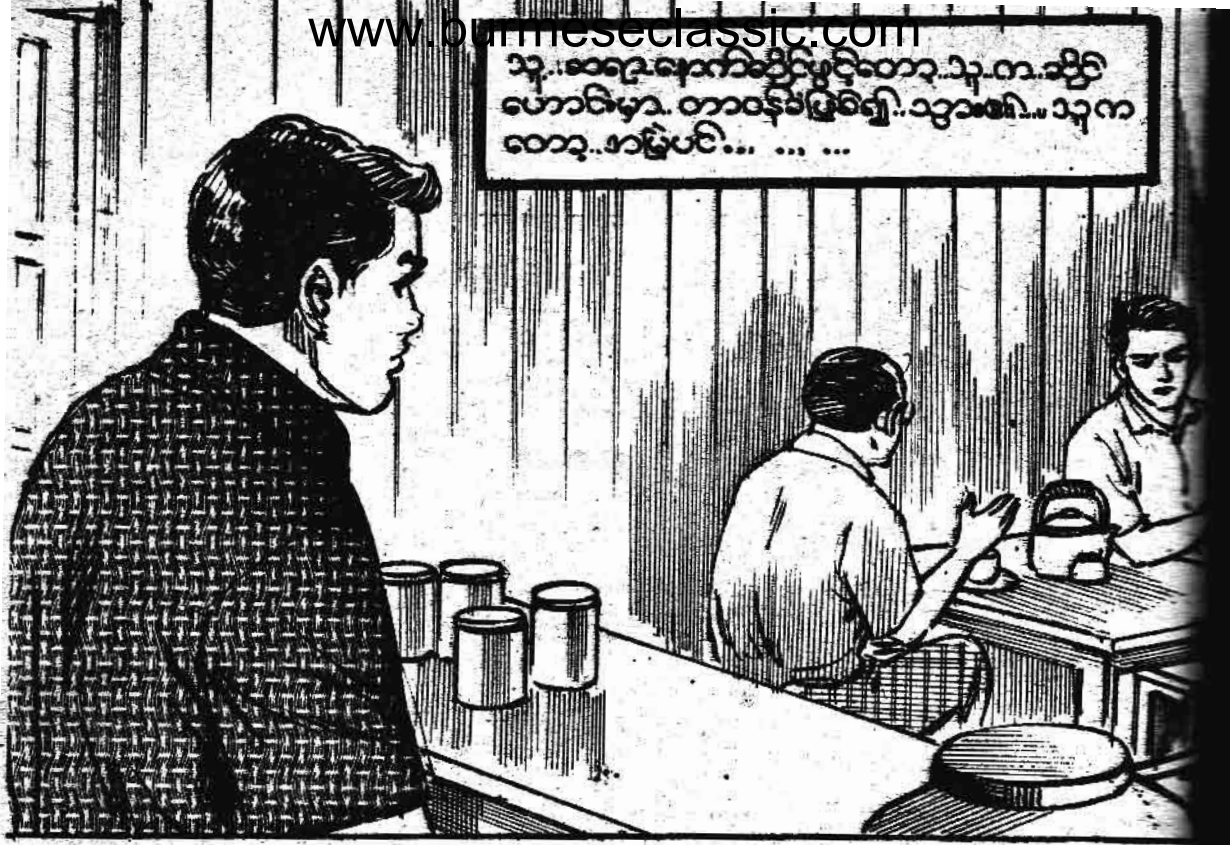

ငါက...
မဝင်ကို... ယုံ
ကြည်ရန်... ဆိုင်ခွဲ
ထွက်မှာ...

ဒီဆိုင်ကို...
ငါ... လှည့်ကြည့်နိုင်
မှာ... မဟာဝင်္ဂဘုရား... ဆိုင်
သစ်ကို... ဆောင်ရွက်
ဆောင်လုပ်ပေးရမှာ...
ဒီတော့... မင်း... အဝေ... အ
ရာရာ... ဂရုစိုက်ပါ...

သူ့..ဆရာ့..ဆရာကား..အိမ်မှာ..သူ့..က..အိမ်
ဟောသိမှာ.. တာဝန်..ပေးမိရင်..သွားမိရင်.. သူက
တော့..အိမ်မှာ.. .. .

ကျွန်တော်
တို့အိမ်မှာ..မိ
ဆရာ..လွှတ်တော်
က.....

ဟဲ့..လွှတ်တော်..အိမ်မှာ..တော့..
အသွားသား..လောကထဲတွင်.. ဣ
မိမိ..လွှတ်တော်..အသွား..
အသွား..တို့အိမ်မှာ..

သူ့ဆရာ့ဆိုင်
ဘဝဝင်က...ဘဝာန်
လုပ်တေ၏...တော့
နှစ်က...သံ့က...
ဆိုင်က...တစ်ခါက...
လာကြည့်ဖို့လဲသတ္တိ..

သတ္တိမှာကိစ္စက...
ယနေ့က...နှင့်...လွှဲ
ထားရတာ...မိတ်ချရ
သဖြင့်...တစ်ပတ်
တစ်ခါလာ...လာရှင်
သိမိတော့၏.....

သနားခေါင်..က..ကိုယ့်
ဆိုလို့ပင်..ကုန်ကြိ
သတ္တိ..ခေရုငါးပဟာ
က..အခ..အတိအကျ
ဝတာ၏..သုတ္တံဆိုပြီး
ရောင်ရလာ..ဝင်ဆွဲက..
တစ်နေ့ကို..တစ်ပါးနီး
ပတ်ဝန်းကျင်..ရှိသတ္တိ..

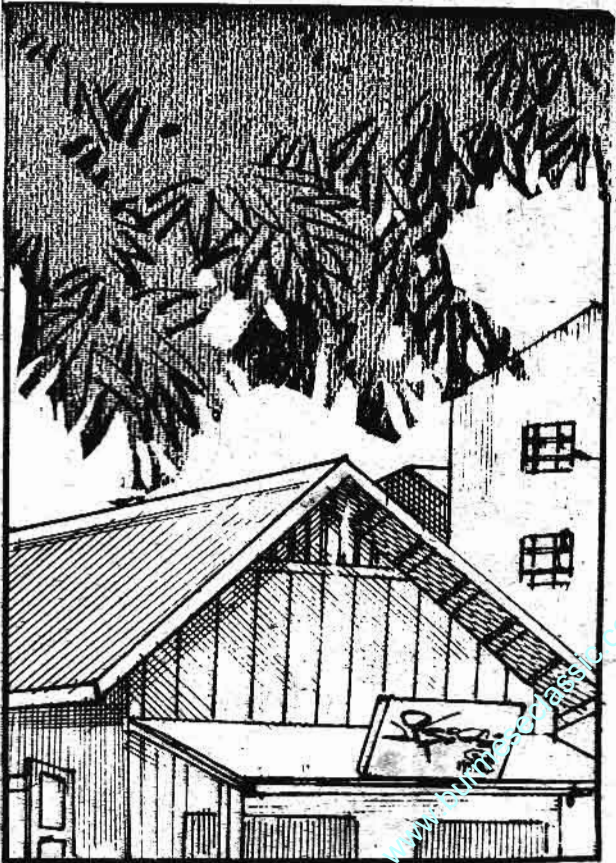

အရင်က..မြတ်နိုး..သိ
ဆော်လတ္တံ့..ဘယ်လောက်
မြတ်နိုး..မသိ..ယခု..
ကိုယ်တိုင်..ခေရုငါးကို
ရှု..အမြတ်ကို..သိလာ
ရသောအခါ..

သူ့..တွင်..ရောဂါဝင်ချိန်ဟာ..
ကိုယ်ပိုင်..ခိုင်တောင်ခိုင်..ဖွင့်
ချင်သော..ရောဂါ..ဖြစ်သွား..

မာရင်ကတော့..ကော့..ရေညှိမှန်းချက်..
ရှိခဲ့လောက်လည်း... ဒီလောက်..မြန်မြန်
ဖွင့်ပို့..မရေညှိချွယ်.. မာရင်တော့...
ညှိကိစ္စကို... သူ့..ဆရာဘာ..ဖွင့်ပြော
တော့သတည်း.....

ဒါပေ...မင်း...
ထွက်သွားမယ်...
ဆိုရင်...ငါတော့တော်
တော်...ဒုက္ခရောက်ဖို့
မယ်...မင်း...အားကိုးနဲ့-
ငါကဆိုဦးဖွင့်
ထားတာ...။

အားလေ...
မင်းရဲ့...တက်ပစ်မိ
ဆိုတော့...ပိတ်ပင်လို့...မ
ကောင်းပါဘူး...ငါလည်း
တတ်နိုင်သရွေ့...ကူညီပါ
မယ်...။ ဖွင့်လို့...ကောင်း
မယ်...နေရာရှာ...။

ဟဲ့...ဆိုသော်...ဒီကော
ကြားတော့...သူ့...ဝမ်းသာ
သွားသော်...။

သူ့... ဆရာက... သူ့ညီ... သူ့ညီ...
နီး... ဟိန်လွေ... ဆီ... အိမ်... ကား...
ဖိတ်... ဆက်... ပေး... ဧါ...

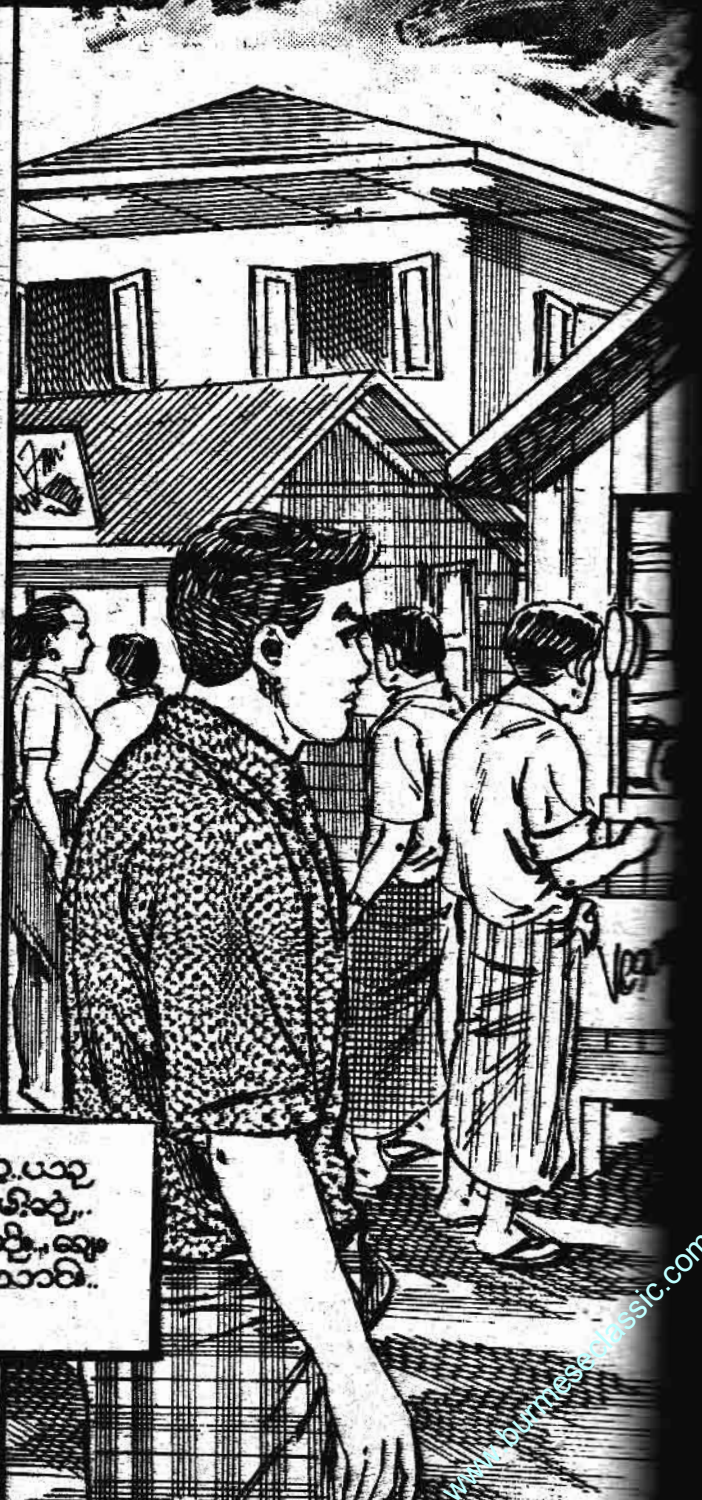
ဘာ... ကျွန်...
တစ်... ဝတ္ထု... ကောင်း...
တယ်... ခင်... ချစ်... ရ... တယ်...
လို့... ကျေး... ဂုဏ်... နဲ့... က... ..
ပြော... တား... တယ်... ခင်... ချစ်...
တော့... ခင်... ကု... ညီ... ဖော်...
လေ... ..

ဟဲ့... ဆို... သည်... လိ... တဲ့... လွေ... ဘာ... ရင်... ဘာ... နှို... ကို... ဘာ... နှို... နှို...
ထွက်... ချား... မ... သည်... ပြီး... တော့... ပြင်... ပြင်... သတ်... ..

တစ်ခုတော့..ရှိသတည်း..။ဆိုတာက..
သိန်းငွေ..နာမည်ပင်..ဖြစ်ရ..
မသတည်း..။ သူ..က..ဖြစ်တော့..သိန်းငွေ..
ချက်နဲ့ဆို ကိုဦး..သိရမသတည်း..

ဒီလိုနဲ့..သူ..လျှောက်တော့..ယခု
နေရာကွဲ..တွေ့ရသတည်း..လမ်းဆုံ..
ရွေးထိပ်ပြာ..နေရာက..မဆွဲ..ရွေး
လွှဲပါ..မဆွဲ..တစ်လ..နှစ်သောင်း..
တို့..

သူ...ဆရာကလည်း...
နောက်ကြည့်ကာ...
သဘောကျသွင်း...

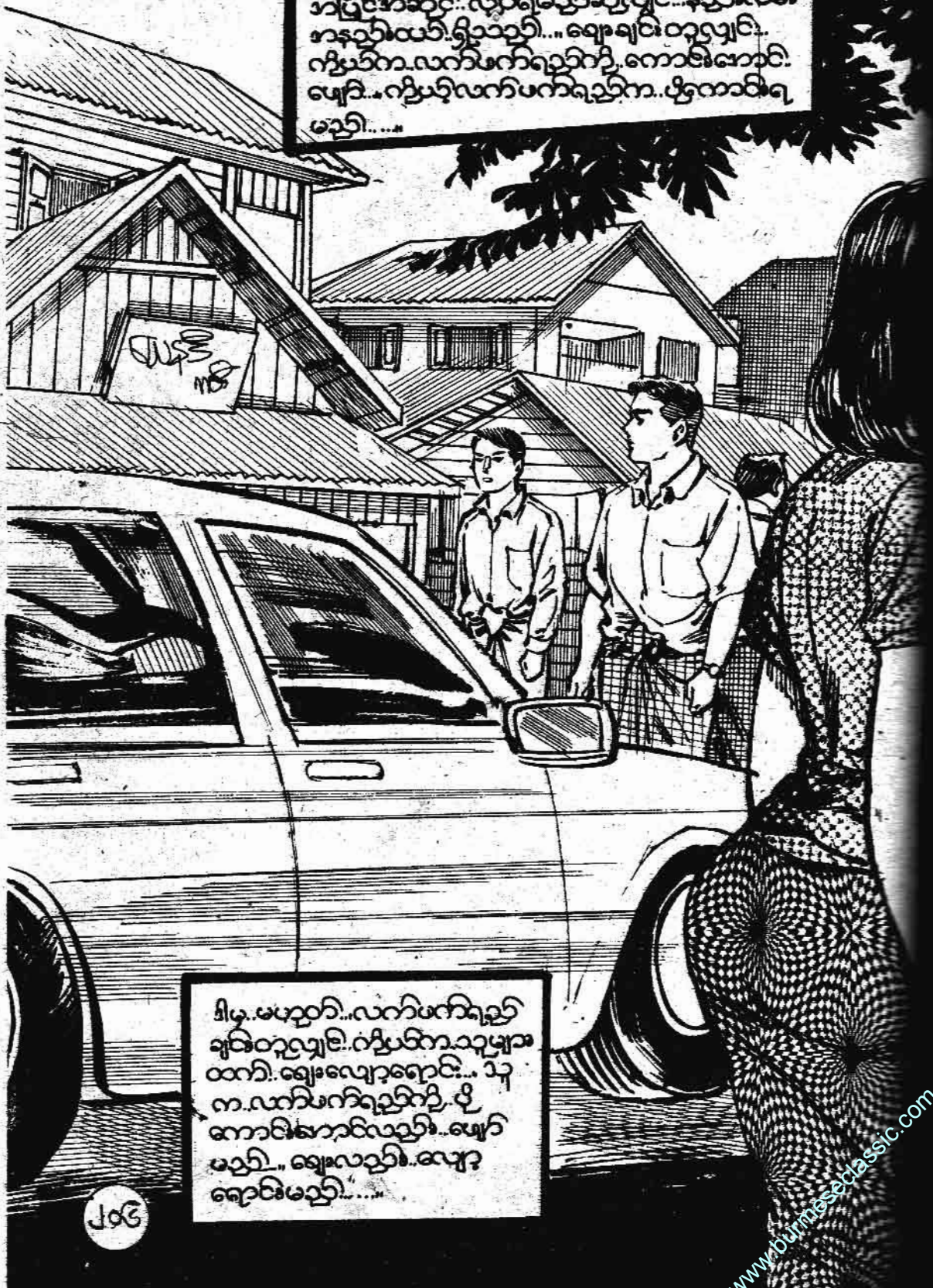

ဒီနေရာမှာ...
လက်ဖက်ရည်စိုင့်
တော့...အမျှသဘာဝကွ...
အပြိုင်...ကစဉ်းခိုတော့...
မင်း...တော်တော်တော့
တို့ရလိမ့်မယ်...

ကျွန်တော်...
ဒီနားက...ဆိုတော့ဘာ...
လွှဲ...ဆောက်ကြည့်ပြီးပြီ
ဆရာ...လက်ဖက်ရည်...
မခွံ့ဘူး...ကျွန်တော်တို့ ဒီ
ထက်...သာဘောင်ပေါ်
နိုင်တယ်... ပြီးတော့...
လည်း...မခွံ့ဘူး...

အပြိုင်အဆိုင်...လှုပ်ရှားမည့်အထိ...နည်းလမ်း
အနည်းငယ်...ရှိသည့်...ရော့ရင်းတူလျှင်...
ကိုယ်က...လက်ပက်ရည်ကို...ကောင်းကောင်း...
ပျော်...ကိုယ်လက်ပက်ရည်က...ဟိုတာပဲ...
မည်...။

ဒါပဲ...မဟုတ်...လက်ပက်ရည်
ချင်းတူလျှင်...ကိုယ်က...အခုမှာ
ထက်...ရော့ရင်းရောင်း... ဒု
က...လက်ပက်ရည်ကို...ပို
ကောင်းကောင်းလည်း...ပျော်
မည်... ရော့လည်း...ပျော်
ရောင်းမည်...။

ဆိုပြီးပွင့်မိ... ရွာကို...
ခလာပြန်ကာ... အဖေနှင့်
အမေကို... အကျိုး... အ
ကြောင်း... ပြောတော့.....

မင်းမာ... ငွေလိပ်နှုတ်... ပြန်ယူခဲ့တာ... ..ဟဲ့... ငွေတွေ... ထုတ်လေ၏... သူ...
တင်ပို့သမျှ... ငွေတွေကို... စုတ်သေချင်... ပြန်ယူချင်... ပြီးတော့... သူ့ကို
စုတ်သေတာတွေ... ငွေတွေပါ... လေ့ရှိတာလား၏.....

ဝိဇ္ဇာလည်း...
မလိမ္မာသော... မိမိ
အဆင်ပြေတော့... ဖြင့်
ပေးပါ...

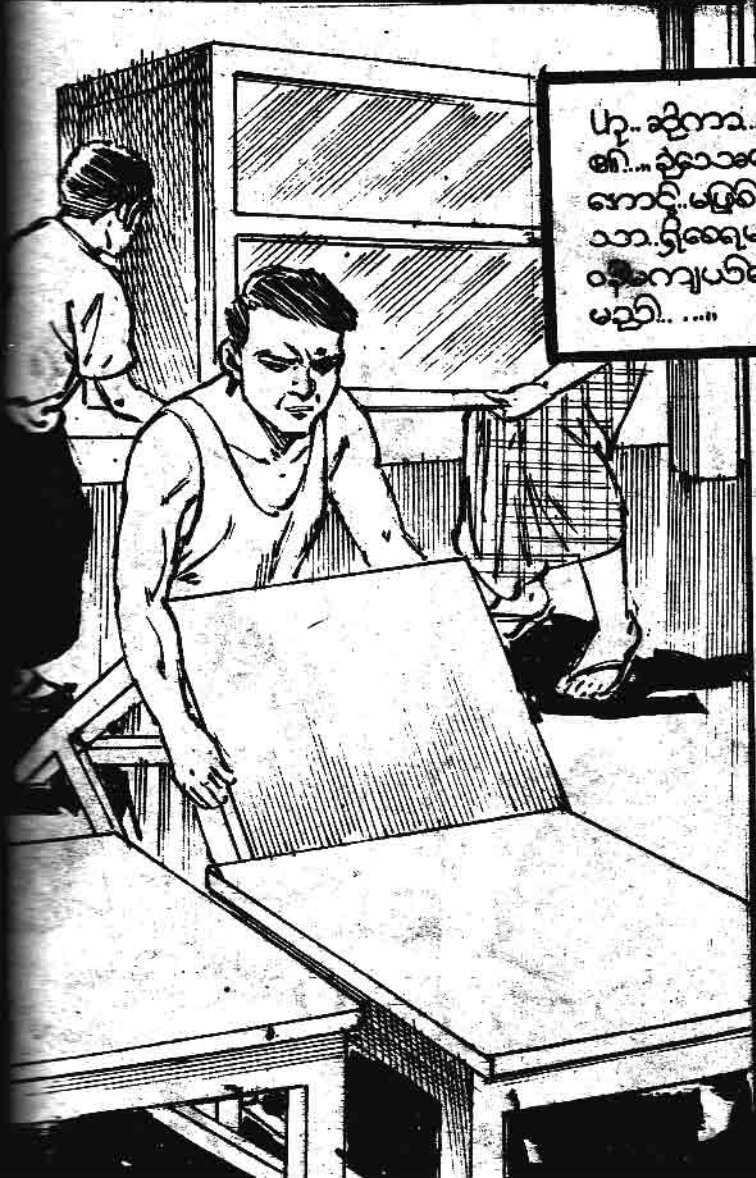
သူ့... မျက်စိလည်းလည်း... တကယ်... ဆိုတဲ့တစ်ဆိုတဲ့ဖွင့်တော့... ကုဉ်းကြ
ဝင်ဖြင့်... သူ့... ထင်သလောက်... အာရုံအာရုံမရှိ... သူ့... ဆရာကလည်း... အတိုး
မယူဘဲ... လွှဲတတ်ပါပေး၏... .."

ကိုယ်တို့က...
အပြစ်အသိရှိလျှင်
ရမှာ... အပြစ်အဆင်
လို့ သူ့များထက်...
မညံ့စေရဲ...။

ဟဲ့... ဆိုကာ... ခွဲဝှံ... စားပွဲတွေ... မှာပေး
၏... ခွဲသားလေးတွေလို့... ကသိကာ
ကောင့်... မပြစ်စေရ... သက်တောင့်သက်
သာ... ရှိစေရမည်... စားပွဲကြီးတွေလို့
ဝန်ကျယ်လောက်... စားပွဲများ... ပြစ်ရ
မည်... ..။

Joe

နေကောင်း..ရှက်သော..
ရွေးကား..ဆိုပြီးပွင့်လှာဗွတ်
ဖမ်း..မလှဘဲပဲ...အားနီး
ပတ်ဝန်းကျင်ကို..ဖိတ်
စာကမ်းဖမ်း... ..

ပွင့်လှာနေ့က..မနက်..ဪခါနီးမှာ...ကိုးနာရီအထိ..လာလာကပ်သံမျှ..သူ
ကို..မာမာဆိုတဲ့ကိစ္စဖမ်း...မေ့ဉာဏ်ကျွေးဖမ်း...လူတွေ..ဪခါနီးကပ်ကပ်...

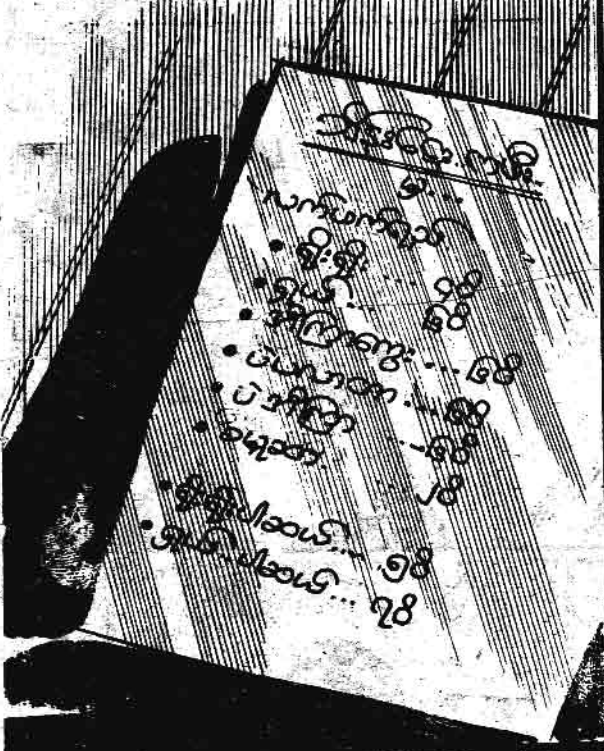
လက်ဖက်ရည်ကောင်
ကြောင်... ချိုမှန်သံ... ညစ်
သွားသည့်... ကဗျာရီ...
ကျော်ဘာနဲ့... တစ်ခက်
တည်း... ဆက်ရောင်းရ
တော့သည့်.....

တုချီက... ခုတ်သံမိမ့်တာဖြစ်၍... ဝင်းမိမိ
လောက်ကြည့်မိ... သူတို့... လက်ဖက်ရည်
ကဗျာ... အရသာ... တွေ့သွ်... ကြာသံ... ..

www.burmeseclassics.com

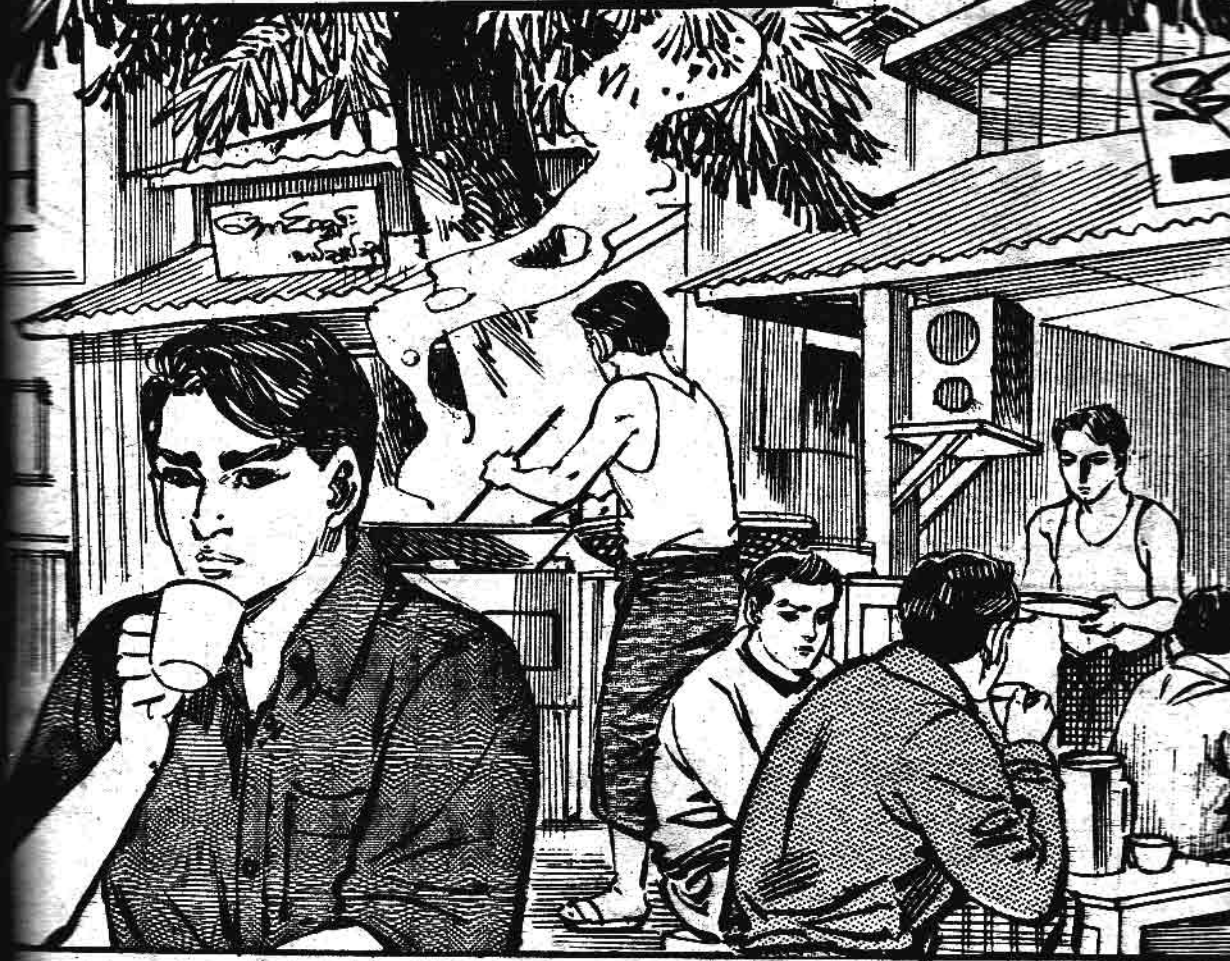
ရော့နှစ်... ကြံလည်း... အများပြိုင်
သာအောင်... ရော့လာပိတား၏..

ဒီတော့... သူ... ဆိုက်ကွဲ... လှုပ်ရှားလာ၏... သူ... တ... လက်ပက်... လှုပ်ရှား...
အတူ... နံ့... ပြော... လှုပ်ရှား... တစ်ခါ... တစ်ခါ... လှုပ်ရှား... ပုံ...

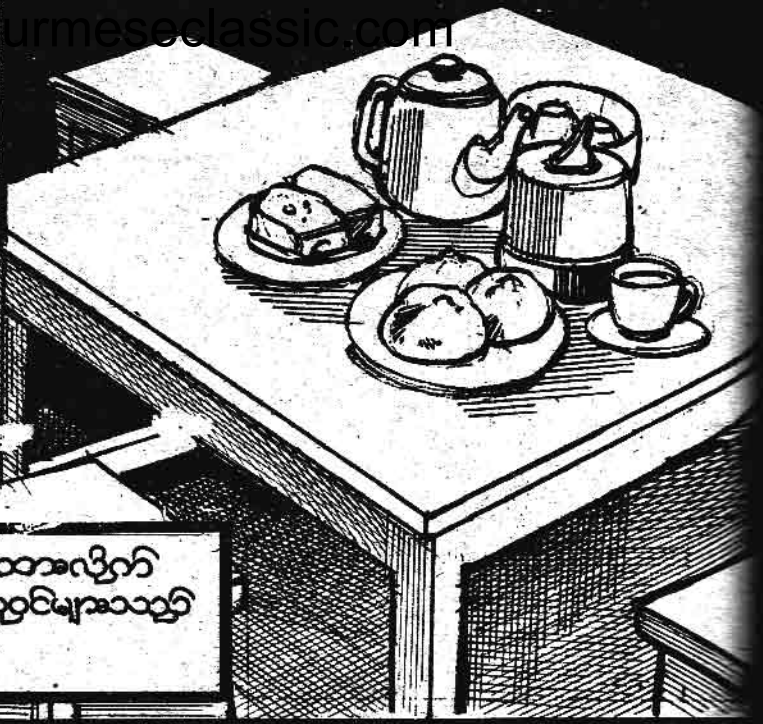
မနက်... မပူတာကြောင့်... ငြိမ့်လျှင်... မိကြားကွေး...
 ငြိမ့်လျှင်... သင်္ကြာပလာတာ... ပဲပလာတာ... ..

ငြိမ့်တော့... ဆိုဗ်မှာ...
 မနက်... ငြိမ့်... ထမင်း
 ကြောင့်... ရောမိ...
 ခါ... ငြိမ့်... သူ...
 ဆိုဗ်... ကွေး...
 တာ... မနက်... ..

မုန့်က... ခြံထဲမှာ... ဆိုင်ကြား
တွေက... ပညာရှိ... ကံကံ... မုန့်
ပဲ... ခြံ... တော့... နာမည်
ကြီး... ပါကံ... မိ...

ခြံ... တော့... နာမည်... ထုံ... တော့... လိုက်
လာ... သတ္တိ... သူ... ဆိုင်... လူ... ဝင်... များ... သတ္တိ
မှာ... မ... ဝင်... တော့... ချေ...

ငြိတော့..ဆိုငါ့..စားပွဲတို့တွေကိုလည်း.. စားသုံးသူတွေကို..
ပြေပြေမြင်မြင်..ဆက်ဆံရနဲ့.. ညွှန်ကြားတာပဲ..

ဒါ.. ညွှန်ကြားချက်ကို.. မနာခံလျှင်..
သူ.. အလုပ်က.. ထုတ်ပစ်၏... သူ..
စိတ်ပိုက်လည်း.. သတ္တိရှိပြန်၏...
သူ.. ကို.. အတ္တဘာသာပဲ.. ခေါ်ခေါ်..
ယုံနာလွှာ.. ပဲ.. ခေါ်ခေါ်.. အပြစ်မပျက်

သူ.. ဆိုပါ၏.. တစ်နေ့.. ရောဂါရောဂါက.. တစ်ယောက်
ပတ်ဝန်းကျင်.. ရှိ၏... မိတ်ဆက်တွေ.. အကုန်အကျ
ငြိမ့်.. တစ်လက.. အမြဲတမ်း.. ငါ့အိမ်.. လောက်
တော့.. အဘယ့်လော့.. ကျန်၏.....

ကခုတော့... သနားတော့... ဘာပေါ့မိလို့... ရွှေကြီးတွေ့တာတွေဆို...
သူ့... ဆိုတာ... ကလေးပဲ... မာမာတွေကလည်း... သူ့... ကို... သူ့... ပစ္စည်း...
ကြို... ..

သူ့... တကယ်ပဲ... ချမ်းသာကြွယ်ဝ...
ဝ... ခုလို့... မဟုတ်လား... ..

သိုဏ်... အရှင်ကလျှင်... လောလိကစား... အပျေ... အပါ... မရှိ... ရင်မှာ
သွေးပါးကို... မေ့... ဆရာသမားကို... မေ့... သီတင်းကျွတ်တိုင်း... သူ့ဆရာ
အရှင်... နိုးကျောက်ဟဲ့... နှင့်... သူတို့သူငယ်... နိုးယိန်း... မြူး... ကို... သူ့အကန်တော့
၏... သူ့ငွေကလေး... အခုတော့... သူ့ကို... သဘောကျနေလေပြီ...။

သူ..တွေ့..အချို့ကြီးပင်..သူ့အဖွဲ့ကွဲပြားချော့
ထား၏...သူ့အဖွဲ့က..သူ့..လျှပ်ခါးတွေထိ
တွင်းလှည့်ပတ်..သူ့ခွဲပေးခြင်းဖြစ်သည်..
ငါ့ကျား..အတိုင်းရ၏... ..ငွေ..အင်ရှားမှာ
မပျက်ရ... ..

သူ..က..တွေ့မိ
လျှင်..ခံစား..တစ်
ဆိုပြီး..ခွဲထုတ်ရန်..
ကြံစည်နေ၏....

အဖေနှင့်အမေကြီးတွေ...ရွာတိုင်းသွားကာ အလှူငွေရှာဖွေ...အဖိတ်
ကုန်ဝင်ရောက်...။

အဖေနှင့်အမေကြီး
သူတို့ကဲ့သို့ အလှူငွေ
ခေါ်ယူခဲ့...အဖေ
ကလေးဖြစ်နေသော
ဖြင့်...မလွန်နိုင်...။

မာမေခင်..အစ်မ..လိတ်လာတာ..အစာနေ၏...အဖေက..သူ့ပင်နီတာကို..
 ကြိုဆိုတာ..ကုမ္ပဏီလောင်းပက်ရအောင်..အစ်မကြီးကို..ဝမ်းခိုကာ..ရွာပြန်
 သွား၏..။

လာပါ
 ကုပင်..မင်း..
 အစ်မကြီး..ကို
 လည်း..ဂရုပြု
 နော်..။

အမေဝင့်..
 တာမှ..မလျှပ်ဘိ..
 အနာယုကြွပါ
 တော့..ဒီကနေ
 သား..လစဉ်..တွေ့
 ပေးပါမေမိ..

ထိုနောက်...သူ...နီကာန...ဖိဘာများဆိုသည့်...လစဉ်...တောက်ပုံရေ...ပို့ပေးသတည်း...
 သူ...အစ်ကိုနှင့်...အစ်မက...ရော့သော...တူနစ်ပေဘက်...သူ့ဖွဲ့စဉ်တွင်...အရည်
 လှော်ရုံ...ရော့ကိယာကြံသတည်း...ဘာပဲပြောပြော...အမျိုးတွေ...ခွဲတော့...ခု
 ရော့...ကြော့ရော့...မိတ်ချရသတည်း... ..

သူ...အစ်မကြီးက...ကြာကြာမနေခင်...သတ္တု...တစ်ခွက်လွှာ...ခေမီ...အောက်
ဖို့...ရက်ပြတ်ပေး...ရတနာကလေး...အလွယ်မရှိ...ကြာတော့...ပျင်းလှ
ဟန်တုတ္တသွား...။

ငါ...
ခွာပြန်ချင်
တယ်...

အင်း...
အဖေနဲ့...အမေကို...
မြီဖွေဖို့...မြန်ချင်လေသွား
ပြန်လဲ...။ ဒီမှာ...ကျွန်
တော်ဝင်...။ တုတ်တုတ်
လည်း...ရှိနေပြီပဲ...

အဖေနှင့်အမေ
က..ကျွန်တော်..ဆီဝတ်
ရင်လည်း..ရေမှာ..ဟေ့ဟိ
သွေး...သွေးကို, ရေဖူးရင်မြေမှာ
ပဲ..ဆင်းချမယ့်သူတွေ
အစ်မ..ရ..

သူ..က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်နှင့်မဟုတ်
မကမ်းမှာ.. ဖိဖိကလေး..တစ်လုံးပင်
ထားသတည်း... သူ့..တူ..အလှိုင်နှင့်..နေ
သတည်း.....

တပျားကြီးက ဆိုင်းမှာပင်..
အခြားအလွတ်ပဲအမာတွေ
နှင်း..အိပ်ပဲဝတ္ထု.....

မြို့ရောက်တော့..ဒီကောင်က
အကချင်နည်းနည်း..ပျက်ချင်
ဝတ္ထု...ဆိုင်းမှာလား..စား
လောက်ကုန်တာ..လှုပ်ပင်တွေ
နှင်း...သုပ္ပပင်ချင်းပေါင်း..ပေါင်း
ဝတ္ထု... လတ္တီချင်..ပတ်ချင်
ဝတ္ထု..."

လောကီကစားလေး
လည်း...ပက်လာသဖြင့်
သတိပေးရသတည်း...
သိမိသတိ...သူ့...ကောင်းကို
နားမထောင်ချင်...
ဒီတော့... ..

ဟု...သူ့...ရွာပြန်လွှတ်အင်
တော်တော်ကြာ...
ဒီကောင်...ပျက်စီးလျှင်...
သူ့...အပြစ်...ဖြစ်နေမည်...
သိမိသတိ...ဒီကောင်က...
မပြန်... ..

ငါ့ကော...
နားမထောင်ရင်...
မိ...ရွာကိုပြန်
တော့..

ရန်ကင်း လွှာပစ်၊ ဖြစ်နေလေပြီ... တခြား
ရွာက.. အသွားသားတစ်ဦးပင်.. ဖွင့်ဆာ..
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ.. ဝင် အလှူ
လွှာနေ၏... ..

ဆိုင်ရှင်က... သူ့လို တူတူပဲ
ပမာ.. မခက်ဆဲ... ဒီကောင်
လောကီလောကီလောကူ.. အဖိုးကျိုး
စွမ်း၏... မှတ်ပါစေ.. ဟဲ့.. သူ့..
ပစ်ဝားလွှာ၏... ..

ဘဝပစ်လွှဲကတော့..လိမ္မာ
သား... သူ့..က..ဆယ်နှစ်ပဲ..ရှိ
ကတော့..ပုံသွင်ရလွယ်
ကုသခွင့်.....

BURMESE
CLASSIC

ရွာမှာဆို..
မင်း..ဆီကတော့ပဲ..
ယာလုဦး..နဲ့..ဆင်းရဲ
တယ်... ဒီမှာ..ငါနဲ့အတူ
တူ..ကောင်ကောင်ပဲ..
အကြီး..ကောင်လို့...မ
မျှင်နဲ့...ဟုတ်
လား!

တစ်ခွတော့..ရှိသည့်...ဘယ်ကောင်က..ရွာ
မှာလည်း...မှတ်တန်..အောင်အောင်..ကျောင်း
နေခဲ့တော့... ..!မှာလည်း..ကျောင်းနေချင်
တယ်..ဟဲ့..ခဉ်းသည့်... ..။

BURMESE CLASSIC

ဒါကြောင့်..ကျောင်းဖွင့်တော့..အနီးကကျောင်း
မှာ..ကျောင်းထားပေးခဲ့သည့်... ..။

ဓာတုတိတိလာသည့်...ကောသိပါသည့်...ဓာတုတိတိတော့
အမြင်ကချစ်ကာ...လှုပ်တို့...ကိုဦးတို့...နေရာမှာ...ပိတ်ရောက်
သည့်...တစ်ခုတော့...ရှိသည့်...ကော့ပင်တစ်ဘက်ရှိဆို
တော့...ဆိုမှာ...အချိန်ပြည့်...မဆိုမိမိ...ကော့ပင်ကို...လှုပ်
နေရလားသည့်... ..

BURMESE CLASSIC

ကော့ပင်က...မြန်မာရပ်တော့...မာယင်ကောင်လေးက...ဆိုသိအလှ
ကို...မဆိုမိမိ...လှုပ်ပါသည့်...ဘာတော့...စားပွဲကောင်လေးက...
ဆိုတတ်နေလေပြီ.....

ကျွန်တော်..
ဦးလေးကို..တာကျ
တယ်...တစ်နေ့..ဆိုက်ပိုင်
ရှင်..တစ်ယောက်..ဖြစ်
အောင်..ကြိုးစား
မယ်...

ယောက်ျား
ပဲကွား..ကြိုးစား
ရင်..ဖြစ်တော့..ဆို
တာ..မရှိပါဘူး...
တစ်နေ့..ဖြစ်ရ
မှာပေါ့...

BURMESE CLASSIC

သူ့..က..ကားပေးတာ..ပြောချင်..မဟုတ်ပါ...ကိစ္စပိုင်ပိုင်
လက်တွေ့..အောင်မြင်အောင်အောင်ပိုင်ပိုင်ဆိုချင်..ပီပီ..
ယုံယုံကြည်ကြည်..ပြောလိုက်ရင်..သာ..ဖြစ်ပါကော့
သာတာပေါ့... ..။ ။

စာမူစွန့်ပြုဗျာဠာအမှတ် - ၃၀၀၉၆၈၀၆၀၉
 - ၃၀၀၇၃၁၀၆၀၇
 ဗျာဠာအမှတ်စွန့်ပြုဗျာဠာအမှတ် - ၃၀၀၉၅၀၀၆၁၀
 - ၃၀၀၇၃၀၆၀၆၀၆

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၇-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ် လ
 အုပ်စု - ၅၀၀
 တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဝမ် (မြ-၀၄၂၁၀)
 ဇနီးအောင်းလစဉ်၊ ၃၉၊ ၃-လမ်း၊
 လမ်းမတော်၊ ရန်ကုန်။

ဗျာဠာအမှတ်စွန့်ပြုအတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ခင်နွဲ့ (၀၆၅၆၇)
 ဇနီးအောင်းပုံနှိပ်တိုက်
 အမှတ် - ၈၇၊ အထက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း၊
 ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

